

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

Katedra geografie

Diplomová práce

CHARAKTER MIGRACE OBYVATEL V JIŽNÍCH ČECHÁCH

Vypracoval: Bc. et. Bc. Radek Hřivnáč

Vedoucí práce: doc. RNDr. Dagmar POPJAKOVÁ, PhD.

České Budějovice 2019

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci vypracoval samostatně s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích

.....

Podpis

Poděkování

Touto cestou bych chtěl velmi poděkovat své vedoucí diplomové práce doc. RNDr. Dagmar Popjakové, PhD. za její odborné vedení práce, cenné rady, podněty, připomínky, věnovaný čas a velmi přívětivý přístup po celou dobu psaní diplomové práce. Dále bych chtěl poděkovat své rodině za jejich podporu během celého mého studia.

Anotace

HŘIVNÁČ, R. (2018): Charakter migrace obyvatel v jižních Čechách. Diplomová práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, 110 s.

Diplomová práce se zabývá obecným charakterem vnitřní a vnější migrace na území Jihočeského kraje. Jedním z důležitých částí práce je vyčlenění a stanovení migračních regionů Jihočeského kraje a jejich porovnání s migračními regiony podle J. Čekala a administrativními jednotkami SO ORP. Práce také nastiňuje geografickou charakteristikou Jihočeského kraje a jeho historický vývoj osídlení a migrace. Stěžejní částí diplomové práce je analýza migrace na území kraje za pomoci migračních ukazatelů. Jihočeský kraj je za období 1991 – 2015 ziskový region, příliv nových obyvatel zaznamenalo především okolí Českých Budějovic a regiony větších okresních měst. Práce se také zaměřuje na kontraurbanizační proudy migrace na vybraném migračním regionu Český Krumlov, kde se migrační atraktivita z velkých měst nepotvrdila. Výsledky práce jsou zdokumentovány za pomoci kartografických, grafických a tabulkových výstupů, které umožňují lepší interpretaci vyzkoumaných dat.

Klíčová slova: migrace, Jihočeský kraj, migrační regiony, migrační toky, kategorizace migračních regionů, kontraurbanizace

Annotation

HŘIVNÁČ, R. (2018): Characteristics of population migration in South Bohemia. Thesis. University of South Bohemia in České Budějovice, Faculty of Education, Department of Geography, 110 p.

The Diploma Thesis focuses on the general characteristics of the internal and external migration in the area of South Bohemia. One of the most important part of the thesis is the division and the definition of the migration regions of South Bohemia and their comparison with the migration regions according to J. Čekal and administration units SO ORP. The thesis also shows the geographical characteristics of South Bohemia and its historical development of the population and migration. The main part of the Diploma thesis is the analysis of the migration in the region with the help of migration indicators. South Bohemia is a profit region in 1991-2015, the arrival of the new inhabitants is seen mainly in the area of České Budějovice and the regions around bigger county cities. The thesis is also focused on the counterurbanisation flows in the chosen migration area Český Krumlov where the bigger migration activity from the bigger cities did not prove itself. The results are presented with the help of cartographical, graphical and table charts that enable better interpretation of the research.

Key words: migration, region of South Bohemia, migration regions, balance of migration, migration flows, categorization of migration regions, counterurbanisation

OBSAH

1 ÚVOD, CÍLE A HYPOTÉZY PRÁCE	7
2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA	10
3 METODICKÉ POZNÁMKY	17
3.1 Metody zpracování práce	17
3.2 Použité metody a zdroje dat	21
4 GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA JIHOČESKÉHO KRAJE	24
4.1 Fyzicko-geografické poměry	24
4.2 Sociálně-geografická charakteristika	26
5 HISTORICKÉ SOUVISLOSTI VÝVOJE MIGRACE JIHOČESKÉHO KRAJE.....	33
6 ANALÝZA MIGRAČNÍCH PROCESŮ NA ÚZEMÍ JIHOČESKÉHO KRAJE V OBDOBÍ 1991 – 2015	37
6.1 Analýza migrace	37
6.2 Ověření migračních regionů Jihočeského kraje	52
6.3 Kategorizace migračních center	61
7 TOKY MIGRACE NA PŘÍKLADU MIGRAČNÍHO REGIONU ČESKÝ KRUMLOV	63
7.1 Charakter migrace v migračním regionu Český Krumlov	63
7.2 Kontraurbanizační procesy v migračním regionu Český Krumlov	66
7.2.1 Migrační toky obyvatelstva z Českého Krumlova	67
7.2.2 Migrační toky obyvatelstva z Českých Budějovic a Prahy.....	73
8 ZÁVĚR	83
SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ	85
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	92
SEZNAM GRAFICKÝCH A TABULKOVÝCH PŘÍLOH	93
PŘÍLOHY	97

1 ÚVOD, CÍLE A HYPOTÉZY PRÁCE

Migrace bývá vymezena jako druh mechanického pohybu obyvatelstva, při kterém dochází k trvalému přechodu z výchozí do cílové územní jednotky (Mládek, 1992). Migrace obyvatelstva je multidisciplinárním problémem a své důležité místo nalézá kromě sociální geografie také v sociologii a demografii. Tento termín je v dnešní době zmiňován v odborné a také laické veřejnosti velmi často, někdy i v negativních konotacích, i když se jedná o proces pro člověka zcela přirozený.

Migrace se vyvíjí během historického vývoje společnosti, dochází ke změnám migračních proudů a mění se jejich intenzita a také směr v čase. Do roku 1989 docházelo na území České republiky, a tedy i v Jihočeském kraji spíše k migračním procesům spojených s procesy urbanizačními, kdy docházelo k odchodu obyvatel z venkova, tímto obce venkovské začaly stárnout. Tento trend se v posledních letech začal měnit po ekonomických a celospolečenských změnách v roce 1989. Zrušila se středisková soustava obcí a lidé začali přemýšlet o bydlení v domě za městem (Čermák, 2005). Tento proces se nazývá suburbanizace a začal se objevovat ve větším měřítku na českém území v devadesátých letech a na začátku tisíciletí. Projevila se zejména u větších českých měst. Na tento trend navázala tzv. kontraurbanizace, kdy se lidé stěhují mimo blízké zázemí původního města (Šimon, 2011). Migrace tím způsobuje změnu struktury populace v původních a také cílových územních jednotkách a významně determinuje vývoj regionu, protože umožňuje obnovu populace v regionech.

Migrace je klíčovým termínem a objektem výzkumu této diplomové práce. Práce se zabývá migrací na území Jihočeského kraje za období 1991 – 2015. Hlavním cílem je analýza vnitřní a vnější migrace v jižních Čechách a postihnutí obecného charakteru migračních proudů. Analýza je zpracována na bázi dat z anonymizované databáze migrace z KS ČSÚ zpracované katedrou geografie Jihočeské univerzity. Důležitým cílem práce je také revize stanovených migračních regionů Jihočeského kraje, které vyčlenil z dat 1992 – 1998 Čekal (2006). Ověřování hranic migračních regionů a zjištění trendů v migraci Jihočeského kraje navazuje na kvalifikační práce katedry geografie Jihočeské univerzity, které se zabývaly migračními regiony v jednotlivých SO ORP.

Dalším úkolem práce je nastínit problematiku kontraurbanizace, kterou se již v jihočeském prostředí zabývali Popjaková (2012, 2013a) a kvalifikační práce katedry

geografie jako analýza Semrádové (2015), Váchy (2016), Krejčové (2016) nebo Edelmanové (2016). V této práci se autor zaměřil na kontraurbanizaci v migračním regionu Český Krumlov, který nebyl dosud podrobně popsán. Migrační procesy ve vztahu s venkovem byly sledovány s centrem regionu Českým Krumlovem a dále s městem České Budějovice a s Prahou, které mají větší migrační potenciál.

V diplomové práci se objevuje potřebný teoretický rámec, který se přímo týká pojmu migrace, o které pojednává relevantní odborná literatura a články z českého i zahraničního prostředí. Navazující kapitola osvětluje metodologické postupy, které vedly k analýze daného regionu a ke zvolení migračních ukazatelů. Odborné názory a výzkumy jsou součástí také 5. kapitoly, která se zaměřuje na vývoj migračních procesů v Jihočeském kraji. Čtvrtá kapitola se zabývá obecnou geografickou charakteristikou, která je podložena převážně zdrojovými daty z anonymizované statistiky ČSÚ zpracované katedrou geografie. V této kapitole jsou v krátkosti nastíněny fyzicko-geografické a sociálně-demografické údaje kraje. V práci se objevují doplňující materiály jako grafy, tabulky a mapy, které vznikly ve specializovaném programu ESRI ArcMap.

Na základě prostudované literatury, které se zabývají migrací, a urbanizačními procesy lze stanovit několik hypotéz.

Hypotéza 1: Jihočeský kraj je podle Jelečka (2001) a Nováčka (2012) velmi pozitivně vnímán v celorepublikovém pohledu za krásy regionu a čisté životní prostředí, což může být jedním ze zásadních faktorů migrace do jižních Čech. Migrační saldo v průběhu osmdesátých a devadesátých let bylo i díky uvedeným faktorům v kladných číslech, tedy region byl migračně ziskový. Vliv uvedených faktorů a trend předchozího vývoje migrace lze očekávat i v dalších sledovaných letech s mírným poklesem v období, kdy na celou společnost dolehla globální ekonomická krize.

Hypotéza 2: Na základě výzkumu Čekala (2006) byly vymezeny migrační regiony Jihočeského kraje. Tento výzkum zkoumal migraci v období 1992 – 1998, proto nemusí tehdejší migrační regionalizace odpovídat aktuálnímu stavu. Dá se předpokládat, že i když je počet migračních regionů v současnosti identický s jejich počtem vymezených Čekalem (2006), přesto dojde k rozšíření migračního regionu České Budějovice, který se rozšířil již v práci Semrádové (2015). Českobudějovický

region se bude rozšiřovat o několik obcí severovýchodním a jihozápadním směrem, kde chybí konkurence silnějšího migračního regionu. Dalšími důvody, proč České Budějovice přitahují do svého vlivu nové obce, jsou pracovní a kulturní možnostmi města České Budějovice, jakožto centra kraje.

Hypotéza 3: Jihočeský kraj patří mezi dlouhodobě migračně ziskové regiony Česka. V analýze migrace Dragounové (2013) byly nejintenzivnější migrační proudy kraje s hlavním městem Prahou a Středočeským krajem. Tento naznačený trend se očekává v celém sledovaném období, přičemž migrační saldo s těmito kraji bude záporné díky jejich pracovní atraktivitě.

Hypotéza 4: Na území Jihočeského kraje se nacházejí oblasti, které mají znaky periferního území (Šustrová, Šimon, 2012). Tyto oblasti jsou dlouhodobě ekonomicky slabší, bez dostatečné občanské vybavenosti a zužuje je tzv. bludný kruh upadajících venkovských oblastí (Klufová, 2008), kdy z takových obcí odchází obyvatelé a tím se snižuje občanská vybavenost a odliv osob se zvyšuje. Periferních území v Jihočeském kraji se nachází několik, zejména v příhraničních SO ORP (Kubeš, Kraft, 2011). Dá se předpokládat, že ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností, ve kterých se nenachází okresní město, bude depopulace zapříčiněná migrací v negativních hodnotách migračního salda.

Hypotéza 5: Kontraurbanizace je dekoncentrační urbanizační proces, kdy dochází k migraci obyvatel z migračního centra na tzv. vzdálený venkov (termín vzdálený venkov používá Šimon, 2011 a Šustrová, Šimon, 2012). Vzdálený venkov zahrnuje všechny obce do 2 000 obyvatel, které jsou od správní hranice nejbližšího města s více než 10 000 obyvateli vzdáleny více než 25 minut jízdy autem. Takto vymezený venkov se nachází na jihu migračního regionu Český Krumlov. V tomto regionu se dá očekávat zvýšená imigrace osob, kteří touží po nezníčené přírodě a klidu (Šimon, 2011) ze sledovaných velkých měst České Budějovice a Praha, jejichž kvalita životního prostředí je dlouhodobě na nižší úrovni.

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA

Termín migrace je odvozený z latinského slova migratio, což znamená stěhování, respektive přestěhování. Migrace, jako výzkumné téma, je popisována poměrně dlouho. Vzniklo velké množství odborných prací různého humanitního zaměření, zejména díky dostatečně relevantním informacím o migraci.

Průkopníkem ve studiu migrace obyvatel byl geograf Ernest George Ravenstein (1885), který se jako první snažil o vytvoření pravidelností migrace se zaměřením na britský Londýn. Vytvořil první teorii migrace, ve které popsal etapy migrace, důvody odchodu z původní obce a ekonomické motivy. Jeho teorie obsahovala kontury dnešních odborných analýz, v nichž si všímal snížení intenzity migračních proudů se zvyšující se vzdáleností od sledované jednotky.

Migrace obyvatel zajímala také sociology hlavně německou školu a její představitele Georga Simmela a Maxe Webera. Jejich teorie přispěly k rozvoji Chicagcké školy, která se zaměřovala na tehdejší nejvýznamnější migrační proud světa na přelomu 19. a 20. století, což byl přesun obyvatel z Evropy do USA. Z této sociologické školy vznikla sociologie migrace. Významně přispěl tématu migrace William Petersen, který se pokusil vytvořit typologii migrace. Teorie rozdělila migraci na primitivní, vynucenou, násilnou, dobrovolnou a masovou. Postupem času takovéto rozdělení už nestačilo a docházelo k několika rozšířením. Prvním, kdo typologii pozměnil, byl Andreas Demuth. Ten viděl dva opoziční typy stěhování: dobrovolné a nucené (cit. v Grulich, 2013).

Mezi uznávané přístupy patří teorie G. K. Zipfy (1946). Vypozoroval závislost objemu a intenzity migrace na vzdálenosti mezi emigrační a imigrační jednotkou. Je to model založený na gravitačním modelu. Na zmíněnou práci navazuje důležitá teorie migrace a dělby práce, která se zakládá na tzv. push- pull efektu. Princip je založený na socioekonomické nerovnováze mezi oblastmi, v nichž chudší regiony vytlačují své obyvatelstvo a některé regiony je přitahují. První oblast se dá charakterizovat nepříznivými podmínkami pro život, k nimž patří vysoká nezaměstnanost, špatné životní prostředí nebo špatná občanská vybavenost. Regiony, které přitahují migranty, mají lepší ekonomickou situaci a dalším faktorem může být také politická stabilita. Tento push-pull model zdůrazňoval Clifford J. Jansen, který ho aplikoval na migraci z venkovských

oblastí do městského prostředí, jež je podmíněna lepšími socioekonomickými podmínkami. Dále tento model použil v makroregionálním prostředí, kdy občané chudších států migrují do států vyspělých (cit. v Grulich, 2013). V duchu předchozí teorie přišel Wallerstein (1979) s novou teorií světových systémů. Wallersteinova teorie světových systémů rozdělila svět do tří oblastí. První zónou je jádrová civilizace, která funguje jako centrum civilizace. Oblast určuje směr ekonomiky, technologií, životního stylu a politiky. První zónu pozoruje druhá oblast, která je definována jako periferie podřízená přímo jádru. Třetí zónou je marginální oblast, která je od jádra ještě více vzdálená, ale není na něm přímo závislá a uchovává si svojí identitu. Tento princip světa se výrazně podílí na mechanickém pohybu obyvatel. Mechanický pohyb nefunguje pouze ve směru periferie – centrum, ale také naopak, protože v periférii chybí vzdělanější a kvalifikovanější pracovníci. Princip ve svém důsledku pomalu vyrovnává ekonomické rozdíly těchto oblastí.

Důležitou teorii vývojových zákonitostí migračních procesů řešil Zelinski (1971). Upozorňuje na to, že se migrace v čase vyvíjí, dochází ke změně směru stěhování, což dokazuje tím, že v celém industriálním období docházelo ke stěhování z venkova do měst. Všiml si vzájemných migračních proudů mezi městy a z měst na venkov. Stanovil 5 fází vývoje migrace, které se většinou shodují s fázemi demografické revoluce. Fáze 1: Typická nmoderní společnost, ve které je vysoká plodnost a úmrtnost a mobilita obyvatel je minimální. Fáze 2: Přejít v demografickém chování obyvatel, obyvatelstvo se začíná výrazně pohybovat směrem z venkova do měst. Fáze 3 je charakterizována zpomalením migrace do měst a snížením porodnosti a úmrtnosti. Fáze 4 se týká moderních vyspělých společností, ve kterých dochází k migraci z venkova do měst, ale také opačným směrem. Celkový migrační obrat se v této fázi snižuje. Rovněž dochází k migraci z periferních oblastí do jádrových oblastí. Ve fázi 5 je nastíněn budoucí vývoj poklesu migrace a omezení zejména příhraniční migrace.

V sedmdesátých letech minulého století byl velký zájem o studování migrace a zjištění důvodů tohoto počínání. Proud geografického behaviorismu většinou zastával podobný názor na důvody tohoto počínání. Mangalam (1968) zformuloval otázky, které jsou zásadní pro studium migrace: Kdo se stěhuje?, Odkud se stěhuje a kam?, Proč se stěhuje?, Jaké jsou důsledky tohoto stěhování?

Lee a následně také Albercht (cit. v Grulich, 2013) vnímali migraci jako geografickou mobilitu způsobenou reakcí na změnu životních podmínek nebo jako jednu z možností, jak vyřešit problémy z výchozího prostředí. Vznikla také typologie prostorového pohybu obyvatelstva, které vytvořil Tilly (cit. v Grulich). Všiml si dvou kritérií. Prvním je vzdálenost, kterou daný migrant musel překonat, druhým je míra přerušení kontaktů z výchozí lokality. Vytvořil čtyři typy geografické mobility obyvatelstva: lokální (místní) migrace, kruhová migrace, řetězová migrace a migrace za kariérou. Touto typologií se zabýval také Adey (2010), který poukázal na to, že na kratší vzdálenost se odehrává většina objemu migrace.

Van den Berg (1982) definoval čtyři stádia městského vývoje. Tento vývoj přímo souvisí s převažujícími migračními směry. První etapou je podle Van den Berga urbanizace, kdy do měst přichází velký počet obyvatel z venkova. Tato fáze má vysoké migrační saldo a je spojené s rozvojem průmyslu v daném městě. Další fází je první dekoncentrační proces tzv. suburbanizace. Suburbanizací se rozumí snížení nebo depopulace města. Naopak migračně ziskové jsou obce v blízkém zázemí města. Tento proces je vázán na rozvoj individuální dopravy a již nedosahuje takové intenzity jako první fáze. Třetí etapa se nazývá kontraurbanizace nebo také desurbanizace. Při této fázi také dochází k dekoncentraci obyvatel z města za přímé zázemí města. Třetí fáze má nízký migrační obrat při porovnání s předchozími etapami urbanizačního vývoje. Při této fázi může souběžně docházet také k suburbanizaci. Poslední fází je změna směru migrace, při níž dochází k oživení jádrového centra - reurbanizaci.

Další geografové jako Baarf a Ellis (cit. White, 2016) zjistili, že migrace je podmíněna velikostí místního trhu práce a uplatněním migrantů s jejich pracovními kvalifikacemi. Graves (1979) zmiňuje také kulturní a environmentální faktory. Tento faktor environmentální jako hlavní důvod migrace, ve kterém migranti proudí zejména na venkov, začal zkoumat již v padesátých letech. Ve stejných letech Ulman (1954) definoval tzv. amenitní migraci. Podle Stewartové (cit. v Bartoš a kol., 2011) migrace vzniká na základě vztahu k danému místu, a přes druhé bydlení určeného k rekreaci, končí trvalým přemístěním migranta. Migrací na venkov se věnoval také Cloke (1985), který upozornil na nenápadné stěhování městských obyvatel za suburbánní zázemí do vzdálenějších oblastí. Champion (1992) si daného jevu všimá také v USA, přesto

upozornuje, že migrační proud do měst nepřestal, naopak dochází k neustálé urbanizaci velkých měst a dekoncentrace obyvatelstva je minimální.

Florida (2002) našel spojitost mezi migrací kvalifikovaných osob a rozvojem daného území. Jeho teorie je inovativní v tom, že lidé se nestěhují, protože je území rozvinuté, naopak migranti ovlivňují tento růst a rozvoj. Podle Whitea (2016) je důležité, aby dnešní geografové nepřistupovali k migraci jen pomocí kvantitativních metod, ale nebránili se výzkumům kvalitativním, kdy se mohou více zaměřit na migraci, která je podmíněná environmentálními podmínkami.

Studium mobility obyvatel je na území České republiky zaměřen zejména na změnu trvalého pobytu, tedy přes hranici administrativní jednotky. V českém prostředí nevznikly velké teorie migrace z důvodu menšího zájmu o toto téma. Přesto vznikla důležitá díla, která se komplexně zabývala migrací na našem území. Mezi taková geografická díla patří Populační vývoj České republiky od Pavlíka a kol. (2002), který sledoval populační vývoj a rozmístění obyvatelstva mezi lety 1990 – 2002. Další obdobnou prací je mapování 1000 let českého území, kterou vytvořil Srb (1998), ve které se migraci věnují kapitola - Územní rozmístění obyvatelstva a kapitola zaměřená na urbanizaci, vylidňování venkova a stěhování obyvatelstva. Migraci obyvatelstva na území Československa řešil také Korčák, který upozornil na vylidňování jihočeského regionu v časovém úseku 1869 - 1921 (Korčák, 1938). Další dílo zaměřené na vývoj populace v jednotlivých oblastech území dnešního Jihočeského kraje vytvořil Boháč (1937).

Mezi demografické monografie, které se zabývají spíše teorií migrace a jejich pozorováním patří dílo Pavlíka a kol. (1986), který spatřuje v migraci a migračních proudech rozhodující vliv na změny ve struktuře osídlení. Mezi další patří dílo Mládka (1992), který se zabývá významnými globálními migračními proudy a jejich příčinami a následky. Oba autoři využívají k hodnocení migrace různé migrační ukazatele, které se objevují také u Klufové (2008), jejíž práce zhodnocuje migrační vývoj Československa a následně Česka v období 1918 – 2008.

V průběhu dalších let a v době normalizace se téma migrace stalo atraktivnějším, začalo se tedy více zkoumat a analyzovat. V těchto letech se odborné práce zaměřovaly na analýzu důvodů stěhování, věkovou strukturu migrantů nebo rodinný stav stěhujících

se osob. Rovněž v tomto období Kühnl (1975) poprvé používá gravitační model v českém prostředí. Základní myšlenkou tohoto modelu je fakt, že vzdálenost mezi jednotlivými migračními regiony je zásadní pro počet migrujících osob. Drbohlav (1989) se snažil objasnit motivaci migrantů a jejich výběr nového místa. Významným mapovým dílem, které dokládá migrační vztahy mezi jednotlivými obcemi na území Československa je studie Káry a Kučery (1986), které je součástí Atlasu obyvatelstva (cit. v Čekal, 2006).

Významným mezníkem ve výzkumu migrace v Československu, respektive v Česku, je vývoj po roce 1989. Mnoho prací se zabývalo změnou migračního chování ve společnosti. Mezi takové patří např. Čermák (1991), který popsal ucelený vývoj migrace českého území od konce druhé světové války až po 90. léta minulého století. Zdůrazňuje, že počet migrujících osob je ovlivněn státní politikou, což souvisí s masovými přesuny německého obyvatelstva po druhé světové válce a také nečinnost státu v podpoře výstavby v letech devadesátých (Čermák, 1997). Andrlé (1997) se zaměřuje na vnitřní migraci obyvatelstva mezi lety 1988 a 1994, kde zkoumá strukturu migrantů podle pohlaví a věku. Jednou ze stěžejních prací pro tento výzkum je disertační práce Čekala (2006). Autor se zabýval analýzou prostorové mobility – migrací i dojížděnkou do zaměstnání. Čekal (2006) se zaměřil na Jihočeský kraj a za základě dat v rozmezí let 1992 – 1998 vymezil jednotlivé migrační regiony a porovnával je se vzniklými správními obvody ORP. V první části se autor zabývá migrací a v druhé dojížděnkou za prací.

V posledních letech došlo ke zhodnocení migrační situace v České republice. Mezi takové zaměření práce patří také dílo Aleše (2001), který analyzoval hlavní migrační proudy a důvody stěhování obyvatel. Také Aleš zdůrazňuje snižující se počet celkového migračního obratu v devadesátých letech díky nízkému počtu nové bytové výstavby.

V současnosti se autoři v českém prostředí zaměřují na výzkum dekoncentračních etap v urbanizačních procesech. Autoři se zaměřili především na suburbanizaci, která v období po sametové revoluci „nabírá na síle“. Tento jev se objevoval v českém prostředí již za první republiky. Po druhé světové válce dochází ke snížení či spíše k urbanizaci. Faktory, které suburbanizaci v dobách socialismu zbrzdily, popsal Ouředníček, Posová (2006). Mezi takové důvody patří obtížnost získání stavebního

povolání, nedostatek stavebního materiálu, malá automobilizace nebo přílišná ochrana zemědělské půdy.

Suburbanizaci popisuje Ouředníček (2003) jako stále probíhající urbanizaci, kdy se městské obyvatelstvo stěhuje do blízkého zázemí města. Přistěhovalí se však stále chovají většinou stejně a veškeré aktivity mají navázané na město. Takové tvrzení dokládá další výzkum Šimona a Ouředníčka (2011). Lidé v suburbánních zónách mají stále stejné rysy chování a žijí městský život s kouskem přírody. Suburbanizaci se zabývá Musil (2001), který popisuje snižování počtu obyvatel ve městech a jejich přesun za město. Pro analýzu probíhající suburbanizace používají nejčastěji migrační saldo příslušných obcí z daného města (Sýkora, Čermák, 1998). Mapu vymezených rezidenčních suburbii v České republice vyčlenil Ouředníček, Novák, Špačková (2013), kteří vypočetli suburbánní zóny na základě počtu dokončených bytů, migračního salda, které musí být z původního centra vyšší než 30 % všech migrantů do dané obce a původní město musí mít více než 10 000 obyvatel. Na základě těchto kritérií do suburbánní zóny patří 894 obcí. Nejviditelnější suburbánní zónu má přirozeně hlavní město Praha, kdy zóna zasahuje hluboko do Středočeského kraje. Sýkora (2002) si kromě rezidenční suburbanizace všímá také rozšiřování nákupních center a dalších podnikatelských aktivit. Dále upozorňuje na fakt, že rozšiřováním zázemí města dochází k zániku zemědělské půdy. Suburbanizaci reflektuje rovněž Hampl (2005), který se zabýval vývojem České republiky po roce 1989 z hlediska geografické regionalizace země. Poukazuje na dekoncentrační jev, který mění závislost jednotlivých mikroregionálních regionů, v nichž se kromě rezidenční suburbanizace zvyšuje také pracovní atraktivita těchto oblastí zejména v okolí Prahy.

Suburbanizací v Jihočeském kraji, zejména se zaměřením na krajské město České Budějovice, se zabývalo několik autorů. Podrobnou analýzu suburbanizace Českých Budějovic provedl Kubeš a kol. (2009), který si všímá stěhování obyvatel Českých Budějovic již v dobách socialismu, při kterých populačně narůstaly obce jako Rudolfov nebo Dobrá Voda. Komparuje intenzitu migrace s obcemi, které patří do suburbánní zóny Českých Budějovic. Také poukazuje na negativa jevu, při němž se nadměrně navyšuje doprava mezi zázemím a centrem, mizí venkovský ráz obcí a dochází k zabírání cenné zemědělské půdy. Suburbanizaci Českých Budějovic sledoval a kvantitativně porovnával s Banskou Bystricou Chorvát (2005). Další výzkum suburbanizace Českých Budějovic

prováděl Ouředníček, Čejková (2009), jež poukazují na suburbanizaci na Českobudějovicku, která se začala objevovat již v dobách socialismu, konkrétně v 80. letech. Nová výstavba navazuje na vzniklé obce. Také vyzdvihují intenzitu výstavby počtu nových domů, která je v celorepublikovém měřítku druhá nejvyšší po Praze.

Kontraurbanizací se v Česku zabývá především Šimon, který se tomuto dekoncentračnímu procesu věnuje ve své disertační práci (2012). Kontraurbanizace je spojena s jistým odtržením od původního města (Šimon, 2012). Na území Jihočeského kraje se tímto zabývá Popjaková (2012), která kontraurbanizaci sleduje až od počátku 21. století, kdy se migranti z Českých Budějovic nestěhují jen do suburbánní zóny, ale vyhledávají vzdálenější obce. Přesto výraznějším proudem je suburbanizace. Kontraurbanizační procesy přesto pomáhají rozvíjet venkovská sídla regionu. Jedním z dalších autorů, který se zaměřuje na kontraurbanizaci je Bernard (2006), který zkoumal v letech 2003 – 2004 motivaci přistěhovalců na vesnici. Z dotazníkového šetření vyplynulo, že migranti hledají venkov - souvisí s těsnějším kontaktem s přírodou. Vadí jim anonymní městský život. Mezi další důvody patří finanční dostupnost bydlení. Poslední kategorií jsou lidé, kteří chtějí žít v souladu s přírodou s minimálními kontakty s ostatními. Na podobné bázi je typologie podle Šimona (2011), který vytvořil 5 typů takových migrantů. Novou kategorií jsou mladé rodiny, které pojmenoval „Mladí a zodpovědní“. Taková skupina chce vychovávat své děti v klidném a hezkém prostředí bez větších negativních vlivů a má většinou takové zaměstnání, které mohou vykonávat doma nebo jen příležitostně.

3 METODICKÉ POZNÁMKY

Následující kapitola představuje veškeré metodické otázky a problémy diplomové práce. Popisuje postup zpracování, metodologii zpracování statistických dat a výběr vhodných migračních ukazatelů. Také je zde popsán postup vyčleňování migračních regionů a kategorizace regionů Jihočeského kraje na základě migračních procesů.

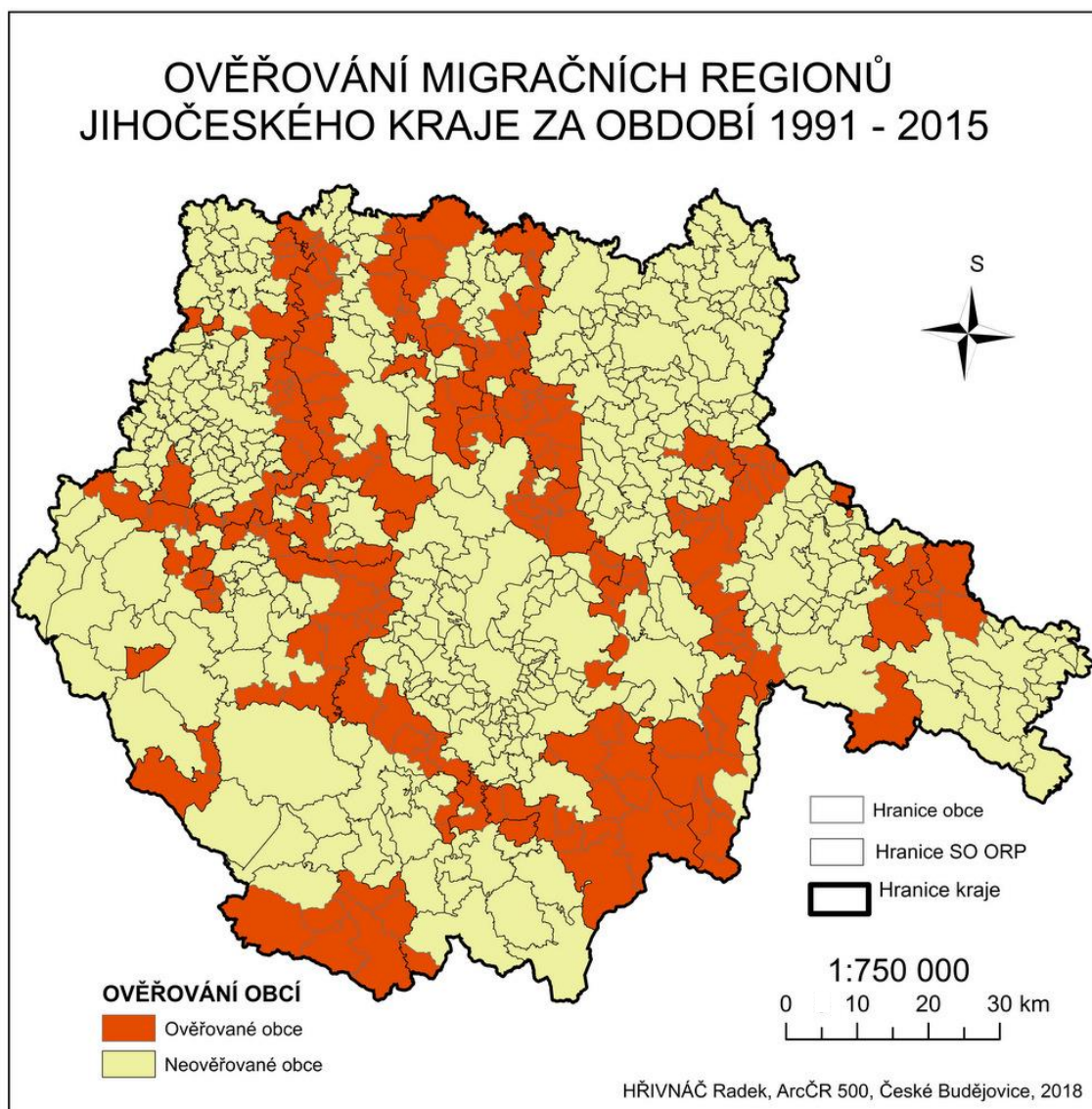
3.1 Metody zpracování práce

Metodologie vymezení migračních regionů

Součástí výzkumu mé práce je analýza migrace prostřednictvím migračních regionů, které se nacházejí na území Jihočeského kraje. Tento proces vyčleňování jednotlivých migračních regionů se držel metodických postupů dle Čekala (2006), který vyčleňoval regiony pro jižní Čechy za období 1992 – 1998. Migrace se neustále vyvíjí a mění se trendy, proto je provedena revize těchto migračních regionů. Čekal (2006) vytvořil dvě kategorie regionů, podle směru migrace. Vznikly regiony podle tzv. odstředivého vektoru (obrázek 1), které jsou založeny na intenzitě migrační emigrace obcí do potencionálních migračních center. Druhá vytvořená struktura migračních regionů se stanovila na základě odstředivého vektoru (obrázek 2), tedy imigrace obyvatel do obcí z potencionálních center.

Práce ověřuje a vyčleňuje migrační regiony, které zohledňují emigraci obyvatel z obcí do jejich centra, a také opačný migrační proud z města na venkov, tedy proces suburbanizace a také kontraurbanizace. Základním kritériem vyčlenění jakéhokoliv migračního regionu je velikost regionu. Migrační region musí zahrnovat minimálně 10 obcí (9 obcí spádových + centrum migračního regionu). Tyto obce musí mít migrační obrat (součet emigrace a imigrace) ke svému centru nejvyšší a měla by být vyšší než 10 % veškerých migračních toků. Ověřování dané příslušnosti k migračnímu centru v regionu Jihočeského kraje se týkal 197 obcí (mapa 1), které se buď nacházejí na hranici SO ORP anebo se jednalo o obce, které Čekal (2006) nezahrnul do žádného migračního regionu. Takové obce příslušely v rámci SO ORP ze zákona danému centru, ale na základě výsledků migrační regionalizace patří do jiného.

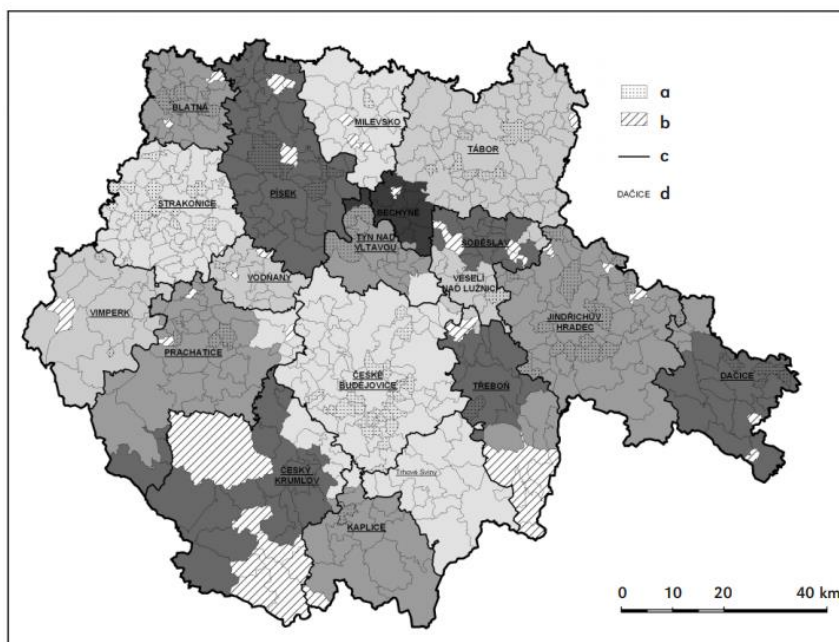
Mapa 1

Zdroj: vlastní zpracování

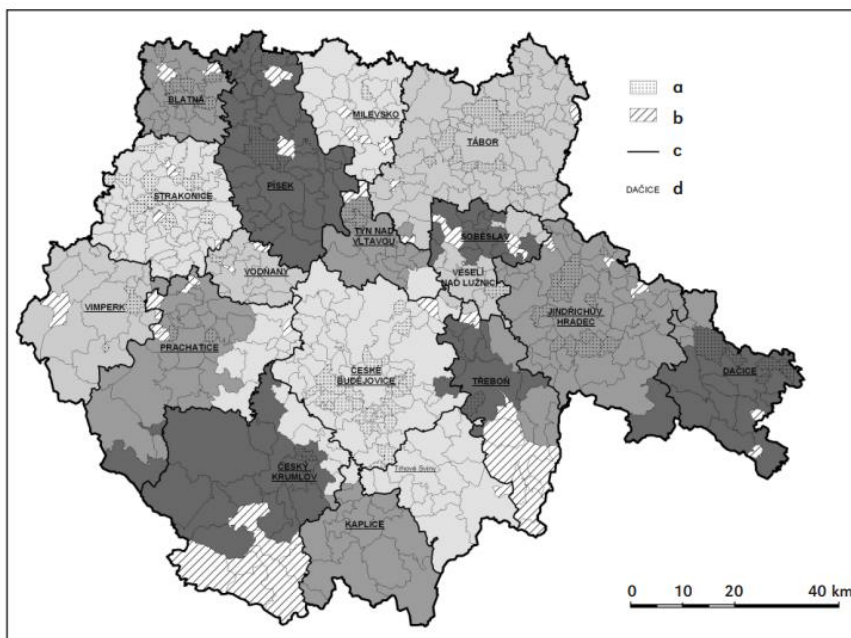
V práci Čekala (2006) se objevilo také několik oblastí a samostatných obcí, které autor nikam nezařadil, znázorněné šrafováním (d) na obrázku 1 a 2, zejména kvůli nízkým vazbám na jakékoliv uvažované centrum. Zmiňované obce se nacházejí zejména v pohraničí a v práci jsou zahrnuty, z důvodu zachování celistvosti, k nejbližšímu centru. Obce měly nejvyšší migrační obrat k obcím, které mají v administrativním členění úlohu obce s pověřeným obecním úřadem. Jednalo se především o jih Českokrumlovska (Vyšší Brod) a jih Třeboňska (České Velenice).

Obrázek 1: Mapa migračních regionů v Jihočeském kraji v období 1992 – 1998 pro dostředivý vektor

Zdroj: Čekal (2006)

Obrázek 2: Mapa migračních regionů v Jihočeském kraji v období 1992 – 1998 pro odstředivý vektor

Zdroj: Čekal (2006)

Výsledky vyčlenění migračních regionů za stanovené období 1991 – 2015 jsou detailněji popsány v šesté kapitole.

Metoda kategorizace migračních regionů

Na základě vytvořených migračních regionů pro období 1991 – 2015 byla vytvořena kategorizace těchto regionů. Výsledná kategorizace vytvořila hierarchii migračních regionů. Pro účel kategorizace byla zvolena Ballova nebo také bodová metoda. Ballova metoda se používá pro kategorizaci výsledků. Dochází k převodu zjištěných dat na jednoduchou stupnici podle stanového počtu kategorií. V geografii ji použili například Slavík, Bačík (2007) při sledování mikroregionů na Slovensku nebo Dická (2007), která vytvářela kategorizaci obcí v okolí Košic.

Kategorizace byla vytvořena na základě dat o počtu obcí v daném migračním regionu, počtu obyvatel migračního regionu a hrubé míry migrační salda za celé sledované období. Počet vyčleněných migračních regionů je 18, proto byla stanovena třístupňová hierarchie kategorií regionů. Výše uvedené ukazatele byly rozčleněny na příslušné intervaly a k nim se přidělil určitý počet bodů. Nejnižší intenzita daného ukazatele znamená 1 bod (ball) a nejvyšší hodnota 3 body (bally). Maximální udělený počet bodů je 9 a minimum je stanovený na počtu 3 bodů.

Výše zmiňovaným způsobem rozčlenění vznikla hierarchie migračních regionů. Nevýhodou této metody je potlačení detailní hodnoty daného jevu, protože se převede na určitý počet bodů. Přesto tento princip dokáže migrační regiony porovnat a rozřídít.

Migrační ukazatelé

Pro vyhodnocení migračních proudů a intenzity migrace daného území byly využity migrační ukazatele, které umožňují výsledky vhodně kvantifikovat. Pro práci, která se výhradně snaží postihnout migraci Jihočeského kraje, je zásadní rozlišovat několik odborných demografických pojmů. Základními pojmy migrace jsou imigrace a emigrace (Klufová, 2008). Imigrací se rozumí stěhování směrem do sledovaného území, tedy v českém prostředí změna trvalého pobytu do jiné administrativní jednotky. Druhý pojem je jeho přesný protiklad, tedy stěhování směrem z populace. Z těchto pojmů vycházejí základní vzorce, které nám osvětlují stav migrace.

Mechanický pohyb obyvatelstva, jako hlavní proměnná celé práce, je sledována každý rok Českým statistickým úřadem. Evidence migrace je zkoumaná pro imigraci a emigraci. Také sčítáním obyvatel, domů a bytů se dají zkoumat změny počtu obyvatel, přesto pro tento výzkum jsou výsledky statistiky bezcenné.

Všechna použitá data jsou z anonymizované databáze Českého statistického úřadu za sledované období 1991 – 2015. Upravená data mi byla poskytnuta katedrou geografie. O každém migrantovi se dalo zjistit několik informací. Pro analytickou část to byly údaje o obci předchozího bydliště (PBOB), okresu předchozího bydliště (PBKO), obci nového bydliště (NBOB) a okresu nového bydliště (NBKO).

Základní vzorec migrace hodnotí, zda v dané administrativní jednotce dochází k přibývání populace nebo naopak k úbytku zapříčiněného migrací. Tento vzorec se nazývá saldo migrace.

$$MS = I_t - E_t$$

Ze vzorce získáme absolutní počet migračního salda. Pro lepší porovnávání mezi jednotlivými administrativními jednotkami se vytvořil relativní přepočtení, který migrační proud přepočítává na střední stav obyvatelstva. Středním stavem obyvatelstva se rozumí počet obyvatel k 30. 6. daného roku neboli součet počtu obyvatel k začátku a ke konci roku vydělený 2. Tento relativní údaj se nazývá hrubá míra migračního salda (HMMS), který se většinou přepočítává na 1 000 obyvatel.

$$HMMS = \frac{I_t - E_t}{S_t} * 1000$$

Hlavním ukazatelem, kterým se ověřovaly migrační regiony Jihočeského kraje, podle Čekala (2006), byl migrační obrat. V tomto případě se jedná o součet neboli intenzitu migrace na daném území.

$$MO = I_t + E_t$$

Při tvorbě kartogramů se stanovil počet intervalů podle pomocných výpočtů.

$$m = 1 + 3,3 * \log n$$

3.2 Použité metody a zdroje dat

Při tvorbě diplomové práce bylo nezbytné nastudování odborných poznatků z tématu migrace z vědeckých článků, knih a odborných publikací. Z této tematiky

vznikla diskuze s literaturou, která sledovala vývoj studia migrace, nastínění hlavních migračních teorií. V kapitole byly uvedeny zahraniční a také české práce na téma migrace. Kromě migrace se kapitola zaměřila na urbanizační procesy, které přímo souvisejí s migrací. Kapitola popisuje také důležité pojmy, které pomáhají přímo pochopit procesy migrace. Dále literatura přesně popisuje práci se zjištěnými daty a jejich využití ve zkoumání stěhování. Z české literatury jsou zmíněny kromě teoretických východisek také reálné studie migrace v území.

Práci s odbornou literaturou a vhodnými daty, zejména z Českého statistického úřadu, byla vytvořena kapitola geografické charakteristiky Jihočeského kraje.

Další kapitola se zabývá historickým vývojem migrace a následuje část, která popisuje migraci v období 1991 – 2015, ve které byly použity historicko-geografické publikace, jež se zaměřují na vývoj jižních Čech popř. migrační a sídelní tendence celého území Česka.

Následující kapitoly nastiňovaly a analyzovaly migraci na území Jihočeského kraje. Celá analýza byla vytvořena za pomoci upravené anonymizované databáze Českého statistického úřadu, kterou propůjčila Katedra geografie Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Data byla použita pro účel analýzy migrace pro celé období 1991 – 2015. Veškeré výpočty a následné výstupy (grafy, tabulky) byly vytvořeny v tabulkovém programu Microsoftu Office Excel. Analýza migrace byla zpracována pomocí kvantitativních metod. Časově náročné vyfiltrování vhodných dat, které se přímo týkalo Jihočeského kraje, bylo použito pro výsledné interpretování migračními ukazateli uvedených výše (migrační saldo, migrační obrat). Data do roku 2011 byla jednotně zpracována. Náročnější bylo zpracování dat z posledních čtyř let, které byly zaznamenávány odlišným schématem. Některá absolutní data byla následně přepočítána na relativní počet, který se dá lépe porovnat. Pro hrubou míru migračního salda se používal střední stav obyvatelstva, který byl dopočítán údaji o počtu obyvatel v jednotlivých obcích na stránkách ČSÚ. Analýza migrace byla nejprve vytvořena na úroveň kraje a následně na nižší administrativní jednotky. Migrační saldo bylo přepočítáno na úroveň okresů a následně na správní obvody obcí s rozšířenou působností. SO ORP ukazují migrační saldo s vyšší vypovídající hodnotou, protože nedochází k takovému zkreslování dat, jelikož se jedná o regiony sídelně homogennější. Pro výzkum

migrace byly použity administrativní regiony správních obvodů s rozšířenou působností, které jsou pro tuto analýzu vhodnější, než vyčleňované migrační regiony podle Čekala (2006), protože jsou téměř identické s těmi administrativními. Druhým důvodem by byla časová náročnost sběru dat, které by analýza potřebovala, a výsledné migrační tendence by byly identické s těmi, které vyšly. Vypočítaná data o migraci, uspořádané do tabulek, byla vhodně doplněna o mapové výstupy, které dokreslují prostorovou situaci migrace v Jihočeském kraji. V mapových výstupech byly použity tzv. pseudokartogramy a mapa se stuhovou metodou.

V druhé kapitole praktické analýzy se ověřovaly migrační regiony vytvořené Čekalem (2006). Kapitulu vhodně dokreslují tabulky vyčleněných obcí, které ležely buď na hranici jednotlivých regionů, nebo je sám Čekal (2006) začlenil k jinému migračnímu regionu, než byl původní region příslušné obce s rozšířenou působností. Z výsledků kapitoly vyčleňování migračních regionů vznikla podkapitola kategorizace regionů pomocí bodové metody.

Poslední analytická kapitola se zaměřila na situaci migrace v migračním regionu Český Krumlov, který je zajímavý periferní polohou a venkovským osídlením. Kapitola rámcově obsahuje vývoj migračních proudů a migrační výměny na úrovni obcí. Druhá část se zaměřuje na kontraurbanizační procesy v tomto regionu. Kontraurbanizace je migrační dekoncentrační proces ve směru z města na vzdálenější venkov, proto byl migrační region Český Krumlov vybrán jako vhodný příklad pro výzkum migrace do venkovských sídelních jednotek. Metodika podkapitoly je shodná s analýzou kontraurbanizace Váchy (2015), kde je sledováno migrační saldo obcí migračního regionu Český Krumlov se třemi vybranými městy. V analýze se zjišťovala migrace obcí migračního regionu se svým centrem Českým Krumlovem, nejbližším velkým a zároveň krajským městem Českými Budějovicemi a hlavním městem Prahou.

Závěrečná kapitola shrnuje nejzásadnější zjištěné výsledky a poznatky. Jsou zde zodpovězeny zvolené hypotézy.

4 GEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA JIHOČESKÉHO KRAJE

Migrace obyvatelstva je prostorový pohyb obyvatelstva. Migrace do jisté míry spoluvytváří jedinečný charakter regionu (Toušek a kol., 2008). V následující kapitole jsou naznačeny vybrané geografické složky analyzovaného regionu, které mohly a stále mohou ovlivnit migraci a mít následný vliv na celkovou sídelní strukturu kraje. Jihočeský kraj je jeden ze 14 samosprávných regionů České republiky a na evropské úrovni se řadí k regionům NUTS 3. Jihočeský kraj se rozprostírá na jihu historického území Čech mimo území Dačicka, které se historicky řadí na území Moravy. Jihočeský kraj sousedí na západě s Plzeňským krajem, na severu se Středočeským krajem, na severovýchodě s Vysočinou a na jihovýchodě s krajem Jihomoravským. Jihočeský kraj je také po staletí příhraniční region, který sousedí s Německou spolkovou republikou respektive s Bavorskem a na jihu s Rakouskem. Příhraniční poloha regionu měla zásadní vliv na celou sídelní strukturu, naznačená v následujících podkapitolách.

4.1 Fyzicko-geografické poměry

První důležitou částí charakteristiky jsou fyzicko-geografické podmínky kraje, které do jisté míry determinovaly historický vývoj regionu a jeho dnešní postavení a vnímání. Z geologického hlediska je podstatná část regionu tvořena moldanubikem, který vystupuje jako autonomní blok hercynského vrásnění. Dlouhodobým vývojem vznikly variské vyvěřeliny granitového typu (hřeben Šumavy, Novohradské hory, severní část Táborska a jihovýchod jižních Čech). Jihočeské pánve jsou geosynklinální formace, ve kterých v druhohorách a třetihorách docházelo k sedimentaci. Až na začátku třetihor došlo ke vzniku významnému Lišovského prahu, který oddělil velkou Jihočeskou pánev na nynější dvě. K dnešní podobě Jihočeského kraje přispělo zalednění Šumavy v období kvartéru, kdy vznikala karová jezera, morény a různé splazy. Vznikly také typické váté písky v okolí Veselí nad Lužnicí, šterkopísky na Suchdolsku a rašeliště v pásu Veselí nad Lužnicí – České Velenice, které hrály výraznou roli v nastartování průmyslové revoluce v tomto regionu (Chábera a kol., 1985). Geologickým vývojem se vytvořilo výrazné horské pásmo Šumavy a Novohradských hor a na druhé straně klimaticky přijatelnější pánve.

Podle geomorfologie patří jižní Čechy do velké provincie Česká Vysočina. V rámci detailnějšího dělení na území regionu jsou dvě subprovincie: Šumavská

a Českomoravská. Ze Šumavské subprovincie se zde nachází Šumavská hornatina, která se člení na následující čtyři celky: Šumava, Šumavské podhůří, Novohradské hory a Novohradské podhůří. Českomoravská subprovincie je zastoupena jako Jihočeské pánve (Českobudějovická a Třeboňská pánev), část Středočeské pahorkatiny (Benešovská, Vlašimská, Tábořská a Blatenská pahorkatina) a část z Českomoravské vrchoviny (Javořická vrchovina, Křemešnická vrchovina, Křižanovská vrchovina) (Chábera 1998). Středočeské pahorkatiny vytváří přirozenou bariéru od Pražské plošiny a polabských nížin. Horizontální členění Jihočeského kraje má podobné charakteristiky jako jiné české kraje. Nejvyšší nadmořskou výšku má jihozápadní příhraniční oblast Šumavy s přesahem do Novohradských hor. Nejvyšším bodem je šumavský vrchol Plechý (1398 m n. m.). Většina území kraje se nachází ve výšce v rozmezí 400 – 600 m n. m., z čehož vyplývá typicky chladnější klima Jihočeského kraje s výjimkou Jihočeských pánví. Nejnižší bod se nalézá na hladině vodní nádrže Orlík (330 m n. m.), kdy opouští řeka Vltava Jihočeský kraj (Chábera a kol., 1985). V kraji zcela absentují nížiny jako v Polabí nebo na jižní Moravě, což do jisté míry mohlo mít vliv na větší rozvoj osídlování oblasti v dřívějších historických dobách.

Osou Jihočeského kraje z hydrologického aspektu je horní a střední tok řeky Vltavy, do které se vlévá většina vodních toků z kraje. Mezi významné přítoky Vltavy patří „zlatonosná“ Otava, Malše a Lužnice, které hrály důležitou úlohu v rozvržení osídlení jižních Čech. Typickým hydrologickým jevem v regionu je hustý výskyt rybníků, kterých od 13. století vzniklo několik tisíc. Vznikem rybníků se rekultivovala podmáčená a bažinatá krajina a Rožmberkové začali z rybníků profitovat z prodeje ryb. Tento proces přinesl zkulturnění celé oblasti jihočeských pánví. Vznikly tři výrazné rybníční oblasti, které pozměnily ráz krajiny, jež dnes k ní neodmyslitelně patří. Mezi nejvýraznější patří ta Třeboňská, kde se nacházejí největší rybníky v České republice. Přírodních jezer se v kraji příliš nenachází, pouze Plešné jezero a organogenní jezírka na Chalupské Slati. V kraji nalezneme velké množství údolních vodních nádrží a většina z nich patří do tzv. Vltavské kaskády (Lipno I, II, Hněvkovice, Kořensko, Orlík).

Klima Jihočeského kraje je velmi diferencované a nejdůležitější proměnnou je nadmořská výška. Nejchladnějšími a nejdeštivějšími partiemi kraje patří Šumava, následována Novohradskými horami. Nejsušší oblast se nalézá na Míroticku (okres Písek), kde stále působí vliv srážkového stínu Brd. Nejteplejší oblastí

je Českobudějovická pánev, ve které se průměrná roční teplota pohybuje nad 8°C a patří k nejžalidnějším v Jihočeském kraji. Zbytek kraje vyjma pohraničního horského pásma patří mezi teplotně průměrné české oblasti kolem 6°C (Mištera a kol., 1984). Jihočeské pánve byly nejvhodnější pro rozvoj zemědělství, také z tohoto důvodu se koncentrovalo obyvatelstvo především v těchto částech, přesto v celorepublikovém měřítku se nejedná o neúrodnější oblasti a její bonifikace úrodnosti patří k průměrnějším částem republiky.

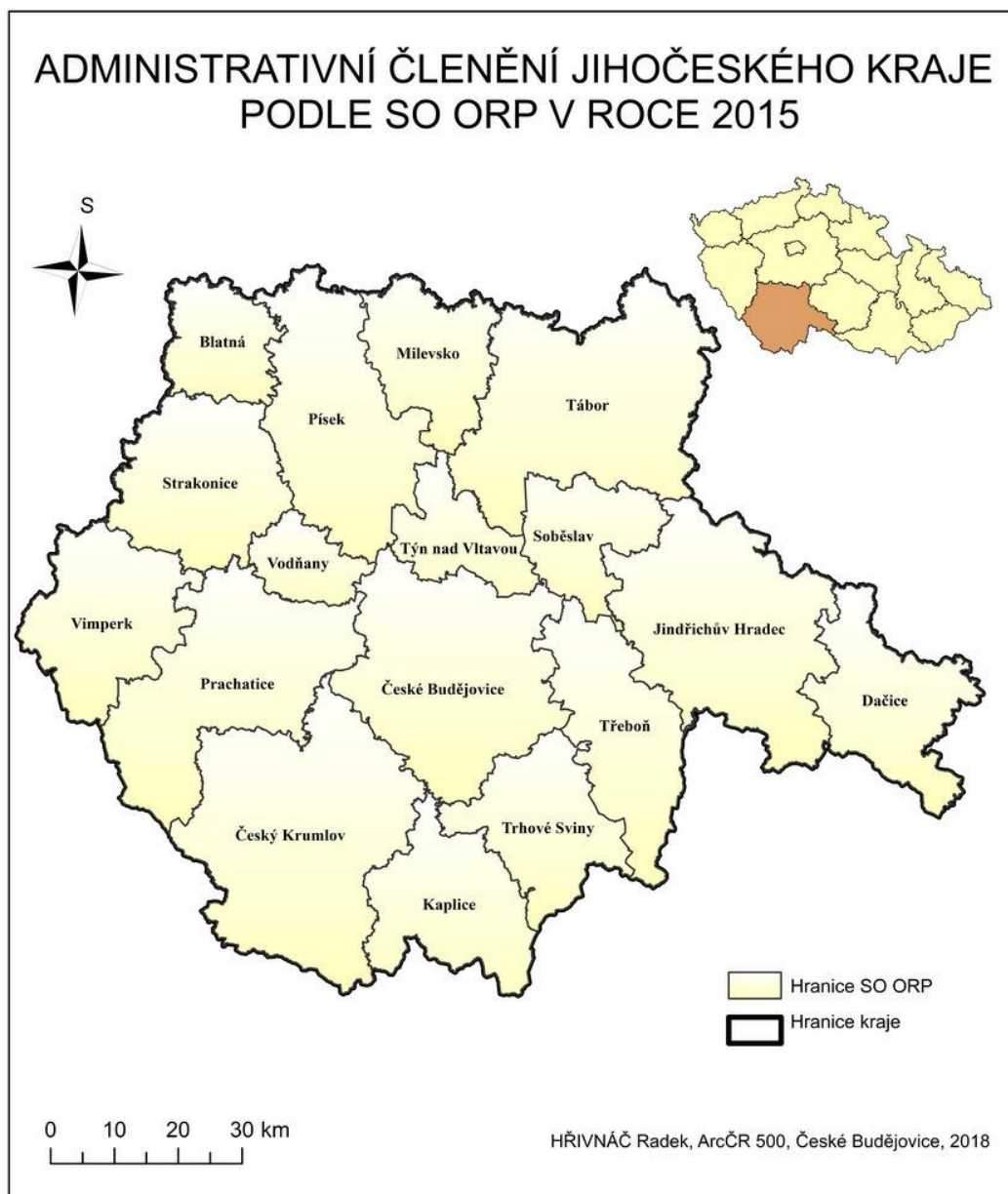
Jihočeský kraj není územím příliš bohatým na suroviny, zejména zde nejsou téměř žádné zdroje energetických surovin. Mezi významné přírodní bohatství patří rozsáhlé plochy lesa, které pokrývají velkou část jihočeských pohoří. Dalšími surovinami, které se těží v kraji, jsou písky, šterkopísky (povodí Lužnice), sklářské písky a rašelina na Šumavě (Chábera a kol., 1985). Nedostatek nerostných surovin do jisté míry určily perifernost kraje v posledních dvou set letech.

Jihočeský kraj je vnímán z celorepublikového měřítko jako kraj s čistým životním prostředím a celkový charakter regionu je brán spíše jako rekreační než průmyslový. V současné době velká část obyvatel akcentuje kvalitní, čisté životní prostředí, a proto Jihočeský kraj dokáže přilákat nové obyvatele, kteří se zajímají o životní styl. Snahou o zachování takového stavu vznikla celostátně chráněná území. Nejdůležitějším je Národní park Šumava (rozloha 690 km², z toho 343 km² náleží do Jihočeského kraje). Mezi další chráněné území patří Třeboňsko a Blanský les. V kraji se nachází 347 maloplošných chráněných území a chráněných přírodních útvarů. Celkem je chráněno 20 % území kraje. Problémem kraje jsou hmyzí škůdci, kteří napadají lesní porosty a v dnešní době také extrémní sucho (Valík, 2000).

4.2 Sociálně-geografická charakteristika

Rozloha kraje dosahuje 10 058 km², což kraj zařazuje ve velikosti na druhé místo za Středočeský kraj. Celkově do kraje patří 624 obcí (10 % všech obcí v České republice). Jihočeský kraj je v dnešní době rozčleněn do 17 správních obvodů, které ukazuje mapa 2.

Mapa 2

Zdroj: vlastní zpracování

Jihočeský kraj má velmi rozdrobenou sídelní strukturu, přičemž počet malých obcí do 200 obyvatel je nejvyšší v celé republice. Počet obyvatel Jihočeského kraje k 31. 12. 2017 bylo 640 196, což odpovídá 6 % veškerého obyvatel České republiky (ČSÚ, 2017 a). Jihočeský kraj má typicky monocentrickou sídelní strukturu, ve kterém je krajské město České Budějovice přirozeným centrem, jež svojí polohou a socioekonomickými možnostmi integruje velkou část obyvatel do svého centra a okolního zázemí. Území vytváří nejvýraznější jihočeskou suburbánní zónu, která

je podle Ouředníčka, Špačkové a Klsáka (2018) třetí největší v České republice. Tato zóna se rozprostírá po téměř celém správním obvodu ORP České Budějovice. Ze sedmi okresů má největší hustotu obyvatelstva právě okres České Budějovice, kde žije přes 30 % obyvatel kraje. V samotném městě České Budějovice bydlí 93,5 tis. osob. Další srovnatelně velké město se v Jihočeském kraji již nevyskytuje, druhé město v pořadí Tábor má třetinový počet obyvatel. Přesto Tábor společně s blízkými městy Sezimovo Ústí a Planá nad Lužnicí vytváří městskou aglomeraci. Podobně velkými městy jsou Písek (30 tis. obyv.), Strakonice (22,9 tis. obyv.), Jindřichův Hradec (21,6 tis. obyv.). Ostatní okresní města se pohybují kolem dvanácti tisíc obyvatel (Český Krumlov a Prachatice).

Urbanizace Jihočeského kraje se pohybuje na úrovni celostátních hodnot okolo 62 %. Tato hodnota se začala po roce 2000 lehce snižovat, což lze přisuzovat především k suburbánním procesům. Nicméně koncentrace obyvatelstva je v regionu velmi rozdílná, nadprůměrně obydlenu oblastí je Budějovická pánev a velké množství obyvatel se soustřeďuje v aglomeraci Tábor – Sezimovo Ústí – Planá nad Lužnicí s přesahem do Soběslavi. Vysoká koncentrace zejména venkovského obyvatelstva je zřetelná na Strakonicku a Jindřichohradecku viz tabulka č. 1. Venkovský ráz osídlení se také nachází, díky svým přírodním podmínkám a historickému vývoji, v oblasti Šumavy a Novohradských hor, jedná se o okresy Prachatice a Český Krumlov. Tyto oblasti během historie výrazně poznamenalo velké množství zaniklých obcí, vzniklých po odsunu německého obyvatelstva, a dále blízkost Spolkové republiky Německa a Rakouska v době socialismu. Zmiňované obce byly tímto zakonzervované, což se projevuje do dnešní doby zejména v počtu obyvatel, které je na polovičních hodnotách předválečného stavu (ČSÚ, 2016). Vyjma horských oblastí v Jihočeském kraji nalezneme také oblasti s nízkou hustotou obyvatelstva. Jedná se o oblasti, které lze charakterizovat jako periferní. Jde například o území na hranicích okresů a krajů (Miroticko, Dříteňsko, Boleticko, Mirovicko – Orlicko nebo Mladovožicko). Obce v těchto oblastech mají nízkou úroveň občanské obslužnosti, proto dochází k depopulaci (Kubeš, Kraft, 2011).

Tabulka 1: Administrativní členění Jihočeského kraje – základní charakteristika

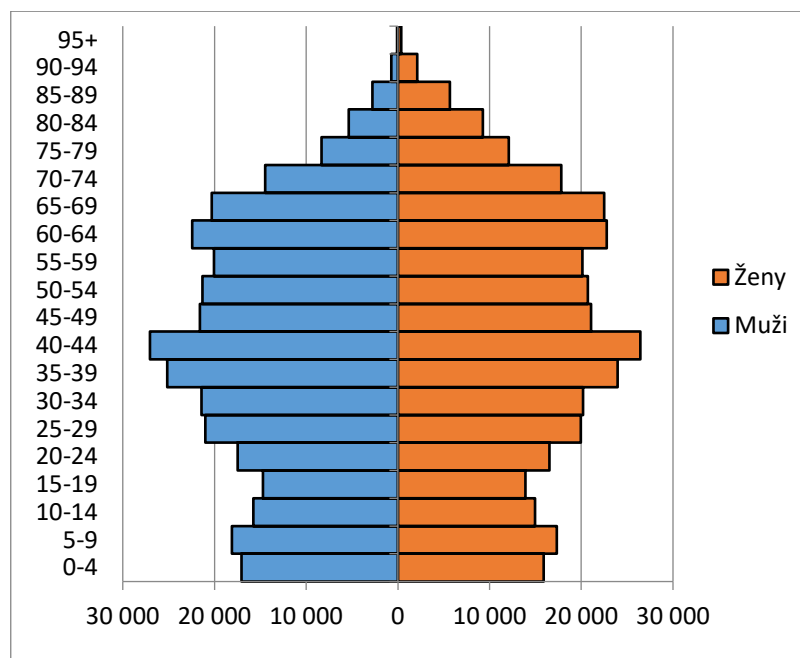
	Počet obcí	z toho města	Rozloha (km ²)	Počet obyvatel
Jihočeský kraj	624	55	10 058	637 834
České Budějovice	109	9	1 638,6	190 844
Český Krumlov	47	6	1 613,7	61 126
Jindřichův Hradec	106	13	1 943,9	91 359
Písek	75	5	1 127	70 741
Prachatice	65	6	1 376,7	50 712
Strakonice	112	7	1 031,9	70 683
Tábor	110	9	1 326,2	102 369

Zdroj: ČSÚ (2017 d), vlastní zpracování

Věkové rozložení obyvatel je srovnatelné s celorepublikovými trendy. Graf 1 dokládá vývoj porodnosti v celém Česku respektive Československu. Na věkové pyramidě obyvatel Jihočeského kraje je zřetelný výběžek, který zastupuje věkovou skupinu 40 – 45 let, což jsou tzv. Husákovy děti, tedy obyvatelé narození za výrazných pronatalních opatřeních v době normalizace v 70. letech minulého století. V grafu lze vyzorovat konec baby boomu v Československu a nástup svobodných a liberálních 90. let. Nejmenší věkovou skupinu pod 60 let nalezneme na přelomu tisíciletí, kdy porodnost dosahovala historických minim. V grafu je nicméně ukázané, že trend poklesu porodnosti se zastavil a počet obyvatel reprodukci začal růst, což není případ pouze Jihočeského kraje, nárůst nejmladší věkové složky je patrný také ve všech regionech. Pokud se zaměříme na počty žen a mužů, zjistíme, že se rodí více mužů než žen. V nejmladší skupině se jedná o převahu 1 151 chlapců. Vrchol věkové struktury ukazuje výraznou převahu žen, který převažuje od věkové skupiny 50 – 54 let. Průměrný věk obyvatel kraje v roce 2016 byl 42,3 let, což se příliš neliší od celorepublikového průměrného věku, který má hodnotu 42,0 let. Vybrané demografické ukazatele dokazují, že věkové rozložení obyvatelstva je podobné od toho národního. (ČSÚ, 2017 b). Jihočeský kraj má také velmi podobnou hodnotu indexu stáří jako je průměr České republiky. V roce 2016 vykazoval hodnotu 122,9. Hodnota vypovídá o tom,

že populace je spíše regresivní, tedy dochází k zvětšování postproduktivní složky a snižování počtu nejmladší složky (0-14 let).

Graf 1: Věková struktura obyvatel Jihočeského kraje v roce 2016

Zdroj: ČSÚ (2017 c), vlastní zpracování

V ekonomických ukazatelích kraj vykazuje spíše podprůměrné výsledky, což je způsobeno hospodářským zaměřením z dob socialismu a určitým venkovským rázem kraje. Počet vysokoškoláků je dlouhodobě podprůměrný, i když v Jihočeském kraji působí Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Vysoká škola technická a ekonomická, pobočka Vysoké školy ekonomické Praha v Jindřichově Hradci a další 2 soukromé vysoké školy. V roce 2016 byl podíl vysokoškoláků 14,6 %. Nadprůměrné hodnoty v porovnání s republikovým srovnáním má procento absolventů s dokončeným středoškolským vzděláním s maturitou, kterých je přes 36 %. Trendem celé České republiky je zvyšující se počet vysokoškolsky vzdělaných obyvatel.

Nepřímo s podílem vysokoškoláků na počet obyvatel souvisí průměrná hrubá mzda. Průměrná hrubá mzda dosahovala ve čtvrtém čtvrtletí roku 2017 26 514 Kč, což odpovídá 83 % celorepublikového průměru. Nicméně průměrnou hrubou mzdu výrazně navyšují vyšší mzdy hlavního města Prahy (ČSÚ, 2017 b). V dnešní době konjunktury má Česká republika velmi nízkou nezaměstnanost. Nezaměstnanost neustále klesá již

čtvrtým rokem za sebou a kromě sezonních výkyvů má Jihočeský kraj respektive Česká republika nejnižší nezaměstnanost od roku 1997. Nezaměstnanost Jihočeského kraje se zařazuje k těm nejlepším. Jihočeský kraj nepostihl výraznější nárůst nezaměstnanosti v devadesátých letech, protože zde neprobíhala výrazná těžba nerostných surovin a kromě textilních podniků, se většina průmyslu udržela. Nižším hodnotám nezaměstnanosti napomohl příliv zahraničního kapitálu, který zde vybudoval nové výrobní závody.

Jihočeský kraj ve tvorbě hrubého domácího produktu patří k průměrným regionům. V roce 2016 vyprodukoval kraj 5,0 % celostátního HDP. Řadí se k regionům jako je Zlínský kraj, kraj Vysočina nebo Moravskoslezský kraj, které produkují na přepočít více než 4/5 republikového průměru. K významným producentům HDP patří strojírenské firmy jako Motor ČB, ZVVZ Milevsko, ČZ Strakonice nebo BOSCH České Budějovice. Kraji ekonomicky příznivě přispívá rozvinutý cestovní ruch. Jihočeský kraj profituje z velkého počtu kulturních a přírodních památek. Pilířem cestovního ruchu je zasloužile město Český Krumlov, který je se svým historickým centrem zapsán na seznamu kulturního dědictví UNESCO. Mezi další atraktivity kraje patří vodní nádrž Lipno, Národní park Šumava, pohádkové zámky Hluboká, Červená Lhota nebo Kratochvíle. Častou zastávkou turistů jsou také České Budějovice. Podle sčítání z roku 2016 do kraje přijelo na 1,4 mil. turistů, z toho přes 30 % byli cizinci zejména z Německa, Rakouska a dále Japonci, Číňané a Jihokorejci. Průměrný pobyt v kraji se pohyboval okolo 2,9 dne, jedná se spíše o krátkodobější pobyty (BussinessInfo, 2017).

Pro rozvoj Jihočeského kraje je nezbytné kvalitní dopravní napojení na ostatní části České republiky a samozřejmě na zahraničí. Dálniční spojení ztraktivňuje zasažené oblasti a může pomoci s negativní bilancí migrace v některých částech kraje. Prioritní dopravní stavbou kraje je dálnice D3, která má spojit hlavní město Prahu (přivaděč na Pražský okruh D0) a Rakousko přes centrum kraje České Budějovice. Postaveno je zatím 50 km a v dnešní době se staví na dvou dalších úsecích severovýchodně od Českých Budějovic a v přípravě je východní obchvat Českých Budějovic a další navazující úseky. Avšak zprovoznění celé dálnice až do Prahy se stále odsouvá na další desetiletí (ŘSD, 2019). Další dálnicí, která zasahuje do kraje je D4, která vede z Prahy kolem Příbrami až do Písku. Tato dálnice pomáhá dopravě především v západní části regionu a také v rozmělnění dopravního vytížení do Prahy z Českých

Budějovic. Na území kraje leží zatím 6,7 km z celkových 32 km této dálnice. Jihočeský kraj samozřejmě disponuje důležitými silničními tahy první třídy, které řadí do evropské silniční sítě. Krajem kromě silnice E55, která v budoucnu povede po dálnici D3, prochází silnice E49 (Blatná – Písek – Vodňany – České Budějovice – Třeboň – Rakousko) a silnice E551, která vede z Českých Budějovic přes Jindřichův Hradec na Vysočinu, kde se napojuje na dálnici D1 (ŘSD, 2017).

Železniční síť v Jihočeském kraji je daleko řidší a méně kvalitnější než v severní části Čech, přesto přes území kraje prochází důležitý IV. tranzitní železniční koridor, který splňuje parametry pro rychlost na 160 km/h a má pomoc k rozvoji kraje. Koridor spojuje Prahu s Českými Budějovicemi a pokračuje na hranici s Rakouskem. I tento projekt není hotový, stále chybí dostavět přes 40 km železnice (Wikipedia, 2018). V kraji je důležitější autobusová doprava, která obsluhuje celý kraj, nicméně okrajové části jako šumavské obce mají omezenou nabídku spojů.

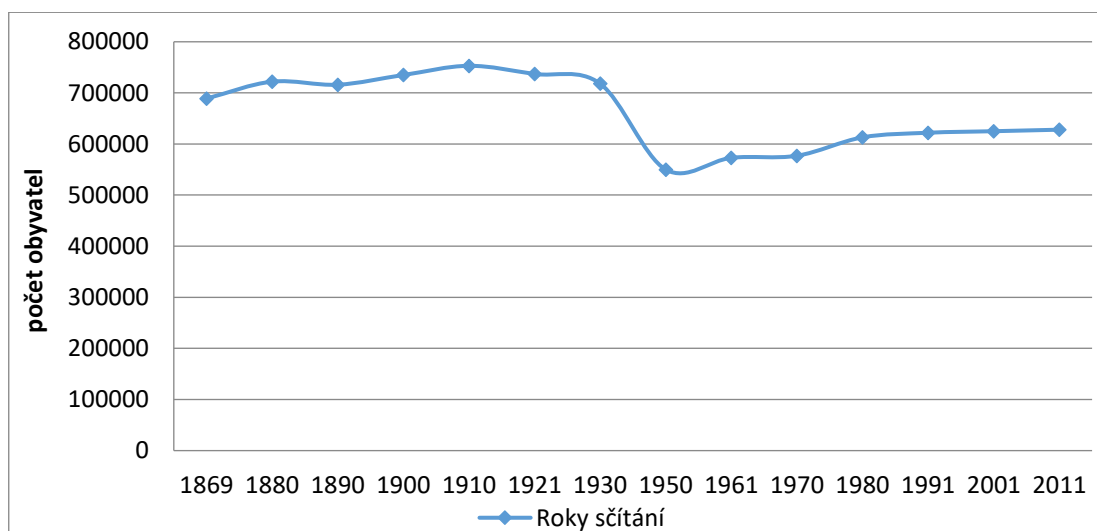
5 HISTORICKÉ SOUVISLOSTI VÝVOJE MIGRACE JIHOČESKÉHO KRAJE

Jižní Čechy byly v době osidlování Slovy na pokraji zájmu. Srb (1998) zmiňuje, že většina tehdejšího obyvatelstva osidlovala úrodné nížiny v Polabí, v Pooohří a v Pomoraví. Jižní Čechy se začaly ve větší míře osidlovat až v průběhu 13. století v důsledku horšího přístupu z již vzniklých sídlišť. V jižních Čechách se v té době se nacházely husté lesy, které spolu s horskými bariérami držely celou oblast v izolaci (Nováček, 2012). Osidlování změnila až zahraniční kolonizace. Začal vznikat sídelní systém královských měst, která český král Přemysl Otakar II. zakládal. Dokončení kolonizace jižních Čech nastala až ve 14. století. Populace se na území jižních Čech vyvíjela obdobně jako v jiných částech Českého království, přesto zalidnění této části země byla nižší (Korčák, 1938).

Významnější rozvoj regionu nastal v 16. a 17. století. V tomto období docházelo k rozvoji měst a celkovému osídlení kraje. Rozvoji pomohli zejména Rožmberkové, kteří zakládali rybníky, čímž pozitivně pozměnili ráz krajiny (Nováček, 2012). Díky bohatství tohoto rodu došlo k přestavbě měst a výstavbě nových panství. Tento stav trval až do třicetileté války, kdy v jižních Čechách začíná depopulace a emigrace do jiných částí země a mimo ni. Město České Budějovice bylo v té době podobně velké jako jiná dnešní krajská města. Město se zaměřovalo především na řemesla a přiváděla sem nové obyvatele (Grulich, 2013). Boháč (1937) upozorňuje na výraznější vylidňování jižních Čech v 18. století, které se zintenzivnilo ve století 19., což bylo zapříčiněno opožděným nástupem průmyslové revoluce. Lidé se stěhují do center Habsburské říše (Víděň, Praha). V tomto období narůstal počet obyvatel zejména Českým Budějovicím, kam se přesunula správa kraje a vzniká zde průmysl. Ve větších městech včetně Českých Budějovic již mělo převahu české obyvatelstvo (Grulich, 2013). Z tohoto období, kdy se jižní Čechy dostávají na periferii, jak uvádí Jeleček (2001), lze najít v kraji výjimečné technické památky. Postavení kraje se však výrazně nezlepšilo (koněspřežka z Českých Budějovic do Lince vybudovaná v letech 1825–1832, první elektrifikovaná trať v Rakousko-Uhersku (1903) nebo Schwarzenberský kanál pro splavování šumavského dříví po Vltavě a do Rakouska). Na přelomu století okresy s vyšší nadmořskou výškou (Český Krumlov, Prachatice) zažívaly o dost nižší přírůstek nových obyvatel než zbytek republiky a tento trend přetrvával do dnešní doby (Srb, 1998).

Popjaková (2013 b) upozorňuje, že počet obyvatel v Jihočeském kraji rostl na přelomu 19. století pomaleji než počet obyvatel na zbytku území dnešní České republiky. Výrazný nárůst počtu obyvatel dnešního Česka byl způsoben zejména intenzivní industrializací. V tomto období rostly zejména kraje s významným nerostným bohatstvím jako Moravskoslezský, Ústecký a Jihomoravský. Vysoce růstová byla také Praha. Graf 2 znázorňuje vývoj počtu obyvatel od prvního celostátního sčítání v roce 1869 po poslední sčítání v roce 2011. V období 1869 až 1910 docházelo pouze k malému růstu obyvatel. Města v Jihočeském kraji, která byla vhodně navázána na železniční síť, rostla výrazněji, často některá města nechtěla na svém území železnici a vývoj těchto měst výrazně ovlivnil jejich rozvoj jako například Kaplice nebo Trhové Sviny (Srb, 1998). V roce 1910 žilo nejvíce obyvatel v Českých Budějovicích, které již v této době byly více než třikrát větší než druhý Tábor. Stagnovala naopak města v pohraničí jako Český Krumlov, Prachatice a také Jindřichův Hradec, kde se industrializace projevila velmi pozdě. Depopulace obyvatelstva je v období během první světové války do roku 1930 zjevná. Během dvaceti let ztratilo území přes 20 000 osob. Jihočeši obdobně jako jiní Češi odcházeli zkusit štěstí do zahraničí především do USA (Srb, 1998).

Graf 2: Vývoj počtu obyvatel v Jihočeském kraji v letech 1869-2011

Zdroj: vlastní zpracování

Po druhé světové válce dochází k významné migraci a změně počtu obyvatel. V těchto těžkých časech začalo na území Československa docházet k tzv. divokému a posléze k organizovanému vysídlení německého obyvatelstva. Tento odsun znamenal

v celostátním měřítku pokles počtu obyvatel o 16,7 %. Jižní Čechy tímto činem byly zasaženy ještě více, přišlo skoro o čtvrtinu veškerého obyvatelstva (Andrle, Srb, 1989). Srb (1998) upozorňuje, že v okrese Český Krumlov a Prachatice byl úbytek obyvatel o 50 % respektive 40 %. Poválečný stav zcela pozměnil sídelní strukturu kraje, převážně oblast příhraničí. Po roce 1948 začal stát koordinovaně doosidlovat opuštěné části regionu. Přicházely sem mladé rodiny z celého Československa, čímž pozměnily věkovou strukturu obyvatelstva na dlouhá léta. Andrle a Srb (1989) zdůrazňují, že 52 % dosídlenců pocházelo z vnitrozemí Jihočeského kraje (Vodňansko, Písecko, Týnecko a Budějovicko). Nepodařilo se dosídlit všechna zasažená místa a došlo k zániku několika obcí na Šumavě a v Novohradských horách. Stát potřeboval zejména dosídlit oblasti s významným průmyslem, zejména v dnešním Ústeckém kraji, proto šumavské pohraničí nemělo takovou prioritu a počet obyvatel se nepodařilo nahradit. Dalším faktorem byla blízkost imperialistického Německa a Rakouska (Čapka, Slezák, Vaculík, 2005). V dalším desetiletém období se počet obyvatel zvýšil, nicméně zalidnění kraje bylo poloviční oproti celorepublikovému průměru a hustota zalidnění byla nejnižší ze všech nově zřízených krajů (55 obyv./km²) (Srb, 1998). V celém Československu probíhalo znárodňování a stále probíhala industrializace. Jihočeský kraj se také začal orientovat na průmysl, především na textilní, dřevozpracující a potravinářský.

Region byl stále vnímán jako periferie, migrace obyvatel mířila především do Ústeckého kraje (Aleš, 2001). Tento trend se následně, v době normalizace, obrátil a podle Čermáka (1997) se z těchto průmyslových regionů stěhovali jinam. V Jihočeském kraji docházelo k významné urbanizaci, při které se začala stavět velká panelová sídliště. Rozvoj průmyslu přinesl výrazný nárůst obyvatel ve městech, jako jsou Strakonice, Jindřichův Hradec, Prachatice nebo Milevsko. Své výsostné postavení v kraji drželo město České Budějovice, kde se koncentrovala veřejná správa, kultura, služby a také průmysl. V období normalizace měl Jihočeský kraj vysoký přirozený růst a lidé se začali do kraje také stěhovat. Docházelo k velkým okresním rozdílům. Lidé se stěhovali hlavně do okresu České Budějovice a Tábor (Čermák, 2005). Jihočeský kraj si udržel kladnou bilanci až do dnešních dnů. Naopak problémem kraje bylo stěhování obyvatel z malých obcí, v nichž obyvatelstvo stárlo a stěhovalo se do nových čtvrtí okresních měst. Nová středisková soustava obcí přispěla k poklesu zájmu o venkovské bydlení. Jednalo se o malé obce na severu kraje a v pohraničí.

Jihočeský kraj po roce 1989, kdy skončila komunistická éra na našem území, začal být atraktivní. Po zmíněných zásadních ekonomických, politických a sociálních změnách v České republice nenastal vysoký nárůst migrace. Naopak došlo k snížení migračního salda na historická minima. Podle Čekala (2006) je jednou z příčin razantní snížení stavby nových bytů především těch hromadných. V prvním sledovaném období (1991 – 1995) došlo k významné migraci do okresu České Budějovice a zejména do města Týn nad Vltavou, kam se lidé stěhovali díky nové jaderné elektrárně Temelín.

Brzy po převratu ztratil kraj nálepku periferního území. O kraj se začali zajímat lidé, kteří chtěli být blíže k přírodě a najít vysloužilý klid (Kopp a kol. 2007). Okresní města na začátku devadesátých let dosahují maximálního počtu obyvatel, poté dochází k mírné depopulaci. Migračně růstovými začínají být obce v blízkém zázemí těchto měst. Proces suburbanizace se ve větší míře začal projevovat po roce 2000, kdy vznikají nové čtvrtě rodinných domů na okrajích měst. Nejviditelnější suburbanizaci lze pozorovat v samotném centru kraje v Českých Budějovicích, kde vznikl prstenec nových čtvrtí, které jsou navázané na původní obce. Migrace obyvatel v tomto období je soustředěná především do budějovického okresu (Popjaková, 2013 a). Zajímavým trendem posledních dvaceti let je zvyšování počtu obyvatel venkovských obcí mimo blízké zázemí (Vácha, 2016; Krejčová 2016). Jihočeský kraj má stále potenciál být migračně ziskovým regionem, zejména díky pozitivnímu image kraje, která může zabránit k výraznějšímu stárnutí regionu.

6 ANALÝZA MIGRAČNÍCH PROCESŮ NA ÚZEMÍ JIHOČESKÉHO KRAJE V OBDOBÍ 1991 – 2015

Kapitola prezentuje analýzu migrace v regionu Jihočeského kraje. Kapitola je rozčleněna na tři kapitoly. Úvodní podkapitola časoprostorově analyzuje Jihočeský kraj z pohledu migrace na úrovni celého kraje, okresů a nejnižších regionů SO ORP. Další podkapitola popisuje ověřování migračních regionů Jihočeského kraje definované Čekalem (2006). Na ověřování regionů navazuje poslední podkapitola, která nově definované migrační regiony kategorizuje podle tří stanovených ukazatelů.

6.1 Analýza migrace

Jihočeský kraj na začátku devadesátých let vykazoval vysoké hodnoty migrační mobility, které postupem dalších roků klesal na minimální hodnoty tohoto ukazatele v roce 1999, kdy se stěhovalo na území kraje 14 716 osob (tabulka 2). V období 1991 – 1999 se migrační saldo udrželo v kladných hodnotách a kraj byl migračně ziskový a navazoval na období socialismu, v němž Jihočeský kraj začal migračně růst (Čermák, 1997). Přírůstek stěhování nicméně v absolutních číslech klesal z původních 581 osob na pouze 25 nových obyvatel v roce 1999. V tomto sledovaném období klesaly hodnoty také vnitřní migrace o necelých 2 600 osob.

Tabulka 9: Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 1991 - 1999

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	1991-1999
Migrační obrat celkem	20581	20047	18719	15968	15853	14735	14800	14945	14716	150364
Přestěhování v rámci Jihočeského kraje	11474	11141	10717	9111	9172	8343	8664	8780	8863	86265
Přistěhovalí z ostatních krajů ČR	4844	4550	4256	3610	3497	3316	3287	3306	2939	33605
Vystěhovalí do ostatních krajů ČR	4263	4356	3746	3247	3184	3076	2849	2859	2914	30494
Migrační saldo Jihočeského kraje	581	194	510	363	313	240	438	447	25	3111

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

V druhém určeném období na začátku 21. století vévodil růst migračního obratu (tabulka 3). Nárůsty se týkaly vnitřní a také vnější migrace. Za celé období 1991 – 2015

pouze ve dvou případech došlo k zápornému výsledku migračního salda. Tento ukazatel vykázal záporné hodnoty v roce 2005 a 2007, kdy došlo pouze k lehkému nárůstu přistěhovalých, ale počet vystěhovalých měl růst vyšší a dostal se nad úroveň imigrace. Jednalo se o nízký počet 91 respektive 20 osob. Poté se migrační saldo vrátilo do kladných čísel, i když počet nových obyvatel kraje, způsobené migrací, kolísal okolo 100 osob za rok. Ve druhém období 2000 – 2007 objem vnitřní migrace překonal počet 10 000 migrantů a na konci tohoto období se dostala na sledované maximum od roku 1992, v němž se přestěhovalo v rámci Jihočeského kraje 12 022 obyvatel.

Tabulka 3: Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 2000 - 2007

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2000-2007
Migrační obrat celkem	14892	15687	17265	16028	16353	17733	18195	19704	135857
Přestěhování v rámci Jihočeského kraje	9012	9237	10249	9624	9889	10930	11102	12022	82065
Přistěhovalí z ostatních krajů ČR	3046	3415	3556	3235	3333	3356	3560	3831	27332
Vystěhovalí do ostatních krajů ČR	2834	3035	3460	3169	3131	3447	3533	3851	26460
Migrační saldo Jihočeského kraje	212	380	96	66	202	-91	27	-20	872

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSU + vlastní výpočty

V posledním období 2008 – 2015 došlo k jisté stagnaci migrace v Jihočeském kraji, jak dokládá tabulka 4. Počet celkového počtu migrantů byl nejvyšší v roce 2008, kdy se stěhovalo 19 889 osob, z toho 3 929 opustilo kraj. Poté došlo k jistému poklesu všech ukazatelů. Vnitřní migrace se pohybovala na úrovni 11 500 osob. Také počet imigrace respektive emigrace se ustálil na 3 900 resp. 3 650 osobách. Migrační saldo v tomto období se udrželo kladné a ke konci období vykazovalo přírůstek stěhováním nad 200 osob. V celém sledovaném období pouze dvakrát byl migrační obrat vnější migrace záporný. Tento vývoj je pro rozvoj Jihočeského kraje příznivý a spolu s nízkou hladinou přirozeného přírůstku je tento kraj populačně přírůstkový.

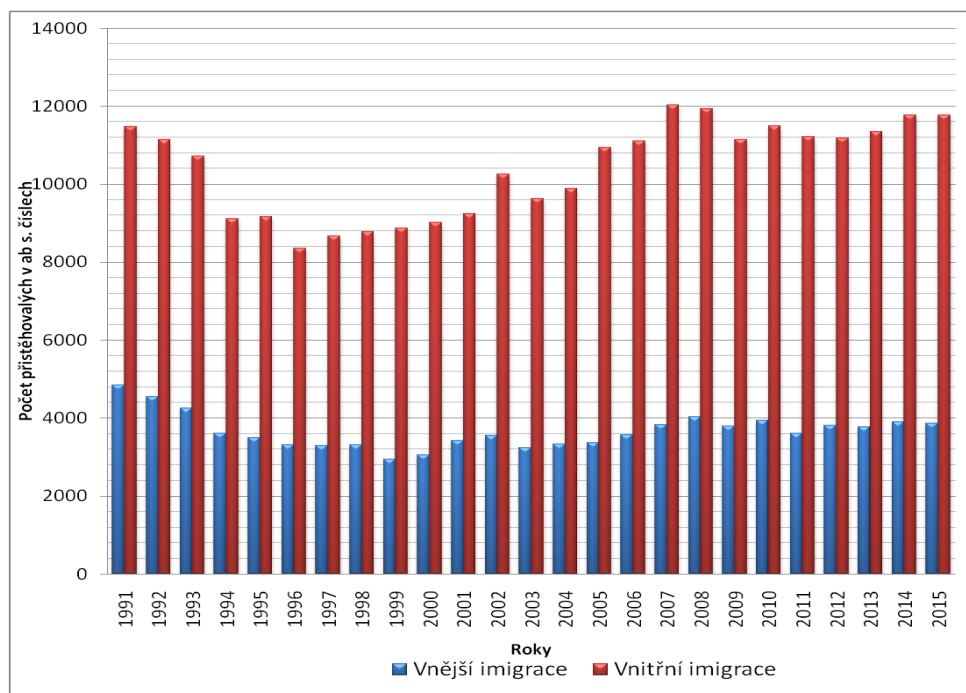
Tabulka 4: Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 2008 – 2015

	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2008-2015
Migrační obrat celkem	19889	18627	18978	18361	18607	18683	19332	19257	151734
Přestěhování v rámci Jihočeského kraje	11935	11140	11500	11210	11180	11350	11760	11777	91852
Přistěhovalí z ostatních krajů ČR	4025	3795	3936	3596	3807	3772	3906	3864	30701
Vystěhovalí do ostatních krajů ČR	3929	3692	3542	3555	3620	3561	3666	3616	29181
Migrační saldo Jihočeského kraje	96	103	394	41	187	211	240	248	1520

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

Na území Jihočeského kraje se stěhují osoby z jiných částí České republiky a také ze zahraničí. V porovnání s vnitřní imigrací je ta z vnějšího území třetinová (graf 3). Vývoj tohoto stěhování má několik tendencí. První z nich je výraznější pokles vnitřní migrace v devadesátých letech, který způsobil pokles bytové výstavby, jak upozorňuje Čermák (1997). Tento trend se změnil na konci 20. století, jež dokládá nárůst počtu vnitřních imigrantů. Tento zvýšený pohyb na přelomu tisíciletí souvisí s rostoucí poptávkou obyvatel měst vlastnit dům na okraji příslušného města, často až v blízkém okolí. Tento trend se úměrně zvyšoval se zlepšujícími se životními podmínkami.

Graf 3: Vývoj vnější a vnitřní imigrace Jihočeského kraje v letech 1991-2015

Zdroj: Anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní výpočty

Vrchol v počtu přistěhovalých v rámci kraje se odehrál v krizovém roce 2008, která tento trend zarazila. Další rok se počet imigrantů snížil o 15 % na 10 180 osob. Posléze se vnitřní imigrace ustálila na hodnotě kolem 11 500 osob, které se přestěhovaly v rámci kraje. Vývoj vnější migrace má podobnou linii. Ze svého maximálního počtu migrantů v roce 1991, kdy se do kraje nastěhovalo 4 835 osob, se tento počet migrujících osob začala radikálně snižovat. Počet migrantů kolem roku 2000 se pohyboval okolo 3500 osob. Na migranty z jiných částí republiky neměla finanční krize vliv, což dokládá graf 3. Ke konci sledovaného období se počet imigrantů zastavil na 3 846 lidech.

Intenzita vnější migrace z ostatních krajů České republiky je značně rozdílná. Důležitým faktorem je vzdálenost mezi kraji. Dalším neméně důležitým faktorem je populační velikost jednotlivých krajů. Následujícím důvodem je ekonomická situace krajů. Při detailním pohledu na vzájemnou migraci mezi Jihočeským krajem a dalšími regiony je výsledek příznivý pro Jihočeský kraj. Ze všech 13 dalších krajů je záporná hodnota migračního salda pouze u dvou krajů a hlavního města, jak dokládá tabulka 5. Nejsilnější odliv obyvatelstva z území Jihočeského kraje je do Prahy, kam za 24 let odešlo přes 2 200 osob. Tento trend je viditelný ve větší míře až po roce 2003. Důvody jsou především ekonomické, protože Praha nabízí nejširší uplatnění na trhu práce a výdělky jsou průměru o 30 % vyšší. V návaznosti na odliv obyvatel do Prahy úzce souvisí také druhý migrační proud z Jihočeského kraje. Je to Středočeský kraj, do kterého odchází postupně navyšující se počet Jihočečů. Tento kraj přímo sousedí s Jihočeským regionem a důvody stěhování jsou nejspíš identické, protože velká část obyvatel kraje je přímo navázána na Prahu. Třetím krajem, do kterého se více obyvatel přistěhovalo, než vystěhovalo, je kraj Olomoucký. Tento kraj v prvním sledovaném období přilákalo o 599 osob více, než se odtud přistěhovalo.

Ostatní části republiky přinášejí do Jihočeského kraje nové obyvatele. Za celé období se zvýšil počet obyvatel díky těmto krajům o 8 499. Migrační salda jsou rozdílná. Nejvíce obyvatel získal Jihočeský kraj z Ústeckého kraje. Důvodů příchodů může být několik, zejména ekonomické a environmentální. Druhý nejvyšší přísun obyvatel má sousední kraj Vysočina. U tohoto kraje je významným faktorem blízkost. Značná část studentů vysokých škol, kteří studují v jižních Čechách, pocházejí z Vysočiny a po studiích zůstávají v Jihočeském kraji. Vyšší hodnoty migračního salda vykazuje také Karlovarský a Moravskoslezský kraj, u kterých převažuje příznivější socioekonomická

situace. Nejvyrovnanější výsledek má Jihočeský kraj se sousedním Plzeňským krajem, který v posledním sledovaném období měl migrační saldo kladné a získal o 130 osob více.

Tabulka 5: Migrační saldo Jihočeského kraje ve vztahu k ostatním krajům České republiky v období 1991 - 2015

<i>Kraj</i>	1991-2002	2003-2015	1991 -2015
<i>Praha</i>	23	-2271	-2248
<i>Jihomoravský</i>	144	36	180
<i>Karlovarský</i>	504	906	1410
<i>Královéhradecký</i>	69	103	172
<i>Liberecký</i>	221	109	330
<i>Moravskoslezský</i>	587	998	1585
<i>Olomoucký</i>	-599	210	-389
<i>Pardubický</i>	94	85	179
<i>Plzeňský</i>	194	-130	64
<i>Středočeský</i>	456	-839	-383
<i>Ústecký</i>	968	1361	2329
<i>Vysočina</i>	1250	824	2074
<i>Zlínský</i>	-118	294	176
<i>součet</i>	3793	1686	5479

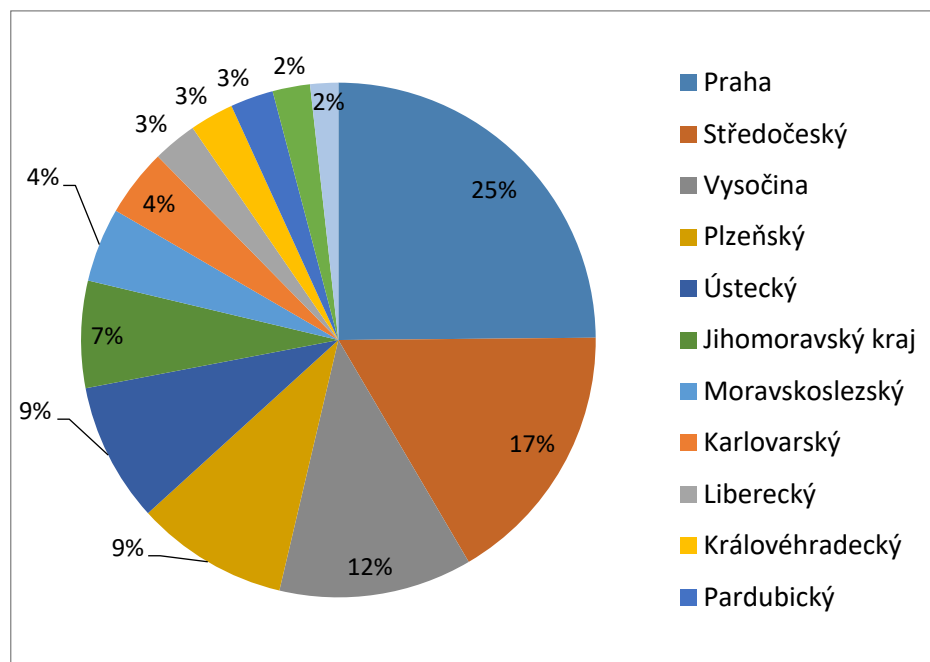
Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

V absolutních číslech imigrace zcela dominuje počet přistěhovalých z Prahy, což je způsobené především velikostí populace hlavního města. Takových lidí je 22 779 a na celkovém počtu migrantů se podílí 29 % (graf 3). Ze sousedních krajů Středočeského a Vysočiny přichází vysoký počet obyvatel, kterých je v absolutních číslech přes 10 000 a relativně se podílí 17 % respektive 12 %. Počty imigrantů z dalších krajů jsou rozdílné. Více imigrantů pochází z bližších krajů než z krajů moravských. Absolutně nejméně obyvatel za celé analyzované období přišlo ze Zlínského kraje (1 614 osob). Souvisí to se vzdálenější polohou obou regionů.

Největší počet emigrantů z Jihočeského kraje zaznamenalo hlavní město Praha. Za 24 let se odstěhovalo 25 027 Jihočechů. Další tři příčky obsadily sousední kraje. Do těchto krajů se odstěhovalo přes 33 000 obyvatel a v celkovém počtu mají 38 % veškerých emigrantů (graf 4). Výsledky za sledované období vykazují téměř identické výsledky u Dragounové (2013), která sledovala část celého období. Vyjma dalších krajů

(Ústeckého a Jihomoravského kraje) se počet odchozích osob pohyboval kolem 2 500. Nejmenší počet vystěhovalých z Jihočeského kraje zaznamenal kraj Zlínský, do kterého se přistěhovalo pouze 1 438 osob, což je celkově 2 % podíl na emigraci.

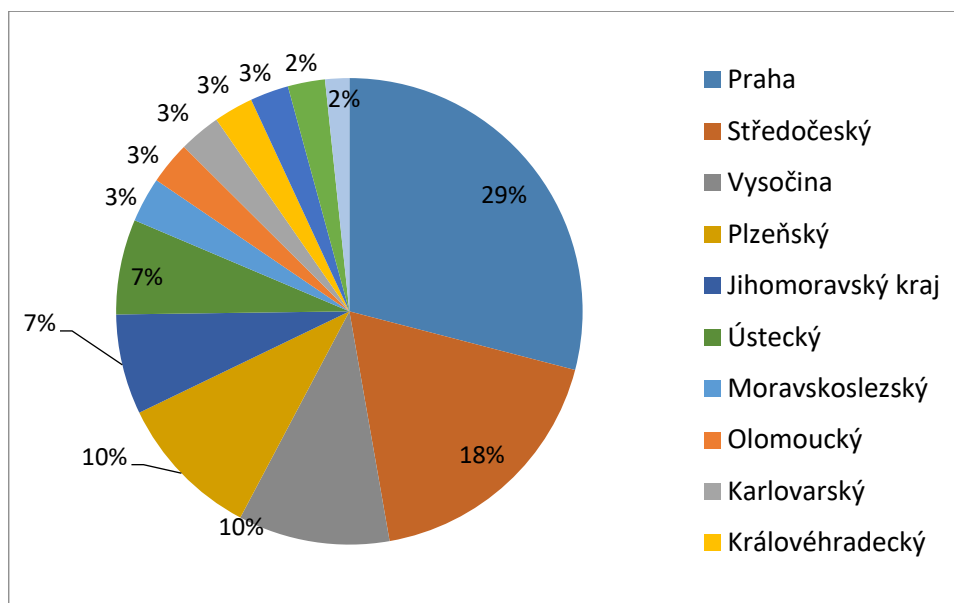
Graf 3: Podíl jednotlivých krajů České republiky na imigraci do Jihočeského kraje v období 1991 - 2015

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

Grafy 5 a 6 ukazují podíl dvou protichůdných migračních směrů. Přesto není v těchto grafech výraznější rozdíl a podíly jednotlivých krajů jsou v obou případech podobné. V obojím hraje značnou roli vzdálenost jednotlivých krajů mezi sebou. Jediným nepatrným rozdílem je vyšší podíl na celkové emigraci v případě Prahy, jejíž roli hraje lukrativnost a velikost hlavního města.

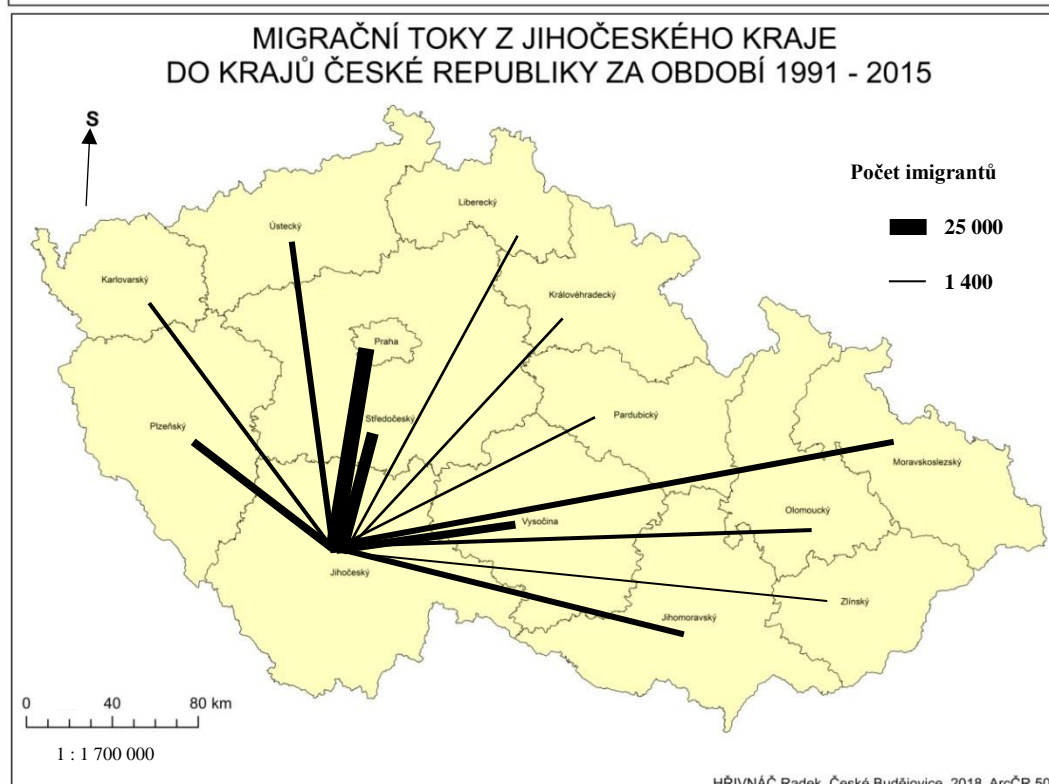
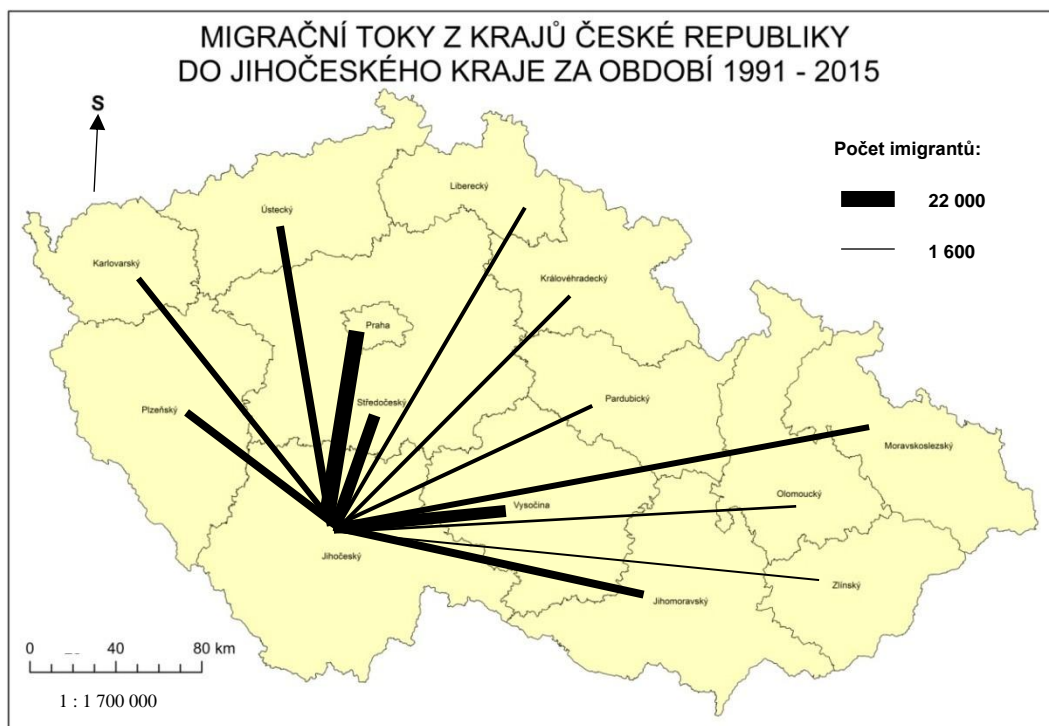
Graf 4: Podíl jednotlivých krajů České republiky na emigraci z Jihočeského kraje v období 1991 - 2015

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

Rozmístění migračních toků z jednotlivých krajů do Jihočeského kraje a v opačném směru vizuálně dotváří mapa 3. Mapa 3 ukazuje prostorové rozložení intenzity migračních toků. Při pohledu na výsledky celého sledovaného období jsou viditelné některé trendy. Nejsilnější migrační interakci má Jihočeský kraj s Prahou v obou směrech, přičemž migrační saldo je dlouhodobě záporné ve vztahu k Jihočeskému kraji. Mapa 3 nám dokládá, že intenzita migrace je podmíněna vzdáleností, protože po hlavním migračním proudu převažují kraje sousední. Při porovnání intenzity emigrace a imigrace je největší rozdíl u kraje Vysočiny. Na Vysočinu se za sledované období vystěhovalo 9 049 osob, ale v protichůdném směru byl počet migrantů výrazněji.

Mapa 3

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Mezi dalšími kraji se intenzita výrazně snižuje, i když hospodářsky a sociálně slabší kraje mají i přes vzdálenost výrazně vyšší počet přistěhovalých do jihočeského

regionu. Dokládají to kraj Ústecký a také kraj Karlovarský a Moravskoslezský. Za změnou adresy stojí uplatnění na trhu práce, menší společensko-sociální problémy a také kvalitnější životní prostředí. Ze tří jmenovaných regionů se přistěhovalo 16 185 lidí a absolutně je to o 49 % více, než se do těchto oblastí Jihočeši odstěhovali. Nejsilnější relativní emigraci vzhledem k počtu obyvatel má kraj Karlovarský, kdy do kraje přišlo přes 1,3 % obyvatel kraje.

Ostatní kraje mají migrační vztah s Jihočeským krajem nízký a na celkové migrační saldo mají minimální vliv. Zbývající kraje (Pardubický, Královéhradecký, Liberecký, Olomoucký a Zlínský) mají podobný charakter jako Jihočeský kraj s dominantním krajským městem, typickým venkovským rázem a nadprůměrně kvalitním životním prostředím. Nejnižší hodnoty migrace v obou směrech má Jihočeský kraj s krajem Zlínským. Tento moravský region se liší od ostatních především sousedskou soudržností a nízkou migrační výměnou s ostatními kraji. Přesto i s tímto krajem má Jihočeský kraj kladné migrační saldo, za celé období se jedná o 176 osob.

Co se týče migračního salda jednotlivých okresů, ze zjištěných dat jsou vidět různé vývojové tendence za sledované čtvrtstoletí. Tabulka 6 ukazuje migraci v jihočeských okresech za dvě období. V prvním období převážně devadesátých let bylo celkové migrační saldo v kladných číslech u čtyř okresů. Nejvyšší počet má Českobudějovický okres, který přilákal přes 5 000 obyvatel. Také migrační obrat je u okresu nejvyšší skoro dvojnásobný od druhého okresu Tábor. Výsledky dalších okresů jsou o řád nižší. Okres Tábor měl celkový počet migrujících o 563 osob větší ve směru do regionu. Pozitivní migrační bilanci měl také okres Jindřichův Hradec a příhraniční okres Český Krumlov. Opačnou situaci mají ostatní okresy. Celkově se z těchto částí kraje odstěhovalo přes 1 400 obyvatel a nejzápornější migrační saldo měl okres Strakonice.

V druhém období se situace výrazně pozměnila, při níž se navýšil celkový obrat migrace ve všech okresech. O jeden okres se rozšířil okruh záporných částí kraje. Také okresy se pozměnily. Nejhorší situaci z pohledu migrace má okres Český Krumlov, který nové obyvatele už nezlákal, naopak počet vystěhovalých výrazně převýšil počet nastěhovaných. Negativní výsledky migrace má také okres Jindřichův Hradec, který se dostal po roce 2003 do negativních čísel. Oba tyto okresy společně s okresem

Prachatice spojuje příhraniční poloha, což je jeden z důvodů, proč se sem nestěhuje tolik lidí a směr migrace je opačný. Také okres Strakonice vykazuje negativní výsledek migrace, i když oproti prvnímu období mírně snížil odliv obyvatel. Pouze tři okresy mají kladnou hodnotu migračního salda. Vyšší počet emigrantů než imigrantů dosáhl okres Tábor, i když pokles je o 87 % oproti předchozímu období na 81 osob. Okres Písek se dostal ze záporných hodnot a v období 2003 až 2015 měl již 642 obyvatel navíc zapříčiněné migrací. Nejlepší výsledek znovu obhájil okres krajského města České Budějovice. V tomto období se jednalo o navýšení o dalších 39 % na 7 057 osob. Okres České Budějovice výrazně přispívá na celkovém kladném výsledku migračního salda kraje. Tento okres těží z dominantního postavení Českých Budějovic v rámci Jihočeského kraje.

Tabulka 6: Migrační saldo jednotlivých okresů v období 1991 – 2002 a 2003 - 2015

Okres	Imigrace	Emigrace	Migrační saldo	Imigrace	Emigrace	Migrační saldo
	období 1991 - 2002			období 2003 - 2015		
České Budějovice	20713	15672	5041	26179	19122	7057
Český Krumlov	8558	8494	64	9500	11745	-2245
Jindřichův Hradec	11819	11479	340	11951	13262	-1311
Písek	8223	8670	-447	10242	9600	642
Prachatice	7627	7888	-261	7621	8591	-970
Strakonice	8116	8860	-744	10340	10821	-481
Tábor	12188	11625	563	12617	12536	81

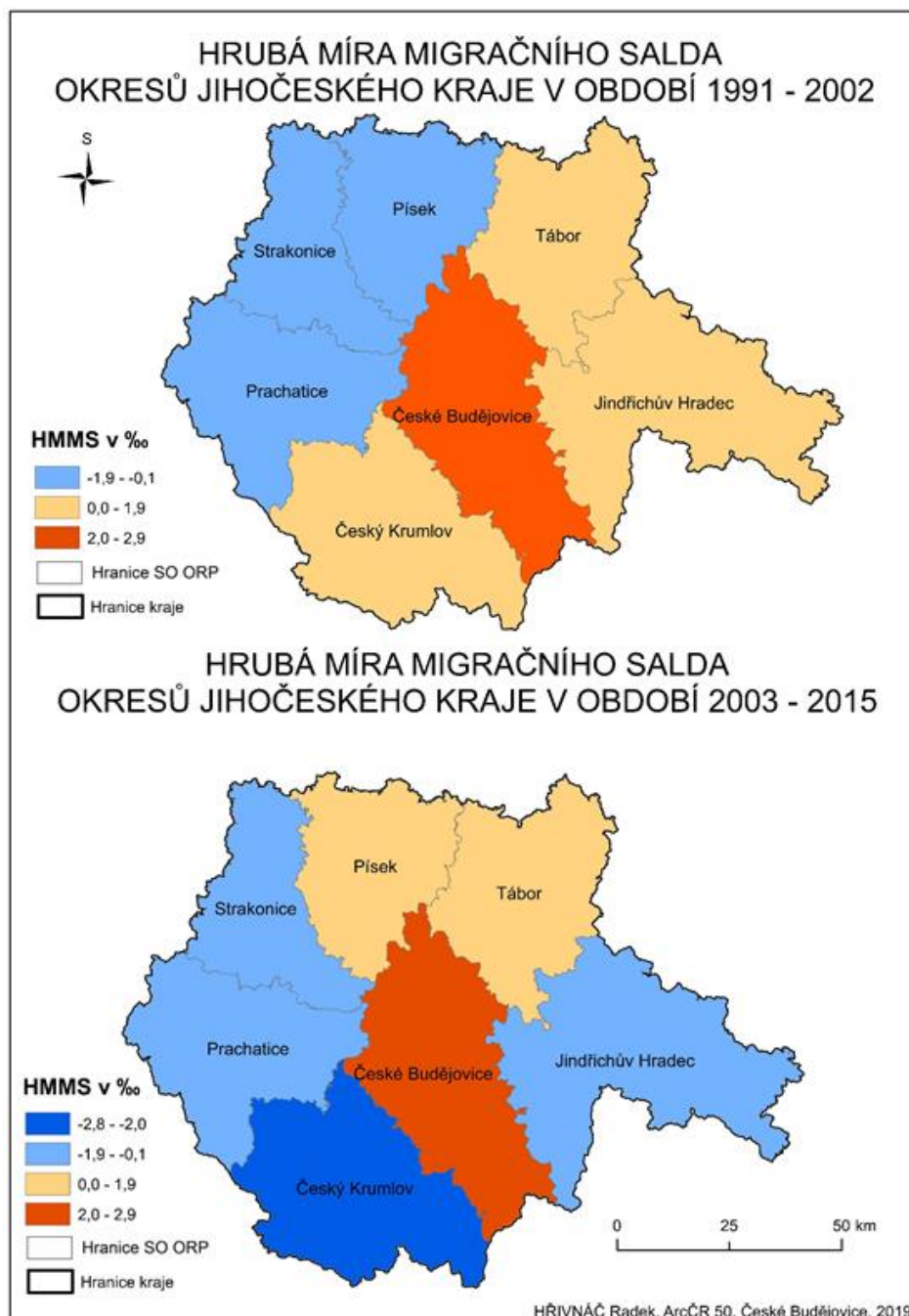
Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

Mapa 4 vykresluje situaci migrace podle okresů Jihočeského kraje. V prvním období je vykreslena migrační regionalizace mezi severozápadními a jihovýchodními částmi kraje. Nejzápornější migrační saldo dosáhl okres Strakonice (-0,9 ‰). Následují okresy Písek a Prachatice, ze kterých odešlo po přepočtu 0,5 respektive 0,4 osob na 1 000 obyvatel. Kladnou hodnotu migračního salda měly čtyři okresy, nicméně tři okresy měly hrubou míru migračního salda v nízkých číslech blízkých 0. Nejvyšší absolutní a relativní počet nových obyvatel zapříčiněné migrací měl okres České Budějovice. Jedná se zejména o region se širší nabídkou atraktivních pracovních příležitostí.

V druhém období se situace změnila, kladný migrační zisk získali tři okresy, které vyplňují vnitřní část kraje. Nejvyšší přepočtený výsledek (2,9 ‰) migrační výměny

dosáhl znovu českobudějovický okres. Následují okresy Písek a Tábor. Záporného výsledku migračního salda dosáhly okresy ležící východně a západně. Změna směru stěhování postihla okres Český Krumlov, který zaznamenal nejvyšší počet vystěhovaných v absolutních a relativních číslech. Ztráta obyvatel z důvodu migrace dosáhla hodnoty - 2,8 ‰.

Mapa 4

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Za celé analyzované období se zvýšil počet obyvatel Jihočeského kraje o 7 329. Výsledný počet zlepšily tři okresy v čele s tím krajským. Okres České Budějovice je výrazně migračně ziskový a také počty migračního objemu jsou výrazně nad ostatními okresy. Počet obyvatel okresu se navýšil o 12 098 osob (tabulka 7). Kladnou hodnotu migrační výměny měly okresy Tábor a Písek. Okresy spojuje především stejná poloha, protože oba hraničí se Středočeským krajem a mají také podobnou sídelní strukturu. Záporné migrační saldo vykázaly okresy Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Prachatice a Strakonice. Všechny uvedené okresy ztratily migrační výměnou v průměru 1 402 obyvatel. Nejvýrazněji se vylidňuje jihovýchod regionu především okres Český Krumlov, kde se odstěhovalo 20 239 lidí a přistěhovalo se o 2 181 lidí méně.

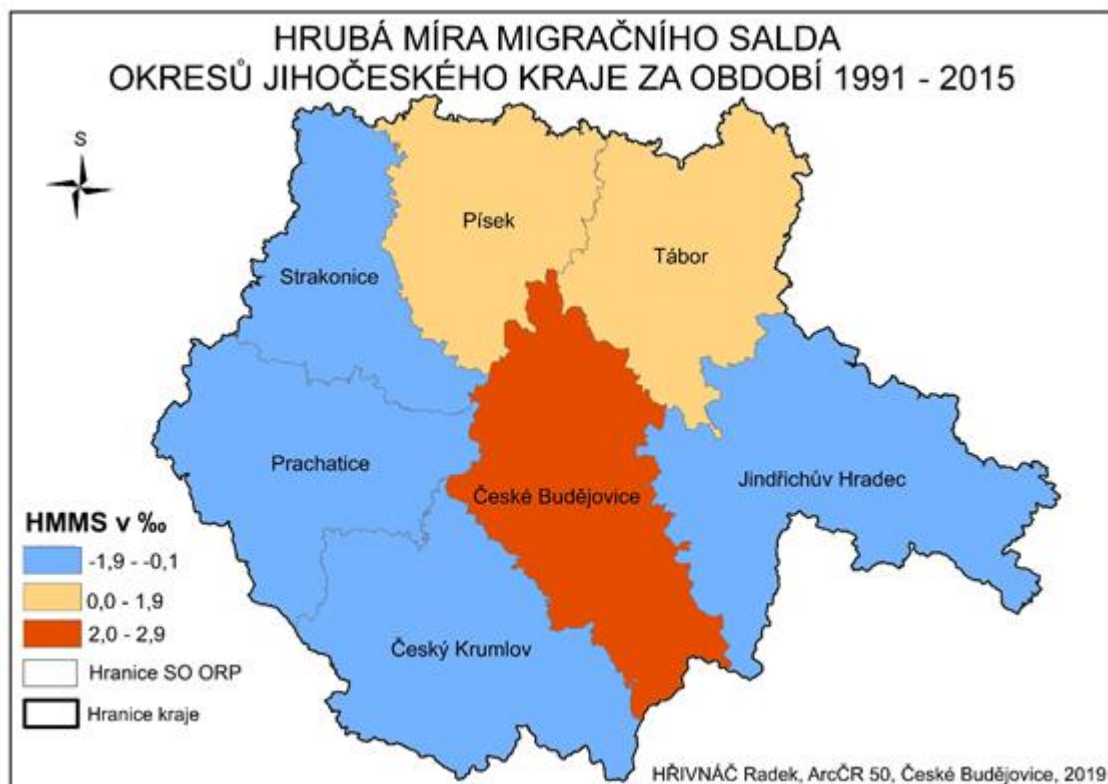
Tabulka 7: Migrační saldo jednotlivých okresů v období 1991 – 2015

Okres	Imigrace	Emigrace	Migrační saldo
	období 1991 - 2015		
České Budějovice	46892	34794	12098
Český Krumlov	18058	20239	-2181
Jindřichův Hradec	23770	24741	-971
Písek	18465	18270	195
Prachatice	15248	16479	-1231
Strakonice	18456	19681	-1225
Tábor	24805	24161	644

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty

Situaci stěhování na úrovni jihočeských okresů dokresluje mapa 5. Výsledná mapa je identická s výsledky druhého období. Značí to, že na celkovou situaci v Jihočeském kraji mělo vliv spíše druhé období, ve kterém narostl celkový objem migrace. Při celkovém zhodnocení migrace vystupuje z mapy výrazná migrační ziskovost okresu jihočeské metropole. Českobudějovický okres měl za celé období hrubou míru migračního salda 2,7 ‰, což v průměru představuje v absolutních číslech 483 nových obyvatel ročně. Za celé období tento migračně silný okres získal stejný počet nových obyvatel jako je počet obyvatel města Český Krumlov. Zápornou hodnotu hrubé míry migračního salda dosahují šumavské okresy Český Krumlov a Prachatice. Oba regiony patří k nejméně zalidněným oblastem kraje respektive celé České republiky a odlehlost těchto regionů přináší nové obyvatele pomalu. Opačný migrační proces to nepokryje. Okres Český Krumlov opustilo za čtvrtstoletí při přepočtu 1,5 osob na 1 000 obyvatel.

Mapa 5

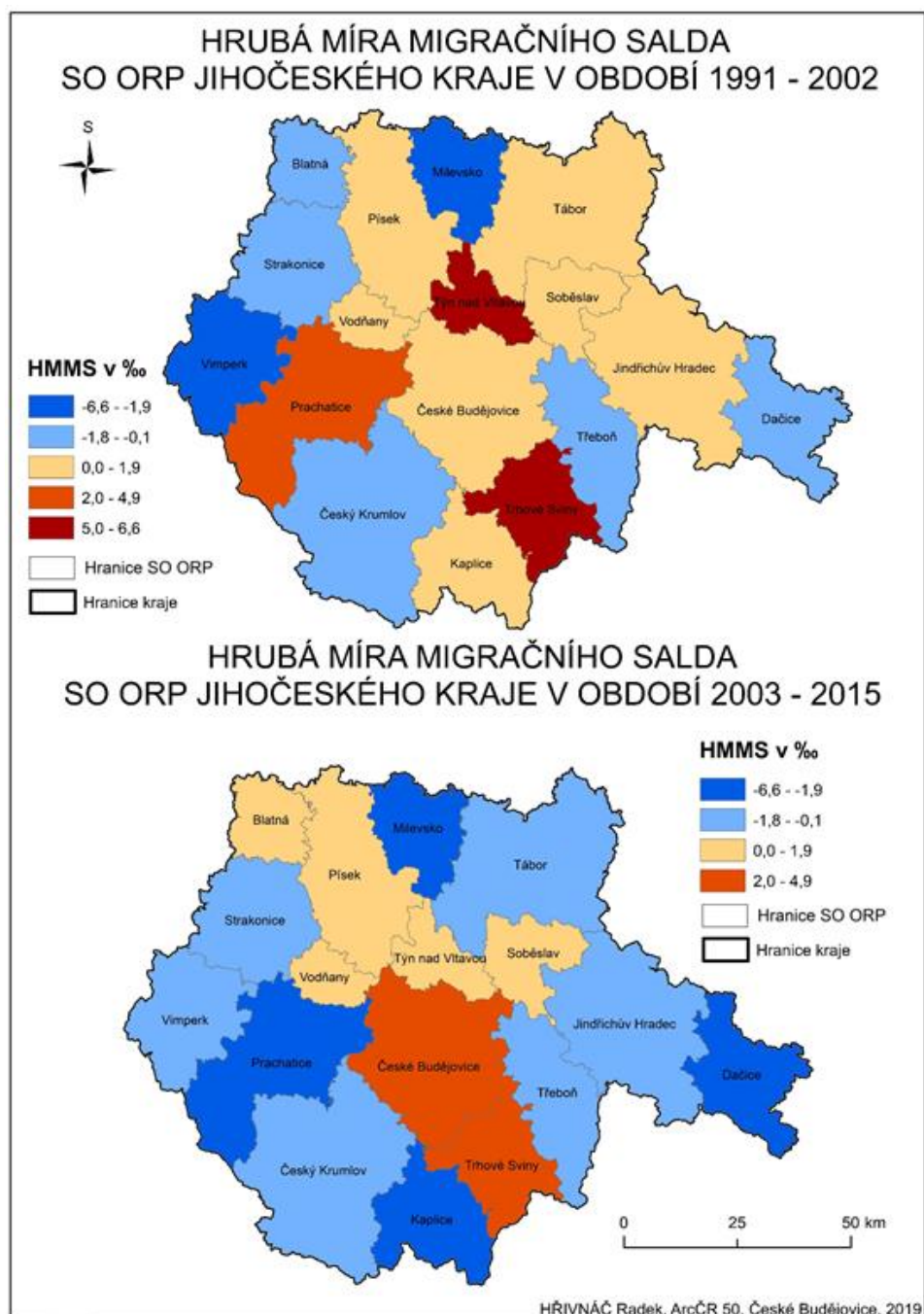

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Podrobnější pohled na vývoj migrace na území kraje znázorňuje mapa 6, která ukazuje výsledky na úrovni SO ORP. V prvním období, tedy v období devadesátých let a počátku milénia, dosáhlo kladné migrační výměny 10 regionů ze 17. Pozitivního výsledku migračního salda dosáhly správní obvody ORP okresních měst vyjma Českého Krumlova a Strakonice, dále všechny vnitřní mikroregiony a obvody na jihu kraje (SO ORP Kaplice a SO ORP Trhové Sviny). Z oranžově zbarvené centrální oblasti kraje vystupují dva regiony, v nichž migrační pohyby byly výrazně dostředivé. Jedná se o Týn nad Vltavou a Trhové Sviny, tedy SO ORP malé velikosti s centry místního významu. Na kladnou hodnotu migračního salda uvedených regionů upozorňuje také Čekal (2006). Nejvyšší migrační dynamiku má SO ORP Týn nad Vltavou, který výrazně převýšil průměr kraje. Důležitým okamžikem a impulzem pro stěhování byla dostavba a následné zprovoznění jaderné elektrárny Temelín. Druhým migračně atraktivním regionem bylo Trhové Sviny, které získalo 1 120 osob a relativně se jednalo o hodnotu 5,5 %. Výrazně kladného výsledku překvapivě dosáhla oblast Prachaticka. Jde především o obce v blízkosti silnice první třídy 19, která vede do Českých Budějovic, a proto je pro nové obyvatele tato oblast zajímavá. Na Prachaticko se přistěhovalo o 1 133 obyvatel

více, než se vystěhovalo. Mapa dokládá, že migračně strádajícími regiony jsou především ty periferní daleko od centra kraje. Migračně neatraktivními regiony se v tomto období staly správní obvody ORP Milevsko a Vimperk. Vimperk přišel o 1 394 obyvatel a situace se výrazně nezměnila ani v dalších letech. Správní obvod Milevska snížil počet obyvatel migračními procesy o 794 osob.

Mapa 6

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

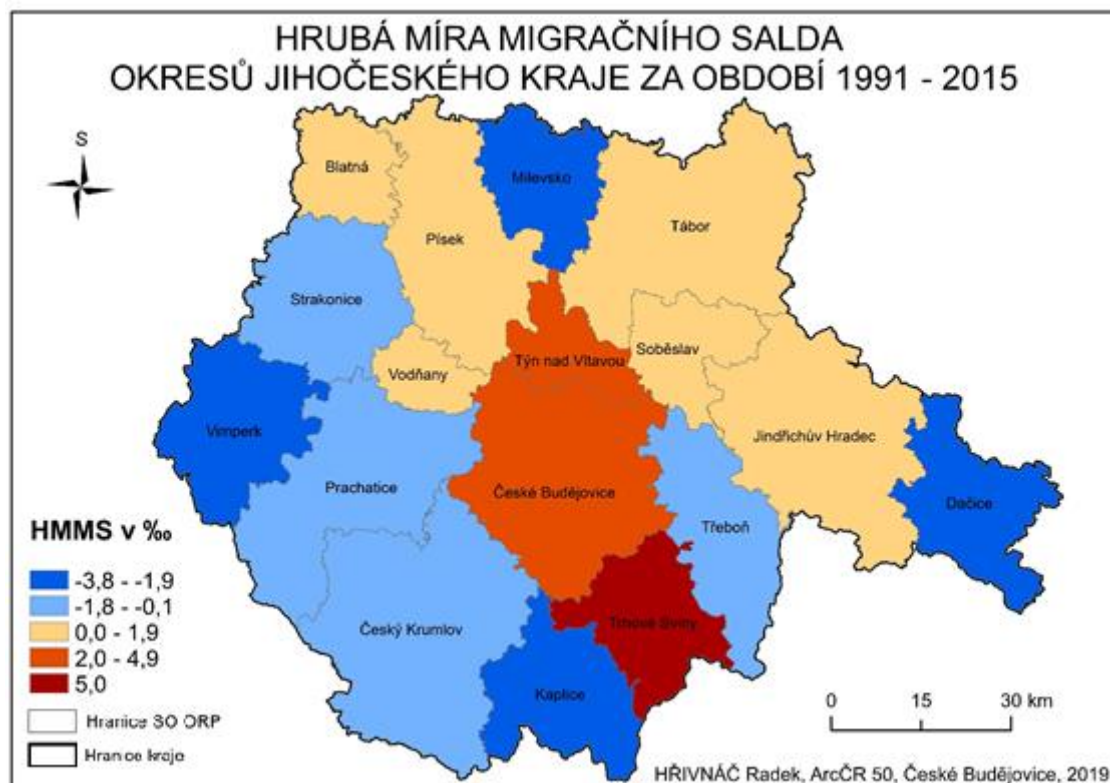
Mapa druhého období se výrazně liší, snížil se počet regionů s kladným migračním saldem z 10 na 7. Migračně atraktivními oblastmi jsou centrální části linoucí se od severozápadu po jihovýchod. Také intenzita migrace je velmi rozdílná a souvisí s velikostí centra správního obvodu. Nejvyšší absolutní přírůstky měly SO ORP České Budějovice (5 184 osob), Trhové Sviny (981 osob) a Písek (933 osob). Relativně nejvyšší přírůstek zaznamenalo Trhové Sviny (4,6 ‰). SO ORP Trhové Sviny je migračně atraktivní, díky přírodní zachovalosti a blízké poloze ke krajskému městu. Opačný migrační proces, tedy ubývání obyvatelstva zaznamenala většina oblastí jižních Čech. Nejvyšší migrační úbytky měl SO ORP Kaplice, který ztratil 7,4 osob na 1 000 obyvatel. Mezi nejvíce ztrátové regiony se zařadilo Dačicko, Prachaticko a znovu také Milevsko.

Výsledky za celé období 1991 – 2015 dokládají migrační směry a preference stěhujících, které shrnuje mapa 7. Počet správních obvodů ORP, kde ve sledovaném období převyšoval počet imigrantů nad emigranty, bylo 9. Kladného migračního salda dosáhly regiony vnitřního pásu, který se větví na Písecko a Táborsko až k Jindřichohradecku.

Migračně nejziskovější oblastí se stalo podhorské Trhové Sviny, v němž počet nových obyvatel se migrací zvýšil o 2 101 (HMMS 5‰). První trojici uzavírají zbývající SO ORP okresu České Budějovice. SO ORP Týn nad Vltavou měl hodnotu migrace 3,6 ‰ a region České Budějovice měl relativní migrační zisk 2,4 ‰. Všechny regiony ORP českobudějovického okresu mají vysoké hodnoty migračního přírůstku, což jsou rozvinuté oblasti kraje s dobrou situací v ekonomických i společenských aspektech. Ostatní oblasti s kladným migračním saldem měly zisky kolem 0,5 ‰, okres Tábor a Jindřichův Hradec měly hodnotu 0 ‰, což v absolutních ziscích činí 100 nových osob.

Migrační úbytek měly již popsané periferní oblasti (Kubeš, Kraft, 2011). Jedná se o šumavské regiony, oblast České Kanady a oblast Milevska (vnitřní mezikrajská periferie). Nejvyšší migrační úbytek byl vysledován u SO ORP Vimperk, který přišel za celou dobu o 1 658 obyvatel. Za úbytkem obyvatel může především přílišná odlehlost a menší nabídka služeb a pracovních příležitostí. Ztrátu nad 1 000 obyvatel zaznamenal ještě SO ORP Kaplice (1 589 osob), Milevsko (1 166 osob) a Strakonice (1 237 osob).

Mapa 7

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

6.2 Ověření migračních regionů Jihočeského kraje

Jedním z cílů této práce je ověření migračních regionů dle rigorózní práce Čekala (2006), kterou detailně popisuje následující podkapitola. Jihočeský kraj se člení na 17 správních obvodů ORP. Tyto obvody byly vytvořeny s reformou státní správy podle zákona č. 314/2002 Sb. a reflektovaly spádovost obcí k centru. Migrační regiony, které vznikly z anonymizované databáze migrace ČSÚ, se většinou shodují s tímto administrativním rozdělením.

Na základě dat u vybraného vzorku 197 obcí (31 % všech obcí v Jihočeském kraji) se ověřoval nejsilnější migrační proud. Tento proces přinesl mnoho nejednoznačných výsledků, při kterých se přistupovalo k zařazení k danému centru citlivým geografickým uvažováním. Výsledkem tohoto počínání vznikla mapa 2, která ukazuje migrační regiony, jež se dají porovnat s původními hranicemi SO ORP. Na základě výsledků migračního obratu vzniklo 18 svébytných regionů, které vykazují

rozdílné parametry např. celkový počet obcí regionu nebo počet obyvatel. Změny v rozvržených obcích v obou typech regionů dokládá tabulka 8.

Tabulka 8: Srovnání migračních regionů a správních obvodů ORP v Jihočeském kraji v roce 2016

Středisko	Správní obvod ORP		Migrační region	
	počet obcí	počet obyvatel	počet obcí	počet obyvatel
Bechyně	není	není	11	7 060
Blatná	26	13 708	26	13 708
České Budějovice	79	158 976	123	197 921
Český Krumlov	32	41 674	27	35 627
Dačice	23	19 086	17	15 750
Jindřichův Hradec	58	47 242	66	53 607
Kaplice	15	19 481	14	15 604
Milevsko	26	18 349	26	18 349
Písek	49	52 521	49	52 521
Prachatice	44	33 287	32	26 601
Soběslav	31	21 966	17	20 754
Strakonice	69	45 290	69	45 290
Tábor	79	80 329	72	71 929
Trhové Sviny	16	18 871	není	není
Třeboň	25	24 797	12	13 880
Týn nad Vltavou	14	14 098	12	12 258
Veselí nad Lužnicí	není	není	12	8 847
Vimperk	21	17 408	22	17 377
Vodňany	17	11 699	17	11 699

Zdroj: ČSÚ (2017 e), vlastní zpracování a výpočty

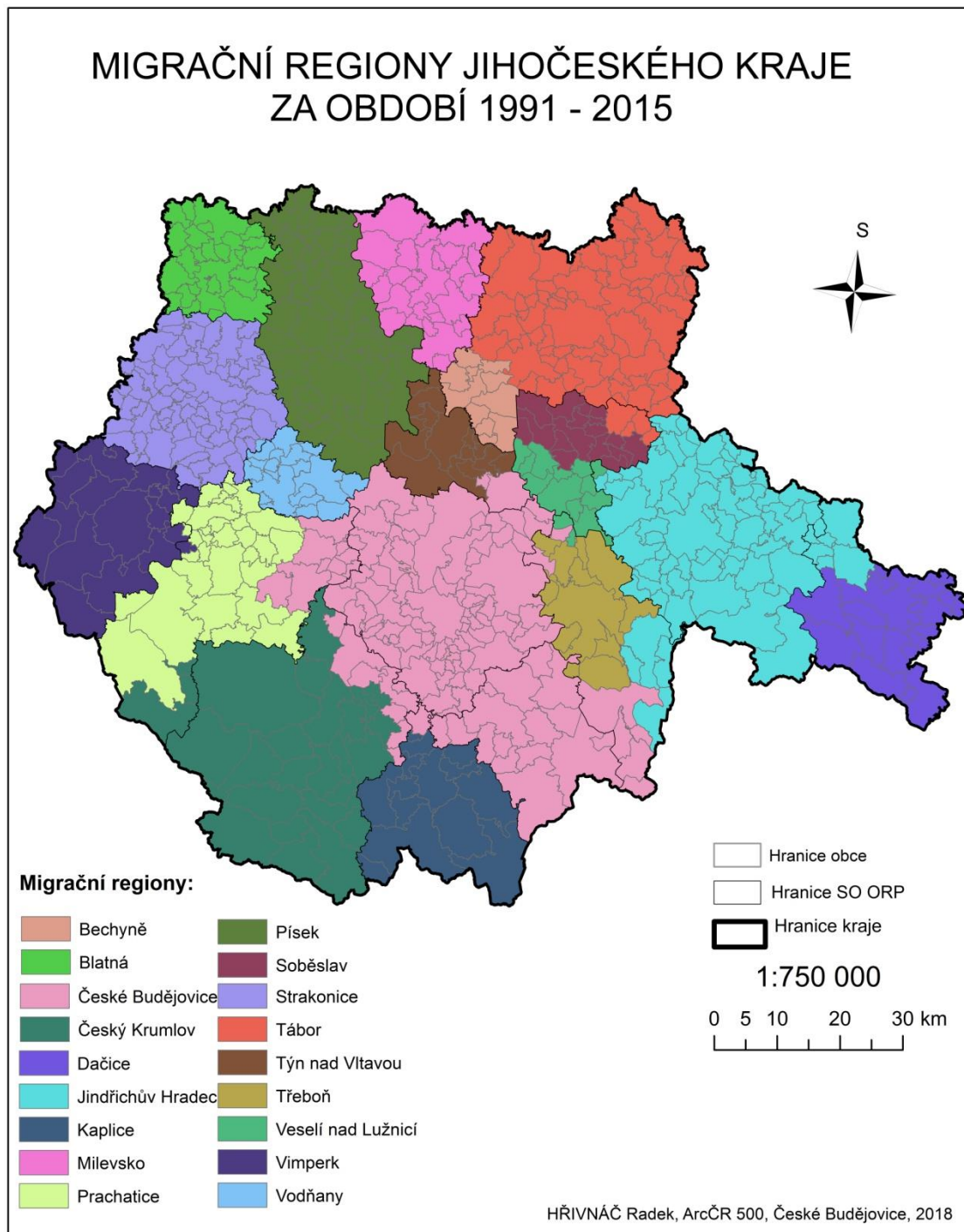
Z vytvořených správních obvodů ORP v Jihočeském kraji má identický migrační region 5 z nich. Jedná se o regiony na severozápadě jižních Čech: Blatná, Písek, Strakonice, Vodňany a Milevsko. Migrační region Bechyně administrativně spadá do územního celku SO ORP Tábor, přesto má migrační region identické hranice s nižším administrativním útvarem (POÚ). Podobně jsou vyčleněny migrační regiony Soběslav a Veselí nad Lužnicí, nicméně nejsou zcela identické se správními obvody s pověřeným obecním úřadem.

Z tabulky 8 vyplývá následující: některé migrační regiony mají daleko více obyvatel a přitahují větší počet obcí. Největší migrační region mají České Budějovice, které dokázaly získat 123 obcí, tedy o 44 obcí a o 38 945 obyvatel více. Tento region představuje přes 31 % veškerého obyvatelstva Jihočeské kraje. Dalším regionem, který má počet obyvatel výrazně vyšší, je Jindřichův Hradec. Zjevně menší počet obyvatel v migračním regionu než v SO ORP má Třeboň, Prachatice a Český Krumlov, ve kterých je hlavní příčinou připojení jejich obcí k migračnímu regionu České Budějovice. Jediným SO ORP, který nevytvořil svůj migrační region, jsou Trhové Sviny, kde všechny obce spádují taktéž k Českým Budějovicím, viz mapa 8.

Rozmístění jednotlivých migračních regionů a rozdělení Jihočeského kraje podle SO ORP ukazuje mapa 8. Je očividné, že většina území Jihočeského kraje sdílí stejné rozvržení SO ORP a migračních regionů. Oblastí, kde tento fakt neplatí, je několik. Migrační region České Budějovice se rozšířil o již zmíněný SO ORP Trhové Sviny, v němž pouze 3 obce měly větší migrační obrát k Trhovým Svinům (Čížkrajice, Olešnice a Slavče), což zmiňuje také Čekal (2006). Migrační region České Budějovice „ukrojily“ některé obce na severozápadě Českokrumlovska, dále jednu obec SO ORP Kaplice a 10 obcí z Prachaticka. Tento region se rozšířil také na severovýchodě a jihozápadě. Také migrační region Jindřichova Hradce zaujímá většinu rozlohy stejnojmenného okresu. Součástí tohoto regionu se stalo 5 obcí z Dačicka a 4 obce z Třeboňska. Druhé největší město v kraji Tábor má sice menší migrační obvod než své SO ORP, díky Bechyňsku, nicméně se do migračního regionu dostaly 4 obce z okolí města Soběslav.

Migrační region České Budějovice, oproti výsledkům výzkumu Čekala (2006), výrazně rozrostl. Všechny obce SO ORP České Budějovice patří do tohoto migračního regionu včetně Bošilce, který v devadesátých letech vykazoval větší migrační vztah k Veselí nad Lužnicí, dnes už přesvědčivě náleží do sféry Český Budějovic. Přesto sousedící obec Dolní Bukovsko má silnější vazby na krajské město (tabulka 9).

Mapa 8

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Tabulka 9: Procentuální podíl MO obce Bošilec a Dolního Bukovska s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 až 2015

MO obce Bošilec s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Dolní Bukovsko s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)
České Budějovice	40	16,2	České Budějovice	379	27,2
Veselí nad Lužnicí	31	12,6	Týn nad Vltavou	170	12,2
Dynín	20	8,1	Veselí nad Lužnicí	36	2,6
<i>celkem</i>	247	100,0	<i>celkem</i>	1391	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Čekal (2006) vyčlenil na jihu Třeboňska několik obcí, které podle něho neměly významnější migrační proud. Ve sledovaném období 1991 – 2015 se podařilo v těchto obcích určit migrační spádovost. Rozhodující obcí bylo město České Velenice, které má dva významnější migrační proudy. Jedním z nich bylo krajské město České Budějovice (9 % veškerého migračního obratu) a druhým Suchdolem nad Lužnicí (9,4 %). Tento migrační proces mezi Suchdolem nad Lužnicí a Českými Velenicemi je vzájemný a v případě Suchdolu nad Lužnicí představuje 12,7 % veškerého migračního obratu. A proto došlo k přiřazení těchto dvou obcí a tří obcí v prostoru mezi nimi (Halámky, Dvory nad Lužnicí a Nová Ves nad Lužnicí) k Českým Budějovicím (tabulka 10).

Tabulka 10: Procentuální podíl MO Českých Velenic s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015

MO obce České Velenice s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)
České Budějovice	415	9,0
Třeboň	212	4,6
Suchdol nad Lužnicí	433	9,4
<i>celkem</i>	4603	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Zajímavým rozšiřováním suburbánní zóny Českých Budějovic je oblast na Českokrumlovsku. Jedná se především o obce Křemže, Dolní Třebonín - tabulka 11. U Dolního Třebonína se jedná o střet suburbánních zón dvou měst Českého Krumlova a Českých Budějovic. Tohoto projevu si všímá také Ouředníček, Novák, Špačková (2013). V obou případech není Český Krumlov hlavním migračním střediskem, což také souvisí přímo úměrně s počtem obyvatel těchto měst. Vyrovnanější bilance je u Dolního Třebonína, kde na začátku 21. století dosahovalo migrační saldo vysokých kladných výsledků nad 50 osob ročně. V posledních sledovaných čtyřech letech (2011 – 2015) se procentuální rozdíl mezi městy zmenšil na pouhého jednoho migranta (0,003 %).

Tabulka 11: Procentuální podíl MO obce Křemže a Dolního Třebonína s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015

MO obce Křemže s:	Absolutní MO	Procentuální podíl na celkovém MO	MO obce Dolní Třebonín s:	Absolutní MO	Procentuální podíl na celkovém MO
České Budějovice	565	30,1	České	436	23,1
Český Krumlov	236	12,6	Český Krumlov	342	18,1
<i>celkem</i>	1883	100	<i>celkem</i>	1890	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSU + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Další oblastí, kterou Čekal (2006) nezačlenil do žádného migračního regionu je jižní část Českokrumlovska v okolí Vyššího Brodu a vodní nádrže Lipno. Jedná se o 6 obcí, jejichž místním střediskem je město Vyšší Brod. V těchto obcích byla zjištěna největší migrační vazba s krajským městem, zejména emigrace do něj. Z důvodu odtržení tohoto regionu od migračního regionu se ověřoval druhý nejsilnější migrační proud. Jednalo se hlavně o ověření velikosti migračního obratu mezi danou obcí a Českým Krumlovem či městem Kaplice. Město Vyšší Brod mělo procentuální podíl na celkovém migračním obratu s krajským městem skoro 12 %. Druhý nejsilnější migrační obrat ve sledovaném období zaznamenalo město Český Krumlov (4,9 %). Město Kaplice mělo o 23 osob menší migrační obrat v absolutních číslech, avšak pozice Kaplice se za poslední 4 roky zvyšuje a jako jediné z těchto měst mělo více vystěhovalých než přistěhovalých.

Ostatní obce vykazovaly největší (Loučovice) nebo druhý největší (Rožmberk nad Vltavou, Lipno nad Vltavou, Přední Výtoň) migrační obrat k Vyššímu Brodu. Lze také

konstatovat, že u těchto obcí byla silnější migrace k Českým Budějovicím než k Českému Krumlovu. Obce z této oblasti vykazují minimální migrační vazby na Kaplici (tabulka 12).

Tabulka 12: Procentuální podíl MO obce Vyšší Brod, Loučovic a Lipna nad Lužnicí s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015

MO obce Vyšší Brod s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Loučovice s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Lipno nad Vltavou s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)
České Budějovice	393	11,9	České Budějovice	213	9,8	České Budějovice	74	8,8
Český Krumlov	161	4,9	Český Krumlov	90	4,1	Český Krumlov	59	7,0
Kaplice	138	4,2	Kaplice	61	2,8	Kaplice	19	2,3
			Vyšší Brod	353	16,2	Vyšší Brod	65	7,7
<i>celkem</i>	3292	100,0	<i>celkem</i>	2176	100,0	<i>celkem</i>	843	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Změna velikosti migračního regionu proběhla na Dačicku. Město Dačice není dostatečně silným centrem, tudíž došlo k „zabrání“ několika obcí na severu regionu Jindřichovým Hradcem. Obce na severu Dačicka měly nejsilnější migrační vazby na obec Studenou a obec Studená spadáje do Jindřichova Hradce, proto došlo k tomuto přiřazení. Nově vymezený migrační region ztratilo také Staré město pod Landštejnem u hranic s Rakouskem. Obec Staré město pod Landštejnem má 3 výrazné migrační proudy. Největší migrační obrat vykazovalo k Nové Bystřici (14,4 % veškerého MO). Dalším směrem migrace byl zaznamenán k Slavonicím (13,6 % veškerého MO) a k Jindřichovu Hradci (lehce přes 8 % veškerých migrantů). Tato obec se nacházela na rozhraní dvou regionů. Přiřazení k migračnímu regionu Jindřichův Hradec došlo po ověření migračních proudů obce Nová Bystřice. Tato rovněž pohraniční obec migračně výrazně spadáje k Jindřichovu Hradci, přičemž pětina veškerého migračního obratu směřovala k tomuto městu. Další výraznější proud nebyl u Nové Bystřice sledován. Třetí obcí s výrazným migračním proudem jsou Dačice. K tomuto městu vykazovalo přes 16 % veškerého MO a druhý migrační směr do Jindřichova Hradce se pohybuje na třetinové

hodnotě ve sledovaném období. Jindřichův Hradec se rozrostl o obce, které patří do SO ORP Třeboň (Chlum u Třeboně, Staňkov, Hamr a Rapšach).

V okrese Tábor byly vyčleněny 4 migrační regiony. Největší region Tábor zahrnuje 72 obcí, které se především nachází v SO ORP Tábor. Do tohoto regionu byly zařazeny 4 obce ze severovýchodu SO ORP Soběslav, podobně jako u vyčlenění Čekalem (2006). K těmto obcím patří obec Sedlečko u Soběslavě, tato obec v období 1991 – 2015 měla nejsilnější migrační vazbu se Soběslaví a také s Veselím nad Lužnicí, než s Tábořem (tabulka 13). Nejvýraznější migrační obrat k Táboru z těchto obcí vykazovala obec Budislav s 21,9 % veškerého MO. Všechny obce měly různé velké vazby na Soběslav, například obec Katov měla něco málo přes 3 % veškeré migrace. Ostatní části SO POÚ Soběslav migračně patří k Soběslavi, stejně jako obce zařazené do SO POÚ Veselí nad Lužnicí mají spádovost podle migračního obratu k Veselí nad Lužnicí. Migrační region Veselí nad Lužnicí se rozšířil na úkor Třeboně o dvě obce: Poděražku a Frahelž.

Tabulka 13: Procentuální podíl MO Budislav, Katov a Sedlečko u Soběslavě s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015

MO obce Budislav s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Katov s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Sedlečko u Soběslavě s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)
Tábor	170	21,9	Tábor	13	20,0	Tábor	17	10,4
Soběslav	96	12,4	Soběslav	2	3,1	Soběslav	36	21,9
						Veselí nad Lužnicí	34	20,7
<i>celkem</i>	776	100,0	<i>celkem</i>	65	100,0	<i>celkem</i>	164	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Čekal (2006) vyčlenil migrační region Bechyně jen pro odstředivý vektor. V této analýze migračního obratu se potvrdil tento migrační region, který se nachází na stejných konturách SO POÚ Bechyně. Ani jedna obec neměla součet emigrace a imigrace větší k městu Táboru a všechny měly nejsilnější migrační proud k Bečyni.

Další migrační regiony kopírují hranice svých SO ORP. Jedná se, jak již bylo zmíněno, o migrační regiony na severozápadě kraje. Migrační region Prachatice se skládá z 32 obcí. Z administrativní jednotky SO ORP Prachatice se odebraly obce na západě

území. Také Čekal (2006) vypořádal spádovost této části SO ORP k Českým Budějovicím a tento trend potvrdila také Krejčová (2016). Nově migrační region ztratil dvě šumavské obce (Nová Pec a Želnavu). Stanovení zařazení těchto obcí bylo komplikované a roli hrála hierarchie. Obec Nová Pec vykazovala nejsilnější migrační vazby na obec Horní Planá (8,7 %). Horní Planá patří do migračního regionu Český Krumlov, proto došlo k přiřazení Nové Pece k tomuto regionu. Dalším důvodem byl také druhý migrační proud, který obec vykazovala k Českému Krumlovu. U obce Želnavu byla situace komplikovanější. Všechny migrační směry byly příliš slabé a nejsilnější byla k již zmíněné Nové Peči. Kvůli tomu došlo k přiřazení obce Želnavu k migračnímu regionu Český Krumlov (tabulka 14).

Tabulka 14: Procentuální podíl MO Nová Pec a Želnavu s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015

MO obce Nová Pec s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)	MO obce Želnavu s:	Absolutní MO	Podíl na celkovém MO (%)
Český Krumlov	42	4,6	Český Krumlov	4	1,6
Prachatice	35	3,8	Prachatice	10	4,1
Horní Planá	81	8,8	Nová Pec	31	12,7
České Budějovice	43	4,6	České Budějovice	14	5,7
<i>celkem</i>	922	100,0	<i>celkem</i>	245	100,0

Zdroj: data anonymizované databáze migrace obyvatelstva obcí Jihočeského kraje ČSÚ + vlastní výpočty, MO = migrační obrat

Nově vyčleněné migrační regiony Jihočeského kraje mají svá omezení a dalším časovým vývojem se nejspíše budou měnit. Ve srovnání s Čekalem (2006) nedošlo k výrazným změnám. Největší změny byly zřetelné u migračního regionu České Budějovice, který byl zvětšen, což souvisí se stále pokračujícím procesem suburbanizace a také kontraurbanizace. Tento trend zvětšování se dá v omezené míře pozorovat nadále, hlavně díky velké přitažlivosti Českých Budějovic jako centra pracovních nabídek, kulturního vyžití a dalších benefitů pro případné imigranty. Taktéž je důležité zmínit, že fond potenciálních emigrantů z Českých Budějovic na venkov je vysoký, především díky počtu obyvatel města.

6.3 Kategorizace migračních center

Tato podkapitola pojednává o kategorizaci vyčleněných migračních regionů Jihočeského kraje (kapitola 6.2). Migrační regiony byly rozděleny do tří kategorií podle počtu obdržených bodů tzv. ballovy metody (tabulka 16). Do I. kategorie spadají migrační regiony, které měly nejnižší počet bodů. Naopak migrační regiony s největším počtem získaných bodů patří do III. kategorie. Pro kategorizaci byly použity tři ukazatele, které charakterizují migrační regiony (tabulka 15). Mezi ukazatele byl vybrán počet obcí, jenž náleží do daného migračního regionu. Dále je to počet obyvatel a posledním ukazatelem je hrubá míra migračního salda, která nám poukazuje na přitažlivost regionu.

Tabulka 15: Intervalové členění s přidělenými body u jednotlivých kategorií

Rozdělení bodů podle intenzity					
Počet obcí	Body	Počet obyvatel	Body	HMMS (%)	Body
0-19	1	0-20 000	1	-10-(-0,6)	1
20-39	2	20 001-40 000	2	-0,5-1,9	2
40 a více	3	40 001-200 000	3	2,0-6,4	3

Zdroj: vlastní výpočty a zpracování

Tabulka 16: Kategorie migračních regionů podle intenzity

Kategorie MR	Intenzita
I	3-4
II	5-7
III	8-9

Zdroj: vlastní zpracování

Po dopočítání příslušných bodů těchto ukazatelů došlo k rozřazení do tří skupin podle početní hladiny intenzity (tabulka 15).

Do první kategorie patří sedm migračních regionů. Jedná se o regiony, které mají spíše mikroregionální charakter. Nejnižší výsledek byl stanoven migračním regionům: Dačice, Kaplice, Třeboň a Bechyně. Všechny čtyři regiony získaly minimální počet bodů. Migrační regiony Týn nad Vltavou a Veselí nad Lužnicí získaly o bod více za hrubou míru migračního salda (tabulka 17).

Tabulka 17: Kategorizace migračních regionů Jihočeského kraje za období 1991 - 2015

Kategorie	Migrační regiony
I	Milevsko, Týn nad Vltavou, Veselí nad Lužnicí, Bechyně, Dačice, Kaplice, Třeboň
II	Český Krumlov, Prachatice, Blatná, Soběslav, Vimperk, Vodňany
III	České Budějovice, Písek, Jindřichův Hradec, Strakonice, Tábor

Zdroj: vlastní výpočty a zpracování

Do druhé kategorie spadá zbytek migračních regionů, které nejsou okresními městy a dále dvě města okresní. Migrační regiony Českého Krumlova a Prachatic obdržely 6 bodů. Oproti ostatním okresním městům mají výrazně nižší počet obcí a také obyvatel, což odráží zalidněnost těchto dvou migračních regionů. Migrační regiony v II. kategorii jsou středně velkými oblastmi s regionálním charakterem.

Třetí kategorií tvoří velké regiony, jejichž centra jsou největšími městy v Jihočeském kraji. Jedná se o nejsilnější migrační regiony s největším počtem obyvatel. Kromě migračních regionů Písku a Českých Budějovic ztratily ostatní regiony jeden bod. Všechny tři migrační regiony dosáhly na plný počet bodů v prvních dvou kategoriích, ale hrubá míra migračního salda nedosahovala dostatečných hodnot. Migrační regiony Jindřichova Hradce a Strakonice vykazovaly kladnou hodnotu hrubé míry migračního salda, ale region Tábora měl hodnotu zápornou a svým výsledkem byl na hranici jednoho a dvou bodů za tento ukazatel. Zcela svými výsledky předčil migrační region Českých Budějovic, který ve všech kategoriích měl nejvyšší počet bodů.

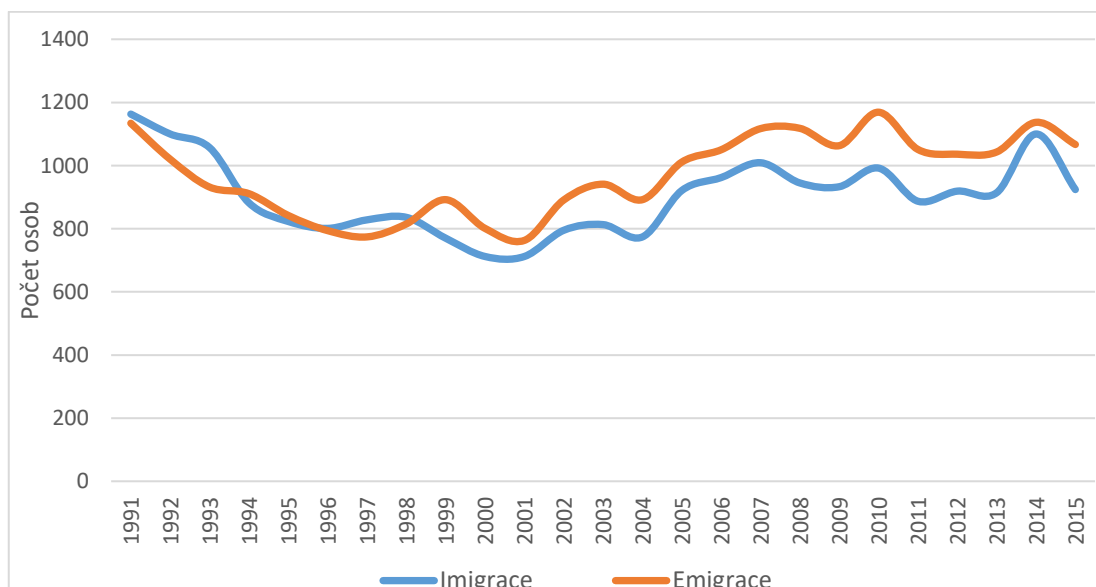
7 TOKY MIGRACE NA PŘÍKLADU MIGRAČNÍHO REGIONU ČESKÝ KRUMLOV

Českokrumlovsko je zajímavým regionem Jihočeského kraje z hlediska sledování migrace. Region je příhraniční (sousedí s Rakouskem a Německem), venkovský, s nepříliš ekonomicky silným centrem a také sousedí s největším migračním regionem České Budějovice. Sedmá kapitola nastiňuje migrační procesy českokrumlovského regionu, do kterého spadá 27 obcí. Nejprve se zaměřuje na celkovou migrační bilanci a následně jsou představeny kontraurbanizační procesy v tomto regionu.

7.1 Charakter migrace v migračním regionu Český Krumlov

Migrační region Český Krumlov patří dlouhodobě k oblastem jižních Čech, které ztrácejí své obyvatele. Během celého období se počet obyvatel vlivem migrace snížil o 1 692 osob. Z celého období byl migrační zisk pouze v šesti případech. Jednalo se o roky 1991 – 1993 a 1996 – 1998. Po roce 2003 se počet vystěhovaných nad přistěhovanými ještě navýšil a to průměrně o 115 obyvatel ročně. Migrační obrat regionu se pohybuje v rozmezí 1 475 osob v roce 2001 po absolutně nejvyšší výsledek 2 297 lidí ihned na začátku sledovaného období. Z grafu 5 je evidentní odliv obyvatel z Českokrumlovska během sledovaných 25 let. Poslední léta nenaznačují změnu v tomto migračně negativním trendu.

Graf 5: Vývoj migračních toků migračního regionu Český Krumlov v období 1991 - 2015

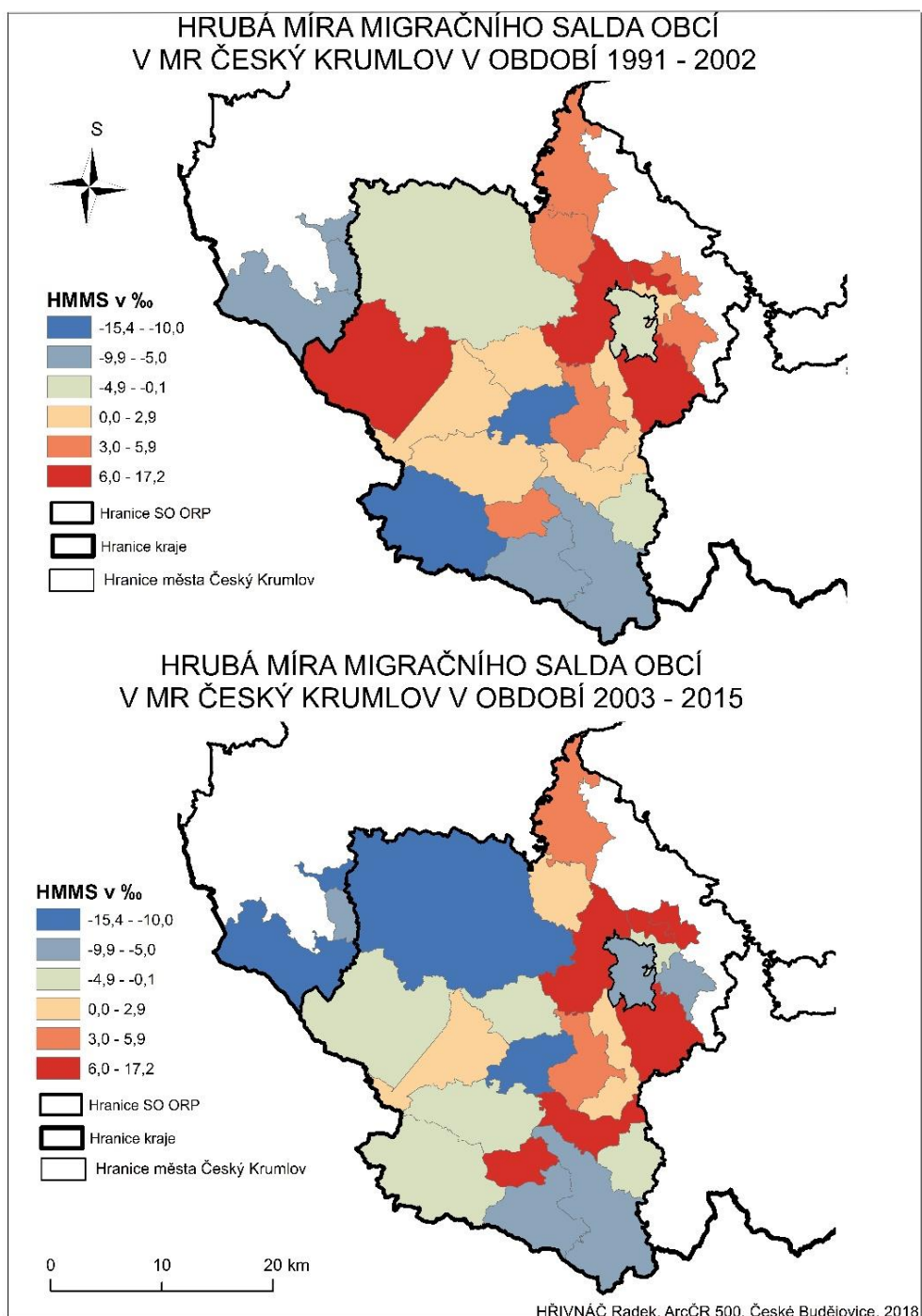

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Migrační region Český Krumlov má celkově negativní migrační saldo, přesto se v oblasti nachází obce, které mají nárůst obyvatel migrací výrazný, výsledky zobrazuje mapa 9. První část mapové přílohy ukazuje stav migračního salda mezi lety 1991 – 2002. Pozitivní migrační výměnu má 16 obcí. Největší koncentrace těchto obcí je v blízkém zázemí Českého Krumlova. Nejvyšší relativní zisky má obec Srnín, ležící severně od Českého Krumlova. Hodnota hrubé míry migračního salda se dostala na 17,2 ‰, což odpovídá 44 novým obyvatelům. Druhá obec s nejvyšším HMMS je obec Horní Planá, která do této oblasti nepatří, přesto migrační ziskovost byla 266 osob. Mezi další migračně ziskové obce patří Kájov (7,4 ‰) a Přídolí (6,1 ‰), což jsou zástupci obcí, kde se v devadesátých letech začala objevovat nová výstavba rodinných domů. Obce, které se nacházejí v centrální oblasti, mají bilanci migrace lehce nad hodnotou 0 ‰, výjimku tvoří Světlík, kde HMMS byla -13,4 ‰. Oblast záporného migračního salda je především v jižní části regionu, kde se nachází obce jako Vyšší Brod, Loučovice a Přední Výtoň. Tyto obce nejsou příliš atraktivní pro eventuální nové obyvatele, v devadesátých letech zde skončila většina průmyslových podniků a rozvoj cestovního ruchu byl pomalý. Z této oblasti zcela vystupuje obec Lipno nad Vltavou, kde došlo k výrazné bytové výstavbě převážně rekreačních domů. Z obce se stalo centrum cestovního ruchu. V prvním období se přistěhovalo o 28 osob více, než se odstěhovalo. Druhá oblast ze zápornou hodnotou migrační výměny je oblast Nové Pece, Želnavy a Boletic.

Druhá část mapy 9 dokládá migrační procesy v letech 2003 – 2015. V následujících 13 letech má migrační zisk pouze 12 obcí. Na zhoršeném celkovém saldu celého regionu se v absolutních číslech významně podílí zejména město Český Krumlov. Za sledovaná léta ztratilo město 1521 obyvatel a relativně se jedná o ztrátu -8,6 ‰. V okolí Českého Krumlova se počet nových obyvatel znovu navýšil. Obec Kájov měla HMMS 14,7 ‰ a migračně získal 296 osob. Obec Srnín měla migrační saldo dokonce 29,7 ‰. Oblast, kde je migrační saldo kladné, se rozkládá směrem sever – jih. Opačnou situaci řeší lipenské části regionu. Do záporného migračního salda se dostala také obec Horní Planá, která v předchozím období byla značně zisková. Nejvyšší migrační úbytky má obec Boletice a Nová Pec. Tyto obce ztratily migrací 42 resp. 152 obyvatel a relativně se jedná o ztrátu přes 20 ‰ veškerého obyvatelstva.

Mapa 9

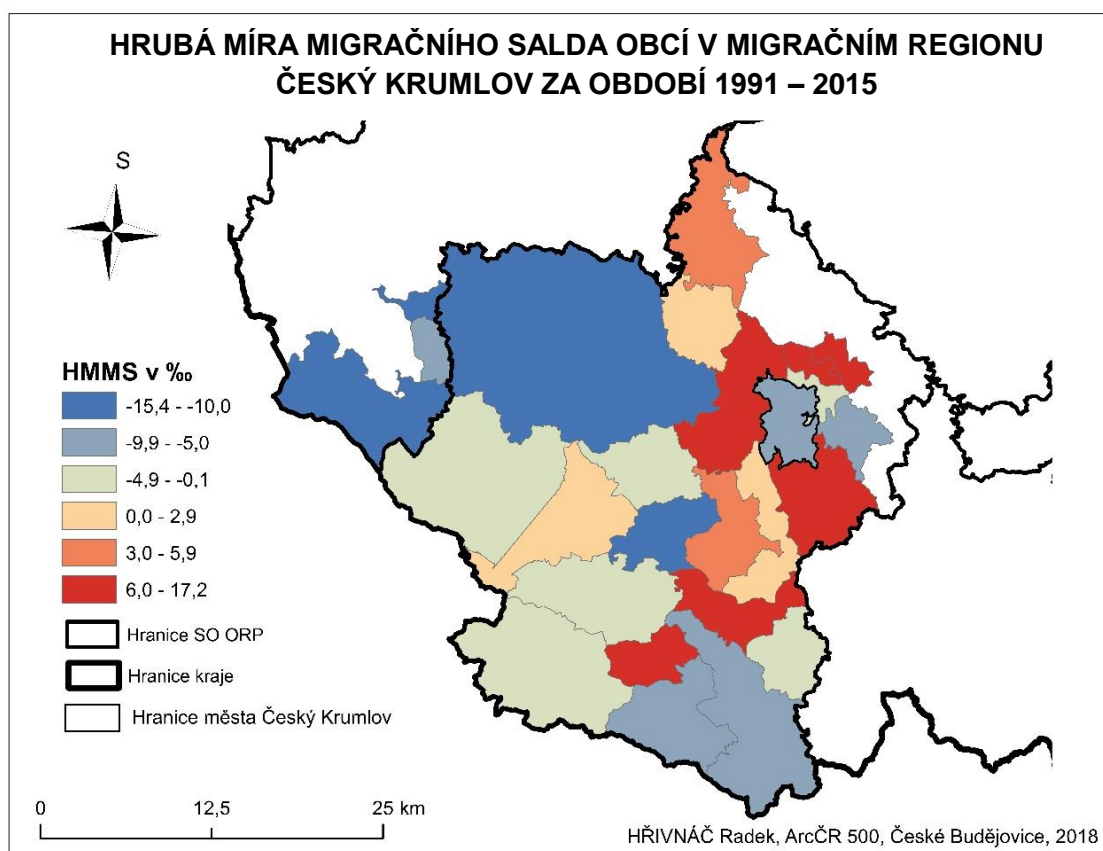

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Celkový stav migračního chování obyvatel ukazuje mapa 10. Necelá polovina celkového počtu všech obcí regionu dosáhla kladného výsledku migračních proudů. Jedná se o obce ležící severně od města Český Krumlov, které jsou migračně zajímavé také pro obyvatele jiných částí Jihočeského kraje. Jedná se zejména o obyvatele Českých

Budějovic, kteří zde můžou najít levnější pozemky pro výstavbu. Pás těchto ziskových obcí se nachází také v okolí Českého Krumlova, kromě obce Mirkovice. Obec Mirkovice ztratila za celé období -0,9 ‰ obyvatel a absolutně se jedná o 9 osob. Migrační saldo je kladné také u obce Větrní, kde není socioekonomická situace dobrá. Kladnou hodnotu HMMS má také obec Lipno nad Vltavou (5,7 ‰), která je ve svém okolí jediná a má specifickou pozici v oblasti. Migraci získala obec 80 nových obyvatel. Ostatní obce Lipenska kromě Černé v Pošumaví o obyvatele stěhováním přichází. Relativně největší počet obyvatel Lipenska ztratila obec Nová Pec (-13,7 ‰). Nejvyšší migrační odliv vykázala obec Světlík. Tato obec ztrácí obyvatele výrazně, bohužel leží mimo hlavní silniční tahy regionu, neleží v oblasti cestovního ruchu a kromě zachovalé přírody nemá ani základní občanskou vybavenost, kterou migranti hledají.

Mapa 10

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

7.2 Kontraurbanizační procesy v migračním regionu Český Krumlov

Pro výzkum kontraurbanizačních procesů jsou vhodné lokality, kde se nachází nezničená příroda a městských sídel je minimálně. Na základě mapování

kontraurbanizace v některých oblastech Jihočeského kraje jiných kvalifikačních pracích vzniklé na katedře geografie (Vácha, 2016; Krejčová, 2016; Edelmanová, 2016) vznikla myšlenka na probádání jižní periferie Jihočeského kraje v kapitole této diplomové práce. Jedna se o region Českého Krumlova, který je tvořen převážně venkovskými obcemi. Je proto pro výzkum kontraurbanizace velmi zajímavý. Dalším faktorem výběru Českokrumlovska je příroda, která dodává oblasti přívětivost a klid. Inspirací pro zvolení migračního regionu Český Krumlov byla publikace Bartoše a kol. (2011), která se zabývá amenitní migrací také na Šumavě a v šumavském podhůří. O regionu se zmínil článek Šustrové a Šimona z roku 2012, ve kterém jižní část sledovaného regionu pojmenovali tzv. vzdálený venkov. Tento typ venkova je specifický svojí vzdáleností od nějakého většího města a může být přitažlivý pro osoby, které vyhledávají samotu, klid a návrat k přírodě.

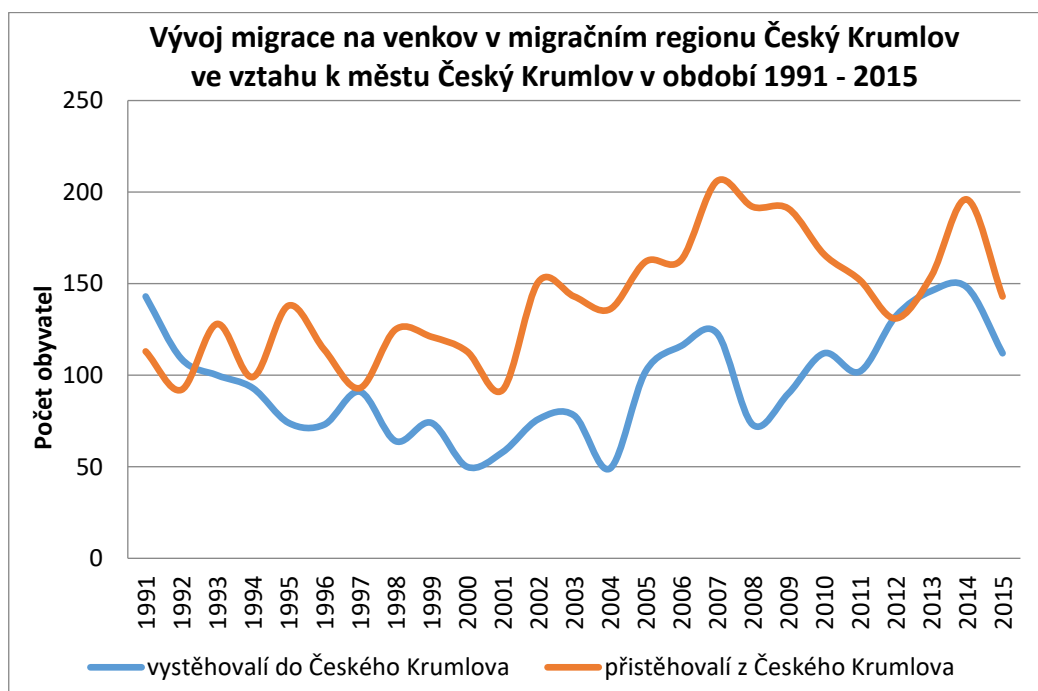
V analýze se sledoval vývoj migračních toků ve sledovaném období 1991 – 2015. Tento vývoj migračních proudů do jednotlivých obcí je sledován nejprve z centra regionu, z města Českého Krumlova. Následně se analyzuje přitažlivost těchto venkovských obcí z pohledu krajského města Českých Budějovic a také z hlavního města Prahy. Tyto migrační proudy budou nejspíše svojí intenzitou přirozeně méně výrazné, než u Českého Krumlova podobně jako u Váchy (2016), přesto se jedná o cenné zachycení migračních trendů. Pro analýzu je stěžejní použití relativního ukazatele hrubé míry migračního salda, který nám umožní porovnávání výsledků mezi obcemi, které mají odlišnou velikost.

7.2.1 Migrační toky obyvatelstva z Českého Krumlova

U města Český Krumlov se dají sledovat dekoncentrační tendence ve sledovaném období. Během stanoveného období od roku 1991 do roku 2015 dochází kromě tří případů k většímu odlivu obyvatel do regionu než z venkovských obcí do Českého Krumlova. Na grafu 6 lze spatřit tento postupný vývoj v migračním regionu. Počet vystěhovaných na začátku devadesátých let (rok 1991 a 1992) nepřevyšoval počet přistěhovaných a Český Krumlov byl ještě migračně ziskový. V těchto letech doznávaly urbanizační tendence obyvatel. Dostavovalo se například nové sídliště Mír. Od roku 1993 se směr stěhování otočil a počet nových obyvatel venkova se začal zvyšovat. Nelze tvrdit, že by vývoj probíhal konstantně. Z grafu 6 lze vyvodit výkyv v časovém sledování. Počty

přistěhovaných osob z Českého Krumlova se na začátku období pohyboval kolem 100 lidí. Uvedený počet osciloval na hodnotě 206 imigrantů v roce 2008. Svého vrcholu dosáhl v roce 2008 v době nastupující finanční krize, která proces výrazně změnila. Českokrumlovský okres se v té době potýkal s vysokou nezaměstnaností, která dosahovala nadprůměrných hodnot v porovnání s ostatními okresy Jihočeského kraje, a proto jedním z důvodů migrace obyvatel mohlo být přestěhování do města Český Krumlov, ve kterém bylo více pracovních nabídek. Křivka přistěhovaných během pár let strmě padala. V roce 2012 se dostalo migrační saldo Českého Krumlova z venkovských obcí svého migračního regionu do kladných čísel. V dalším roce počet přistěhovaných začal znovu růst, ale k poklesu počtu obyvatel venkovských obcí, z důvodu stěhování do Českého Krumlova, již nedošlo. Graf 6 také naznačuje, že v roce 2015 došlo k výraznému poklesu obou proměnných, tedy přistěhovaných i vystěhovaných.

Graf 6

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Počty vystěhovaných na začátku období výrazně klesaly a na své dno narazily v roce 2004. Od roku 2005, s krátkým přerušením v roce 2008 a 2011, docházelo k nárůstům vystěhovaných. Graf 6 také dokládá nárůst celkového migračního obratu mezi Českým Krumlovem a obcemi v jeho migračním regionu. Kontraurbanizační procesy se na Českokrumlovsku opravdu objevují a jeho největší intenzita byla v letech

2006 – 2008. Výsledky počtu migrantů lehce zkreslují migrační proudy mezi Kájovem a Českým Krumlovem a mezi Větřním a Českým Krumlovem, které jsou nejvýraznější. V případě Kájova lze dokonce hovořit o suburbánní zóně Českého Krumlova, protože po roce 2000 došlo k výrazné výstavbě rodinných domů městského typu. Vztah Větřní – Český Krumlov je migračně silný, ročně jde o migrační obrat v průměru 70 osob. Na základě výsledků byl překvapivě silnější migrační proud do Větřní, v němž se nachází výrazná sociálně odloučená lokalita, která se nachází v okolí papíren.

Směr a velikost migračních proudů detailně znázorňuje mapa 11, která ukazuje hrubou míru migračního salda obcí ve vztahu k okresnímu městu Český Krumlov. V prvním sledovaném období v letech 1991 – 2002 je vidět několik tendencí. Kladnou hodnotu hrubé míry migračního salda (HMMS) vykazuje 16 z celkových 24 obcí. V nejbližším zázemí města Český Krumlov vykazují obce vyšší hodnoty HMMS. Nejvyšší HMMS má obec Srnín, nacházející se severně od Českého Krumlova, jejíž hodnota se zastavila na hodnotě 15,2 ‰ a v absolutních číslech se jednalo o 39 nových osob. Druhou obcí s vysokou průměrnou HMMS byla obec Kájov, která přitahuje nové obyvatele díky blízkosti Českého Krumlova. Mezi ziskové obce se řadí také Přídolí, Větřní, vzdálenější Chvalšiny a Hořice na Šumavě. Z mapy 11 je zřejmé, že emigranti z Českého Krumlova vyhledávají spíše blízké lokace k původnímu městu. Výjimkou je například Horní Planá, která se stala migračně ziskovou (2,02 ‰).

Také dopravně hůře přístupná obec Přední Výtoň měla vyrovnanou bilanci HMMS (0 ‰) a nezařadila se mezi migračně ztrátové obce ve vztahu k Českému Krumlovu. Migračně zápornou bilanci měla oblast nejjihnější části Jihočeského kraje v okolí obce Vyšší Brod. Všechny obce z této části podhůří Šumavy nenalákaly dostatečný počet obyvatel, aby se staly migračně ziskovými. Rekordmanem této statistiky je obec Světlík, která je paradoxně nejbližší migračnímu centru, přesto svojí odlehlostí vykazovala hodnotu HMMS -2,2 ‰, což v absolutních číslech znamená 6 osob. Při sledování migračního obratu se jednalo o 12 emigrujících a 6 příchozích obyvatel. Záporné hodnoty HMMS dosáhla také obec Nová Pec a obec Brloh na severu sledovaného území.

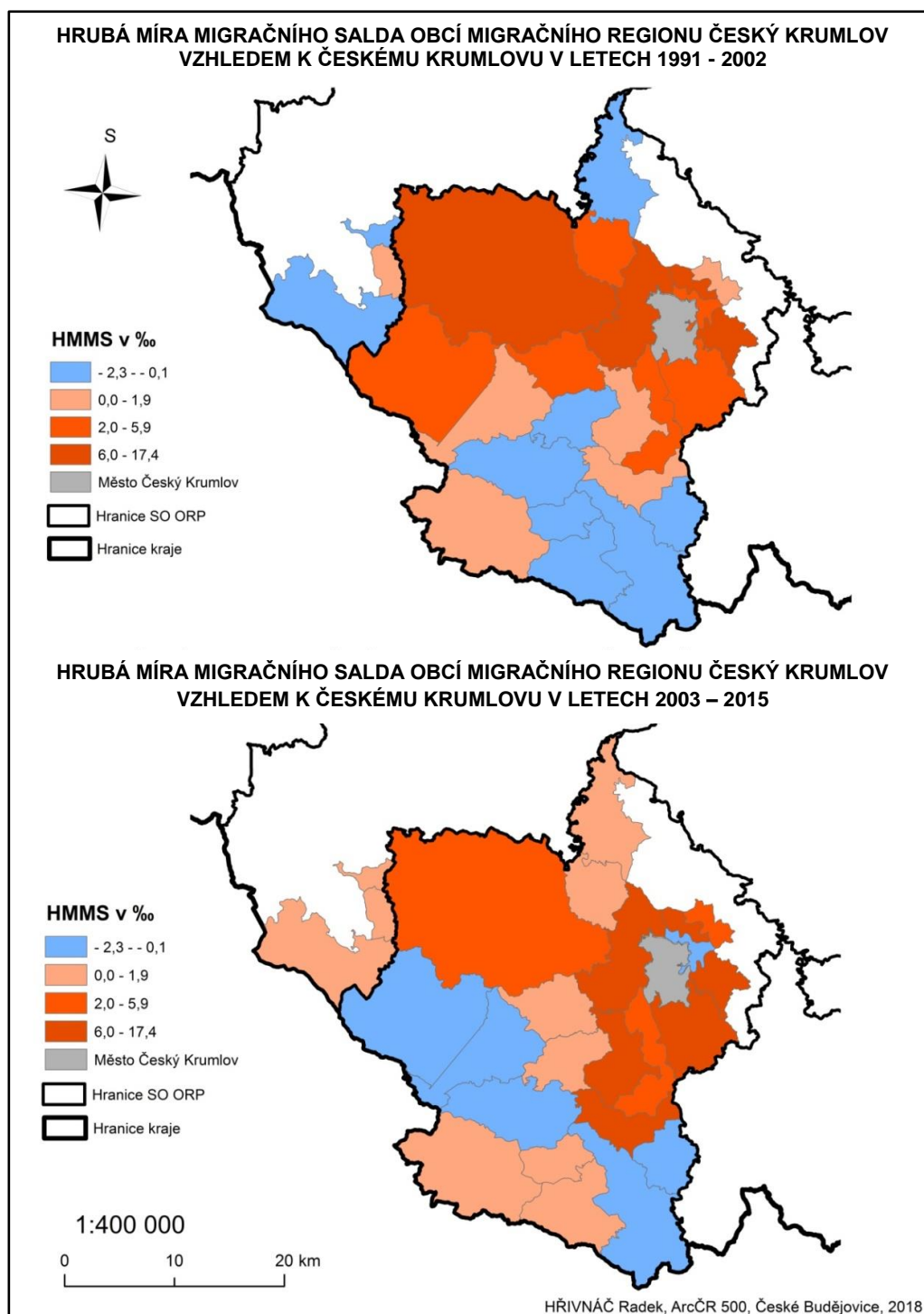
V letech 2003 – 2015 se situace změnila. Počty migrujících osob se ve vztahu k Českému Krumlovu zvýšily a změnila se migrační regionalizace. Výrazně

přibýlo obcí, které dosáhly nad hodnotu HMMS 6 ‰. Těchto obcí se nacházelo v migračním regionu 6. Znovu se jednalo o obec Kájov, ve které se HMMS vyšplhalo na 14,6 ‰. Proces stěhování se zintenzivnil do této obce a z Českého Krumlova se přestěhovalo 294 lidí. Nejvyšší hodnotu 17,4 ‰ migračního salda měla obec Srnín, která taktéž patří do blízkého zázemí města. Dalšími obcemi byly Mirkovice, Přídolí, Bohdalovice a také Malšín. Obec Malšín leží jižně od Českého Krumlova a migrační saldo činilo 17 obyvatel v absolutních číslech a relativních 10,1 ‰ HMMS. Svoji kladnou bilanci si udržela obec Větrní. U Zlaté Koruny je vidět nárůst o 4 procentní body. Menší průměrný nárůst nového obyvatelstva z Českého Krumlova zaznamenala obec Hořice na Šumavě a také Chvalšiny.

Do záporných hodnot HMMS se dostala obec Horní Planá, která v prvním sledování byla zisková. Její hodnota HMMS se pohybovala na úrovni -0,3 ‰, což odpovídá 8 lidem v absolutním pojetí migračního salda. Počet obcí, které patřily do ztrátových, se snížil na 5. Mezi ztrátové obce se znovu zařadila obec Vyšší Brod a Rožmberk nad Vltavou. V druhém období vznikla oblast tří obcí na jihozápadě regionu. Patří do ní již zmíněná Horní Planá a dále Černá v Pošumaví a Frymburk. Avšak významné stěhování do Českého Krumlova neproběhlo, všechny tři obce měly HMMS v rozmezí - 0,1 – (-0,3) ‰. V nejbližším zázemí Českého Krumlova měla zápornou hodnotu HMMS pouze obec Přísečná, ze které se do Českého Krumlova přestěhovalo 33 osob a přistěhovalo se pouze 26.

V letech 2003 – 2015 se situace změnila. Počty migrujících osob se ve vztahu k Českému Krumlovu zvýšily a změnila se migrační regionalizace. Výrazně přibýlo obcí, které dosáhly nad hodnotu HMMS 6 ‰. Těchto obcí se nacházelo v migračním regionu 6. Znovu se jednalo o obec Kájov, ve které se HMMS vyšplhalo na 14,6 ‰. Proces stěhování se zintenzivnil do této obce a z Českého Krumlova se přestěhovalo 294 lidí. Nejvyšší hodnotu 17,4 ‰ migračního salda měla obec Srnín, která taktéž patří do blízkého zázemí města. Dalšími obcemi byly Mirkovice, Přídolí, Bohdalovice a také Malšín. Obec Malšín leží jižně od Českého Krumlova a migrační saldo činilo 17 obyvatel v absolutních číslech a relativních 10,1 ‰ HMMS. Svoji kladnou bilanci si udržela obec Větrní. U Zlaté Koruny je vidět nárůst o 4 procentní body. Menší průměrný nárůst nového obyvatelstva z Českého Krumlova zaznamenala obec Hořice na Šumavě a také Chvalšiny.

Mapa 11

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

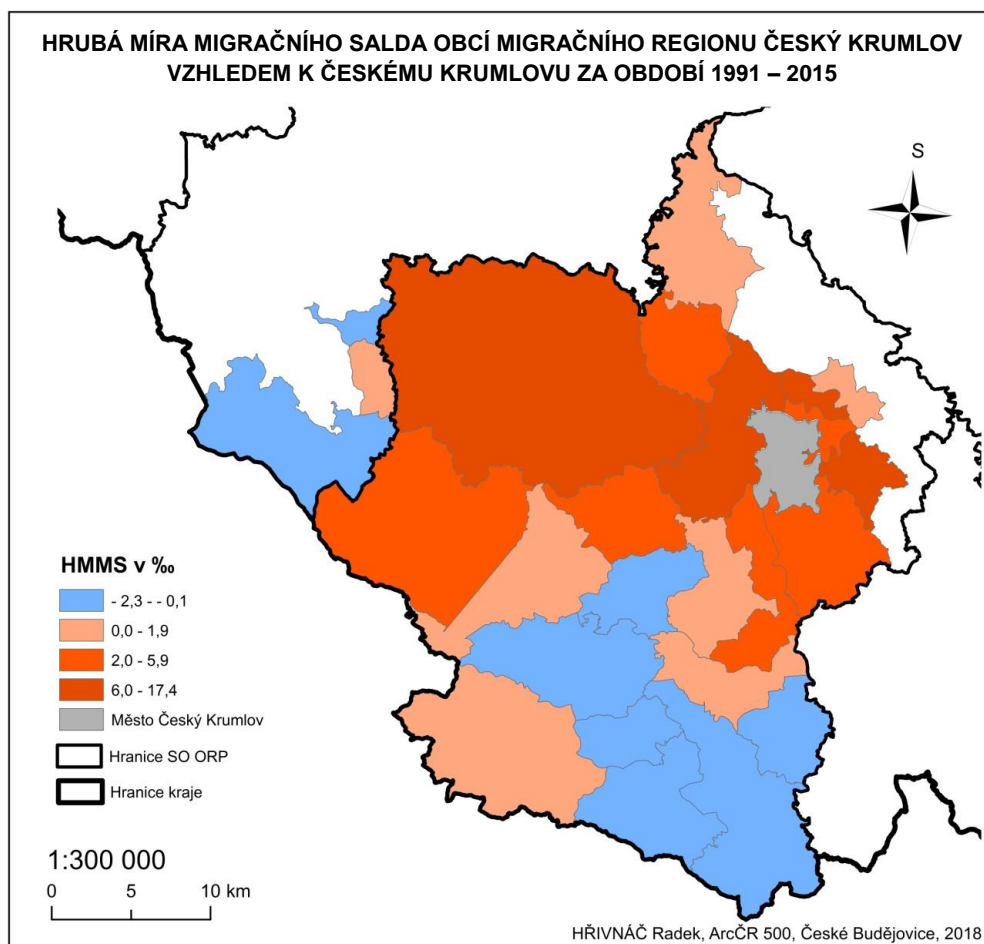
Do záporných hodnot HMMS se dostala obec Horní Planá, která v prvním sledování byla zisková. Její hodnota HMMS se pohybovala na úrovni -0,3 ‰, což odpovídá 8 lidem v absolutním pojetí migračního salda. Počet obcí, které patřily

do ztrátových, se snížil na 5. Mezi ztrátové obce se znovu zařadila obec Vyšší Brod a Rožmberk nad Vltavou. V druhém období vznikla oblast tří obcí na jihozápadě regionu. Patří do ní již zmíněná Horní Planá a dále Černá v Pošumaví a Frymburk. Avšak významné stěhování do Českého Krumlova neproběhlo, všechny tři obce měly HMMS v rozmezí - 0,1 – (-0,3) ‰. V nejbližším zázemí Českého Krumlova měla zápornou hodnotu HMMS pouze obec Přísečná, ze které se do Českého Krumlova přestěhovalo 33 osob a přistěhovalo se pouze 26.

Při srovnávání celého sledovaného období na mapě 12 se projevuje dlouhodobý stav migrace v tomto regionu. Vznikla jedna výrazná oblast migrace obyvatel z Českého Krumlova, která leží v blízkosti města, a má hodnoty migračních zisků jako suburbánní zóny. Nejvyšší hodnotu HMMS vykazuje obec Srnín, která dosahuje 16,5 ‰, což za sledované období představuje nárůst počtu obyvatel tímto směrem migrace o 102. Také obec Kájov, která má dobrou výhodnou polohu k městu, dokázala získat velký počet nových obyvatel. Hrubá míra migračního salda se dostala na hodnotu 11,7 ‰ a z Českého Krumlova se přistěhovalo 652 obyvatel a odstěhovalo se pouze 246 obyvatel obce. Dalšími obcemi, které se do této kategorie řadí, jsou Mirkovice (6,59 ‰ HMMS) a Přídolí (6,62 ‰ HMMS)

V další kategorii se nachází obce, které jsou v relativní blízkosti od Českého Krumlova. Patří sem Větrní, Bohdalovice a Malšín a také obec Boletice. Oblast podhůří Šumavy patří k migračně méně atraktivním pro obyvatele Českého Krumlova. V této části se nacházejí všechny obce, které mají zápornou hodnotu migračního pohybu osob. Již zmíněný Rožmberk nad Vltavou a Vyšší Brod měly zápornou bilanci po celou dobu sledování. Rožmberk nad Vltavou má se svojí hodnotou -0,9 ‰ druhou nejhorší bilanci. Dle relativního přepočítání migračního salda vykazovala nejzápornější hodnotu obec Světlík (-1,0 ‰), což za celé období znamenalo úbytek migrace do Českého Krumlova o 6 lidí. V západní části Lipenska, včetně Lipna nad Vltavou, mají obce HMMS kolem 0,5 ‰, jež značí stabilní přírůstky obyvatel ze sledovaného okresního města.

Mapa 12

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

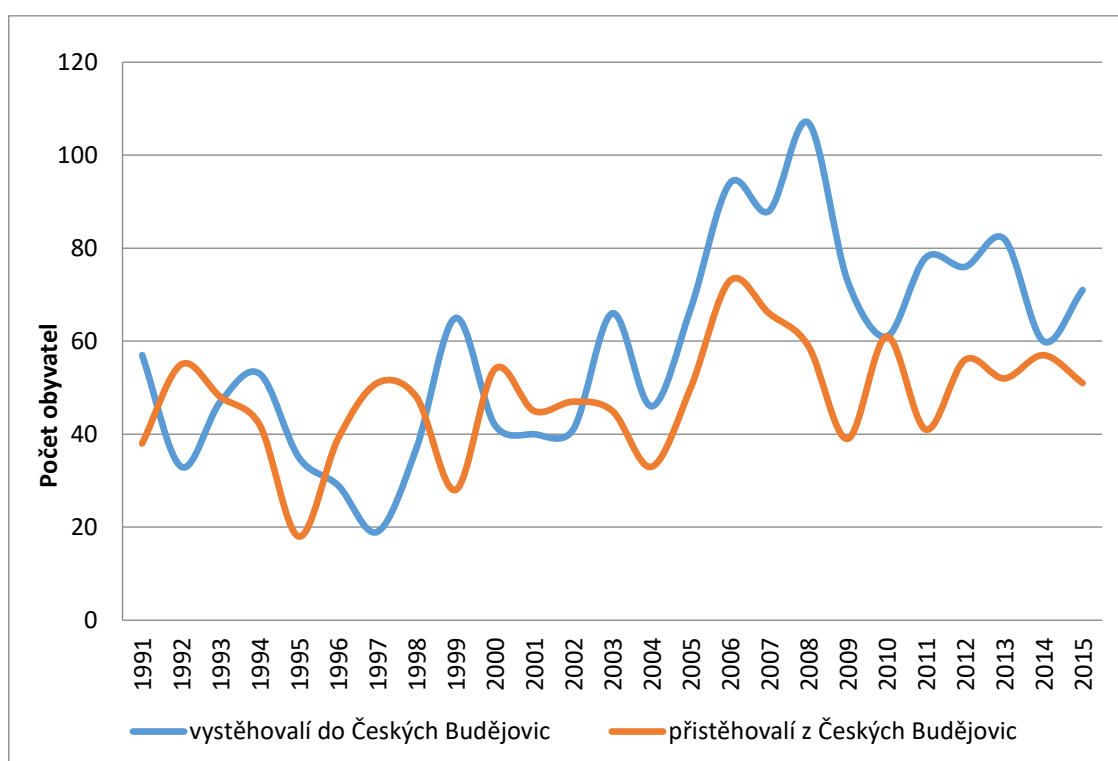
7.2.2 Migrační toky obyvatelstva z Českých Budějovic a Prahy

Druhá část studie zaměřená na migrační region Český Krumlov se věnuje migračním proudům z významných velkých měst. Jedná se o migraci ve vztahu ke krajskému městu České Budějovice a k hlavnímu městu Praze.

Ve vývoji migrace v migračního regionu Český Krumlov k městu České Budějovice je vidět několik tendencí. Absolutní počet migračního obratu k Českým Budějovicím je v průměru o polovinu slabší než v případě Českého Krumlova, jak dokládá graf 7. Přesto je očividný zvyšující se počet emigrantů a imigrantů v čase. Hodnotit a potvrdit kontraurbanizační procesy z Českých Budějovic na Českokrumlovsko přímo nelze. Počet vystěhovaných z regionu je vyšší než počet nově příchozích. Počet přistěhovalých byl vyšší za celé období pouze 7 krát, a to jen do roku

2002. V období 1991 – 2002 vykázal celý region migrační saldo 15 osob, ale v druhém období se vystěhovalo o 286 obyvatel více, než se přistěhovalo. Nejvyšší počty emigrantů byly v období před globální ekonomickou krizí. Poté následoval propad a v období 2012-2015 počet emigrantů osciloval kolem 80 osob za rok. U imigrace je maximum pozorovatelné v roce 2006, kdy se z Českých Budějovic přistěhovalo 73 osob. Na počet přistěhovaných měla vliv nejspíše finanční krize a její dopady na společnost, protože se snížila imigrace o polovinu.

Graf 7: Vývoj migrace na venkov v migračním regionu Český Krumlov ve vztahu k městu České Budějovice v období 1991 - 2015

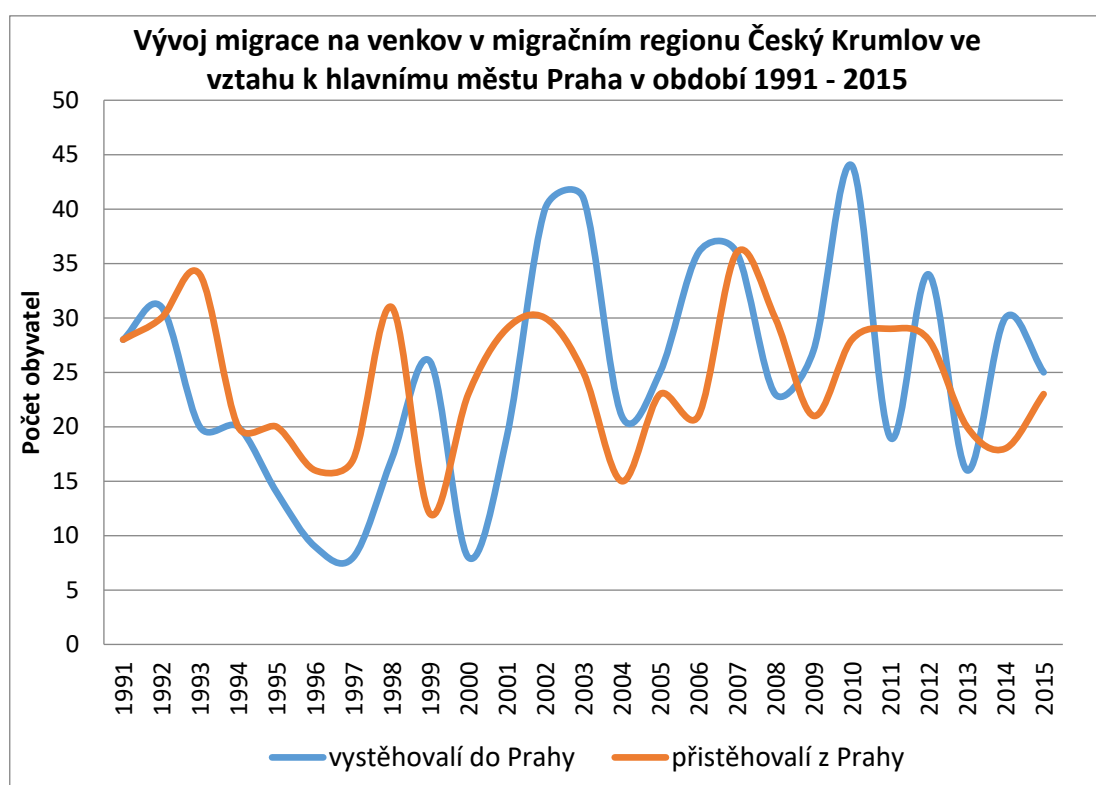

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Objem migrantů ve vztahu s hlavním městem Prahou se pohybuje okolo 100 lidí a její počty v čase kolísaly (graf 8). Lze vypořádat, že počet přistěhovaných se pohybuje po sinusoidě a trend naznačuje spíše lehké snižování počtu imigrantů. Počet vystěhovaných se naopak zvyšuje. Migrace ve vztahu k hlavnímu městu ukazuje, že v devadesátých letech byl tento migrační region ziskový a můžeme tvrdit, že docházelo ke kontraurbanizačním procesům. Poté došlo k poklesu na přelomu století a začal převažovat spíše migrační proud směrem k Praze. V prvním sledovaném období

1991 – 2002 bylo migrační saldo kladné s hodnotou 50 osob, v druhém období došlo k poklesu o 60 osob a celkově za celé období došlo k poklesu obyvatelstva vlivem migrace do/z Prahy o 10 osob. Z výsledků je vidět nárůst počtu vystěhovaných z regionu do Prahy v době krize, ve které byla situace na trhu práce v hlavním městě o poznání lepší. V porovnání s výsledky Váchy (2016), kdy se ověřovaly vazby Prahy s SO ORP Tábor, vykazovaly venkovské obce po roce 2000 nárůst obyvatel. V případě migračního regionu Český Krumlov lze pozorovat opačnou tendenci.

Graf 8: Vývoj migrace na venkov v migračním regionu Český Krumlov ve vztahu k hlavnímu městu Praze v období 1991 – 2015

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

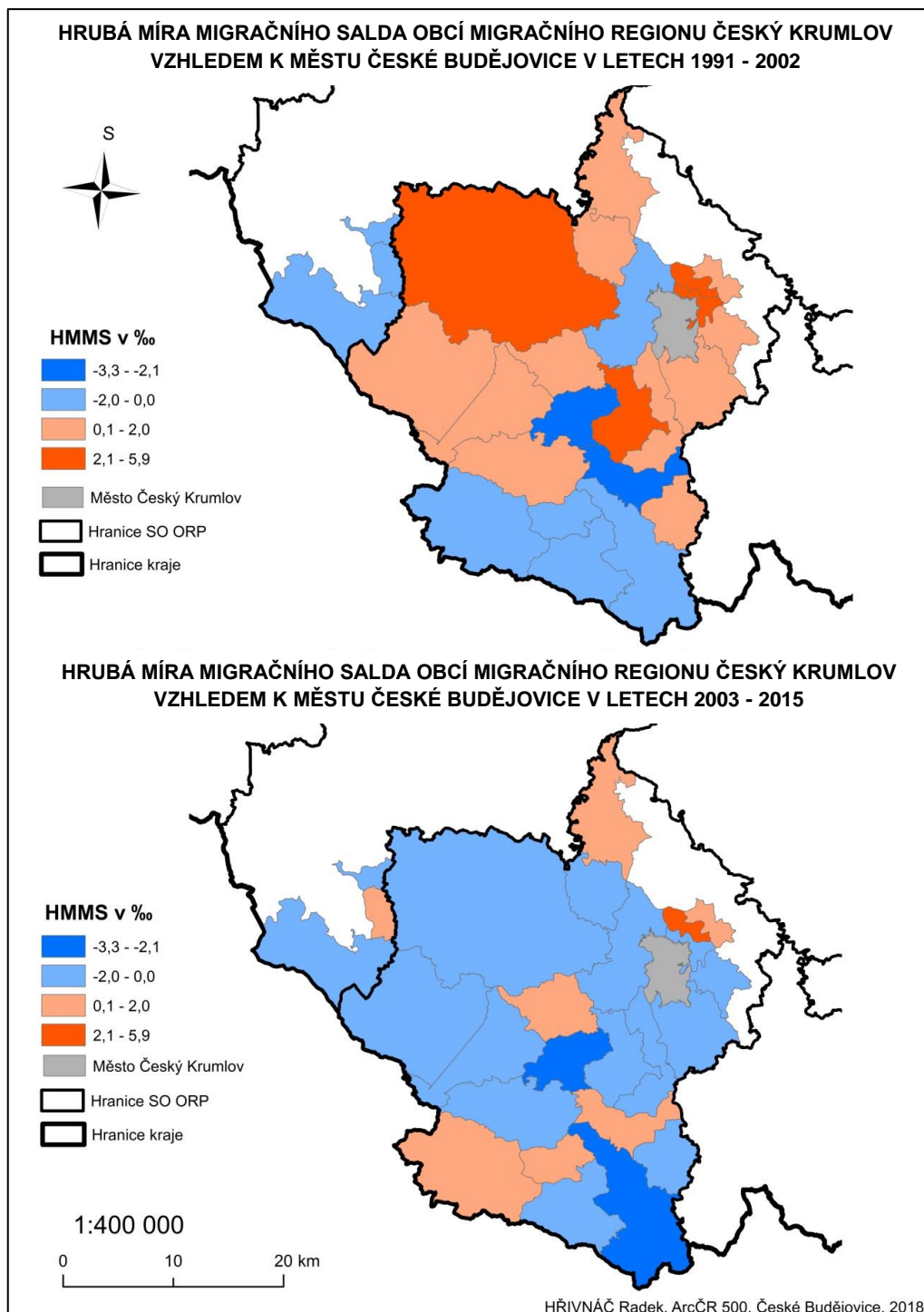
Hrubou míru migračního salda migračního regionu Český Krumlov ve vztahu k městu České Budějovice v období 1991 – 2002 a v období 2003 – 2015 zobrazuje mapa 13. Hodnoty HMMS k Českým Budějovicím z tohoto regionu jsou nižší než u Českého Krumlova. Nejvyšší hrubou míru migračního salda vykazují obce, které se nacházejí blíže k Českým Budějovicím. Nejvyšší hodnoty má obec Srnín, Přísečná a Boletice, u nichž byla výměna obyvatel nad 2 %. Další obce s kladným migračním saldem jsou rozprostřené po celém regionu. Zahrnuje obce, které se nacházejí blízko migračního

regionu České Budějovice a lidé se do těchto obcí z Českých Budějovic stěhují především za dostupnějším bydlením. Jedná se o Brloh, Mirkovice, Přídolí a Zlatou Korunu. Dále od krajského města leží Horní Planá, Černá v Pošumaví, Frymburk a Hořice na Šumavě. Také výše uvedené obce mají kladnou hodnotu migračního salda. Vyšší emigraci vykázalo 9 obcí a vytvořily dva ztrátové regiony a jednu osamocenou obec. První oblastí jsou obce přiřazené k migračnímu regionu z SO ORP Prachatice. Jedná se o Novou Pec a Želnavu. Nová Pec měla HMMS -0,1 ‰ a v absolutních číslech ztratila 13 obyvatel. Druhou skupinou jsou obce na jihu migračního regionu v okolí vodní nádrže Lipno. Do regionu patří Přední Výtoň, Loučovice, Lipno nad Vltavou, Vyšší Brod, Malšín a Světlík. Nejnižší hodnoty HMMS dosáhla obec Malšín (-2,6 ‰). Do této oblasti se nezapočítala obec Rožmberk nad Vltavou, která sice byla ve vztahu s Českým Krumlov ztrátová, ale u Českých Budějovic měla hrubou míru migračního salda kladnou 1,5 ‰ (4 osoby).

V druhém sledovaném období se poměry v migračním regionu změnilly. Zvýšil se migrační obrat, ale došlo ke snížení hodnot migračního salda. Druhou změnou je výrazně vyšší počet obcí se zápornou hrubou mírou migračního salda. Počet takových obcí se záporným migračním saldem narostl na 15. Kladnou migrační bilanci mělo pouze 9 obcí. Znovu nejvyšší hodnotu měla obec Srnín, která dosáhla hodnoty 2,1 ‰, a v absolutních číslech se jednalo o nárůst 7 osob. Druhý nejvyšší výsledek měla obec Malšín. Této obci se zvýšila HMMS o 4,6 ‰. Její pozice byla v okolí ojedinělá. Kladné migrační saldo získaly také Zlatá Koruna, Přísečná, Brloh, Hořice na Šumavě a pak tři obce v pohraničí (Želnavu, Přední Výtoň a Lipno nad Vltavou).

Ztrátové obce se nacházejí nahodile po celém regionu. Některé obce dosáhly větších migračních ztrát než v prvním sledovaném období. Obec Kájov měla o 1,7 procentuálního bodu vyšší zápornou HMMS. Obec opustilo o 34 osob více ve prospěch Českých Budějovic. Na nejnižší HMMS přes -3 ‰ dosáhl Vyšší Brod, který po celou dobu tohoto období (2003 – 2015) neměl žádné kladné migrační saldo. Obec ztratila migraci s Českými Budějovicemi 101 obyvatel.

Mapa 13

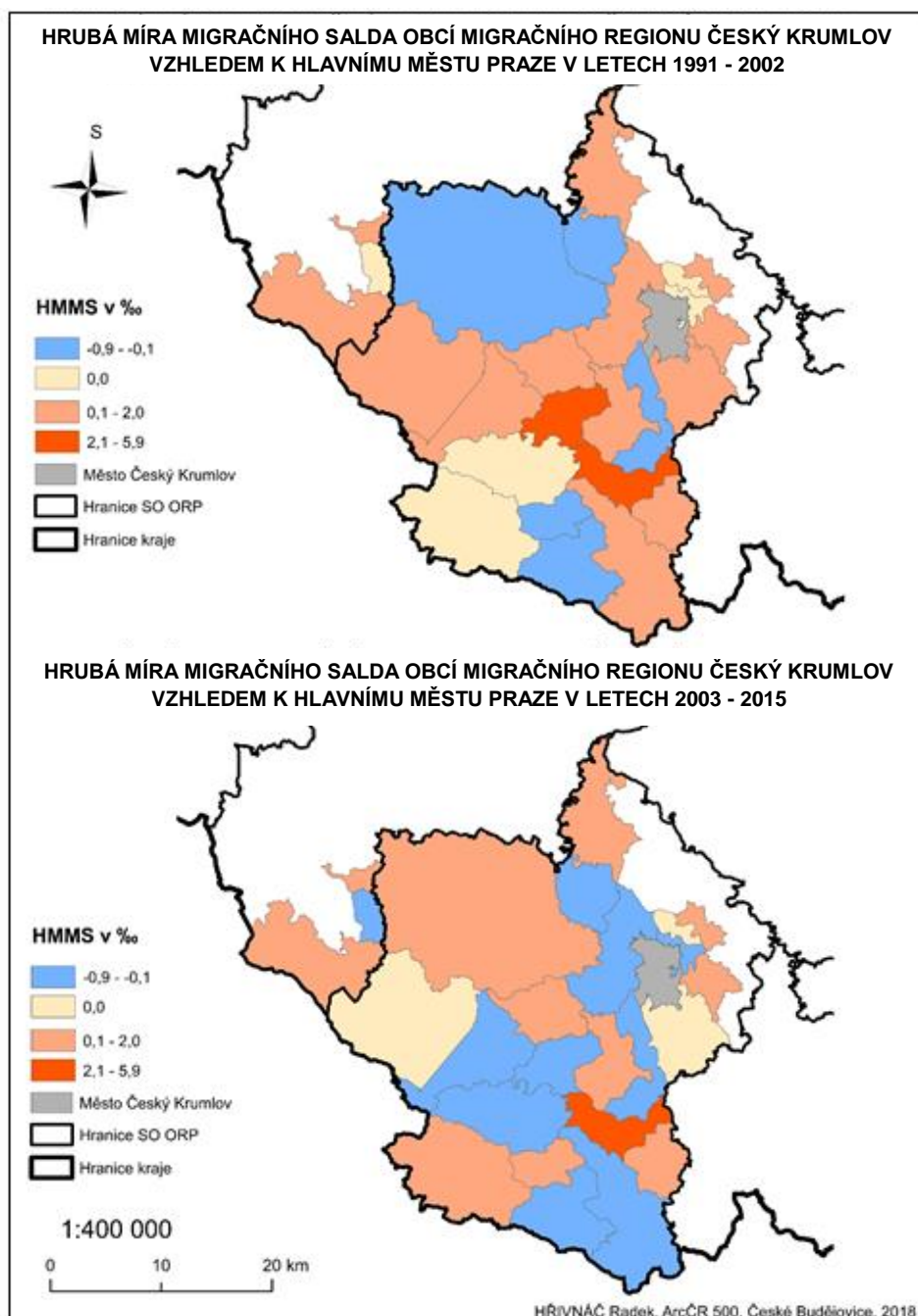

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Hlavní město Praha migrační region ovlivňuje, i když migrační obrat je daleko nižší, než u předešlých zkoumaných měst. Mapa 14 znázorňuje HMMS migračního regionu Český Krumlov ve vztahu k hlavnímu městu Praze. Kvůli možnosti porovnávání

mezi mapovými výstupy zůstaly zachovány intervaly v kartogramu HMMS. Byl pouze přidán nový interval nulového migračního salda, který se v tomto případě migrační výměny objevoval vícekrát. Zajímavým výsledkem za první období 1991 – 2002 byly kladné hodnoty migrace u obcí, které u Českých Budějovic a Českého Krumlova vykazovaly záporné hodnoty HMMS. Jednou z těchto obcí je Malšín (3,0 ‰), která dokázala přilákat 7 migrantů z Prahy a ztratila jen 2 osoby.

Mapa 14

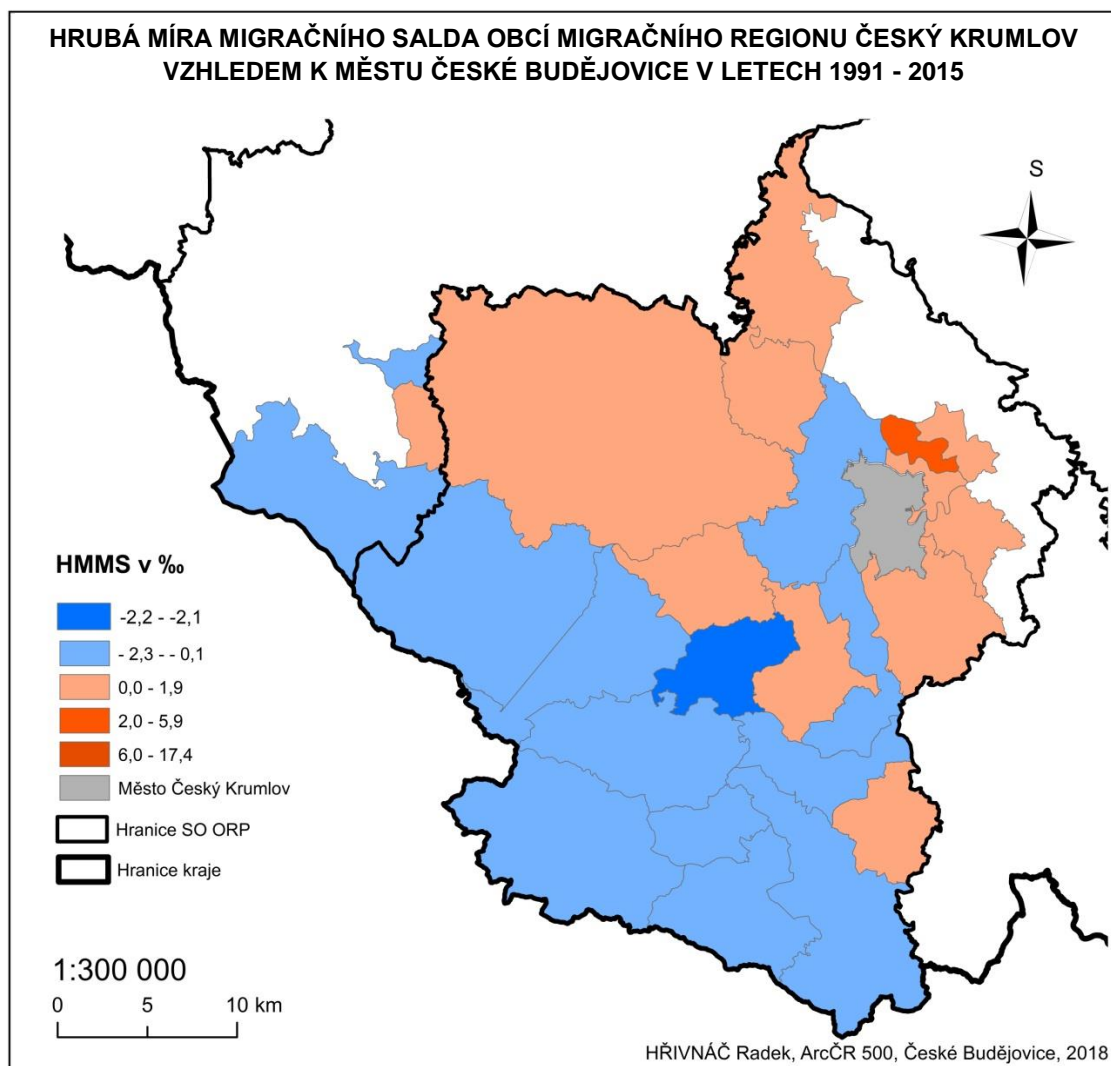
Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Druhou obcí je sousední Světlík. Kladného migračního salda dosáhlo celkem 12 obcí. Migrační přírůstky zaznamenala také obec Vyšší Brod (0,4 ‰) a Rožmberk nad Vltavou (0,2 ‰), jenž trpí největší depopulací v regionu. Nulovou hodnotu migračního salda ve vztahu k Praze mělo 6 obcí. Záporné migrační saldo měly pouze 4 obce. Jedna oblast se nachází na jihu regionu (Loučovice a Lipno nad Vltavou) a druhá na severu (Boletice a Chvalšiny).

Druhé období je ještě méně diferencováno, přesto došlo k výrazným změnám. V prvním období za celý region bylo kladné migrační saldo (celkem 50 nových obyvatel), ale v druhém období dochází k mírné depopulaci o 60 osob. V novém období záporné migrační saldo mělo 10 obcí a tři obce neměly žádný přírůstek způsobený migrací z Prahy. Rozložení migračně růstových a ztrátových obcí je nerovnoměrné, i když záporné HMMS převažuje na jihu území v šumavském podhůří. Nejvyšší kladné hodnoty migračního salda znovu obhájila obec Malšín, do které se přistěhovalo o 5 osob více, než obec opustilo. Mezi nejziskovější obce patřily Bohdanovice, nacházející se jižně od Českého Krumlova, a dále dvě obce u lipenské přehrady (Lipno nad Vltavou a Přední Výtoň). Nejvyšší ztráty způsobené migrací s Prahou měla obec Želnavá (-1,2 ‰) a Vyšší Brod (-1,1 ‰). Nulovou hodnotu HMMS měly obce, které se dají řadit k suburbánní zóně (Srbyn a Kájov).

Sumární výsledky za celé období 1991 – 2015 jsou ukázány na mapě 15 a 16. První mapa ukazuje stav hrubé míry migračního salda ve vztahu k Českým Budějovicím. Výsledek analýzy region rozdělily na dvě části. Trend migrace je jednoznačný. Horská šumavská jihozápadní oblast migračního regionu Český Krumlov byla podle výsledků migračně ztrátová. Naopak bližší část k Českým Budějovicím má kladnou hodnotu HMMS se dvěma výjimkami - Kájovem a Větrním. Obcí se záporným migračním saldem se nachází 12 a stejný počet mají obce s opačným výsledkem. Nejvyšší kladnou HMMS měla obec Srbyn (2,3 ‰). Osamocenou obcí v oblasti, která měla migrační saldo kladné, je Rožmberk nad Vltavou, i když v absolutních číslech došlo k nárůstu pouze o 4 obyvatele z tohoto migračního proudu. Nejzápornější výsledek HMMS má obec Světlík, která svojí odlehlostí příliš neláká obyvatele z Českých Budějovic, naopak vlivem migrace s tímto městem přišlo o 13 obyvatel.

Mapa 15

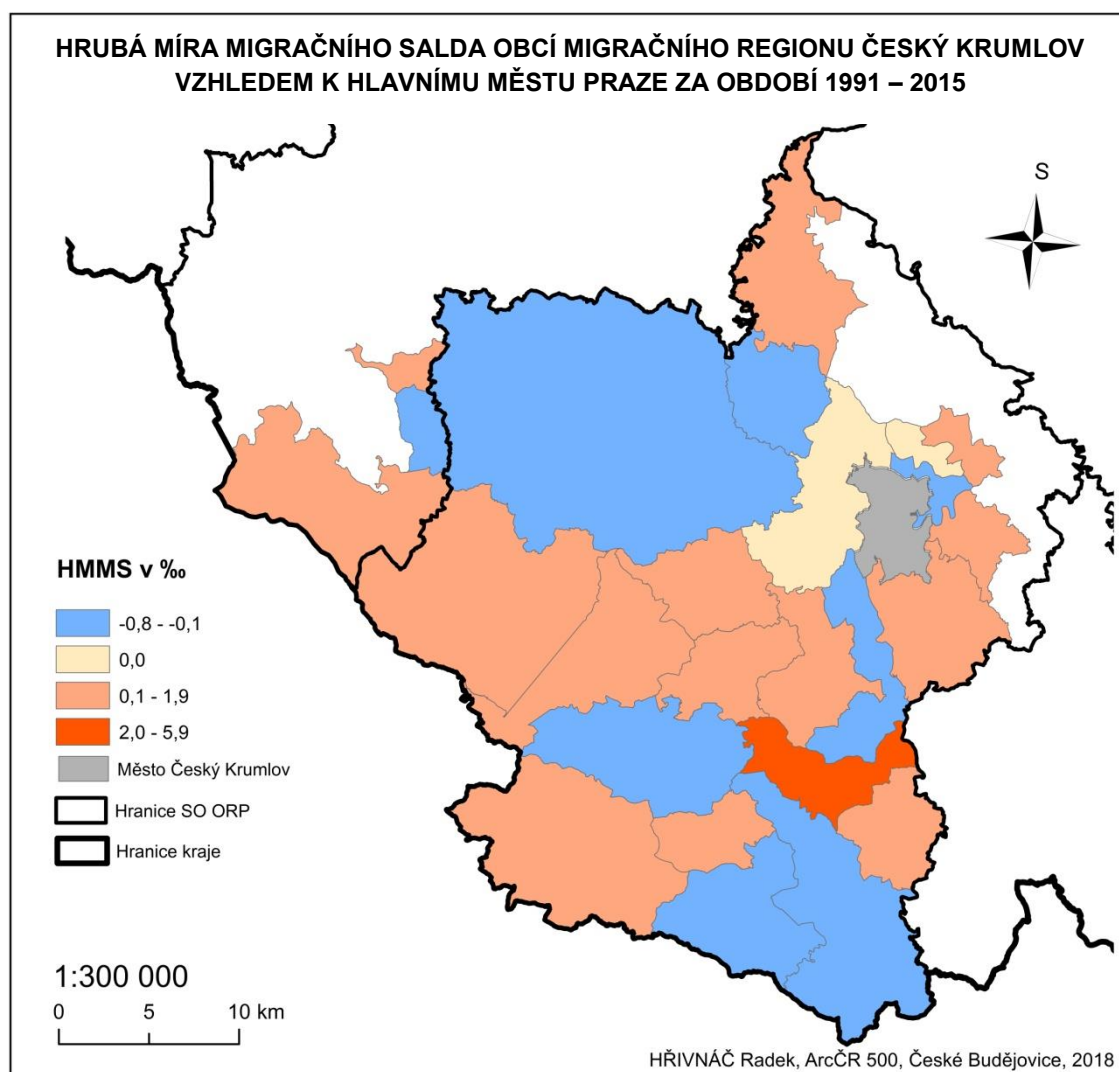

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Výsledky prostorového rozložení hrubé míry migračního salda ve vztahu s Prahou dokládá mapa 16. V tomto migračním vztahu kladných hodnot hrubé míry migračního salda dosáhlo 15 obcí, dvě obce mělo nulové migrační saldo a zbylých 8 obcí má migrační bilanci zápornou. Na nejvyšší HMMS dosáhla obec Malšín na západě území, kde z hlavního města přišlo o deset obyvatel více, než ji opustilo. Větší počet obcí s kladnou hodnotou sledovaného ukazatele leželo v západní části regionu, tedy v oblasti, která má vyloženě venkovský ráz prostředí. Mezi takové obce patří Nová Pec, Horní Planá, Černá v Pošumaví a Hořice na Šumavě. Také centra cestovního ruchu Lipno nad Vltavou a Přední Výtoň měla kladnou hodnotu HMMS 0,4 % respektive 0,5 %. Další obce s kladnou hodnotou celkové migrační výměny se nacházejí na severovýchodě regionu

(Zlatá Koruna, Mirkovice a Přídolí). Nejzápornější výsledek hrubé míry migračního salda vykázaly Loučovice a Želnav. Loučovice přišly migrací s Prahou o 39 osob, což v relativních číslech představuje -0,8 %. Obec Želnav ztratila absolutně jen 2 obyvatele, což na velikost obce, s počtem 106 obyvatel, je výrazný úbytek.

Mapa 16

Zdroj: podkladová data ČSÚ + vlastní zpracování

Podle výsledků analýzy v migračním regionu Český Krumlov je znatelných několik tendencí. Ze tří sledovaných měst mělo nejsilnější výměnu obyvatel přirozeně město Český Krumlov. První jmenované město není pro obyvatele příslušných obcí dostatečně přitažlivé a většinou převládá odliv obyvatel z města na venkov. Nejvyšší hodnoty mají obce v blízkosti Českého Krumlova, kde se projevují suburbanizační

tendence, jako u většiny českých měst. Výjimky tvoří oblast Vyšebrodsko a okolí toku řeky Vltavy, ve které převládá opačný směr migrace. Je to dáno slabší socioekonomickou situací zmíněných obcí. Pozice Prahy a Českých Budějovic v rámci migračního objemu jsou řádově nižší. Výsledky naznačují, že obyvatelé z těchto měst vyhledávají jiné bydlení. Lidé z Prahy vyhledávají spíše menší obce a nejbližší obce k Českému Krumlovu nepreferují. Vyšší hodnoty kladného migračního salda vykazují podhorské a horské obce Šumavy s několika výjimkami, včetně již zmiňovaného Vyšebrodsko. U Českých Budějovic je zřetelně vidět postupné rozšiřování jejich vazeb na severovýchod českokrumlovského migračního regionu, kde můžeme pozorovat vyšší počet přistěhovalých. Důvodů preference nového bydlení v těchto obcích může být několik. Důležitým faktorem je vzdálenost od krajské metropole a rovněž nižší cenová hladina pozemků oproti cenám v blízkém zázemí města.

8 ZÁVĚR

Analýza migrace na území jižních Čech přinesla několik zajímavých výsledků. Celkově se migrační saldo Jihočeského kraje dlouhodobě pohybuje v kladných hodnotách. Za celé dvaceti pětileté období se pouze jedenkrát objevil migrační úbytek obyvatel. Jednalo se o předkrizový rok 2007, kdy se náhle zvýšil počet vystěhovaných z kraje o 11 %, přesto se jednalo o minimální úbytek 20 obyvatel. Dlouhodobý přísun nových obyvatel, který převyšuje počet vystěhovaných, potvrzuje myšlenky první hypotézy, že Jihočeský kraj je vnímán migranty pozitivně, a proto se počet nových obyvatel stále zvyšuje.

Jihočeský kraj není z hlediska migračních vazeb homogenním prostorem, a proto bylo možné zde vyčlenit několik migračních regionů. Čekal (2006) se pokusil vymezit migrační regiony, metodou přiřazení obcí k městským sídlům s největším objemem migrantů. Výsledky práce Čekala (2006) pochází z dat devadesátých let. Proto se tato studie pokusila o revizi migračních regionů s využitím stejné metodiky. Druhá hypotéza předpokládala, že počet migračních regionů zůstane zachován, ale českobudějovický migrační region bude větší. Tato hypotéza se také potvrdila. Počet migračních regionů zůstal na stejném počtu 18. Dokazuje to, že změna migračních proudů a chování migrantů nebyla zásadní. Přesto došlo ke změnám v prostorovém vymezení regionů. Nejviditelnější rozšíření regionu zaznamenala oblast navázaná na krajské město. Migrační centrum České Budějovice má silné migrační vazby se svým zázemím, které se během dvaceti let rozšířilo o obce migračních regionů menších měst jako je Český Krumlov, Prachatice a Třeboň.

Výsledky mezikrajské migrační výměny, jak bylo již popsáno, byly až na jeden rok kladné. Při detailnějším sledování mezikrajské migrace, se z většiny krajů více lidí přistěhovalo do Jihočeského kraje, než ho opustilo. Tento trend nevykazují pouze tři regiony, kde je ve vztahu s jižními Čechy migrační saldo kladné. Jedná se o kraj Olomoucký, Středočeský a hlavní město Prahu. Poslední dva zmíněné kraje mají tento trend v posledních letech ještě intenzivnější, protože z kraje odešlo o 839 respektive 2 271 osob více, než jich přišlo za celé období. Důvodů je několik. Mezi základní zákony a pravidla migrace patří, že se lidé stěhují do bohatších, ekonomicky vyspělejších regionů. Středočeský kraj a zejména Praha jsou nejvýkonnějšími regiony České republiky a pracovní trh má nejpestřejší nabídku. Výsledky se potvrdila třetí hypotéza.

Migrační zisky za celé období vykázalo devět správních obvodů s rozšířenou působností. Mezi migračně neatraktivní a ztrátové regiony patří všechny, v nichž se rozkládá šumavské podhůří a pohoří Šumava. Úbytek obyvatel, zapříčiněný emigrací, zaznamenalo také vzdálené Dačicko, Třeboňsko a Milevsko. Výsledky potvrzují čtvrtou hypotézu, která tento stav předpokládala. Některé oblasti patří k celostátním periferním územím. Jedinou oblastí, kde migrační saldo bylo kladné, kde se hypotéza nepotvrdila, přesto že se nachází v příhraničí, je Trhové Sviny. Migrační region Trhové Sviny naopak vykázal nejvyšší migrační zisky v celém Jihočeském kraji, jež souvisí s dobrým navázáním na České Budějovice. Dalším faktorem jsou nižší ceny pozemků či nemovitostí a nezničená příroda.

Diplomová práce se zabývala také kontraurbanizačními procesy na příkladu jednoho vybraného migračního regionu, Českokrumlovsko. Metodikou navázala na již vzniklé kvalifikační práce katedry geografie Jihočeské univerzity. Migrační výměna mezi migračním regionem Český Krumlov s velkými městy jako jsou České Budějovice a Praha, u kterých byl sledován tento proces, se pohyboval na úrovni desítek obyvatel. Migrační saldo českokrumlovského migračního regionu je s těmito městy po většinu období záporná. Znamená to, že kontraurbanizační vazby mezi Českými Budějovicemi a Prahou a migračním regionem Českokrumlovsko se nepotvrdily. Kontraurbanizační procesy byly zaznamenány u Českých Budějovic a Prahy pouze v devadesátých letech. Výsledky na úrovni obcí se liší v hodnotách. Většina obcí migračního regionu vykázala migrační odliv směrem k Českým Budějovicím a k Praze. Ve vztahu s Českými Budějovicemi docházelo k odlivu obyvatel z Českokrumlovsko nejvíce z venkovských částí s čistým životním prostředím z okolí Lipenska. Hlavní město bylo nejvíce migračně atraktivní zejména pro Vyšebrodsko.

SEZNAM LITERATURY A ZDROJŮ

- ADEY, P. (2010): *Mobility*. London - New York, Routledge, 267 s.
- ALEŠ, M. (2001): Vnitřní migrace v České republice v letech 1980-1999. *Demografie*, 43, č. 3, s. 187-201.
- ANDRLE, A. (1997): Vnitřní stěhování v České republice podle pohlaví a věku. *Demografie*, 39, č. 2, s. 131-132.
- BARTOŠ, M. a kol. (2011): *Amenitní migrace do venkovských oblastí České republiky*. Kostelec nad Černými lesy, Lesnická práce, 196 s.
- BERG VAN DEN, L. et al. (1982): *Urban Europe 1: A study of growth and decline*. Pergamon Press, Oxford. 184 s.
- BERNARD, J. (2006): Sociální integrace přistěhovalců z velkoměsta na vesnici v České republice a v Rakousku. *Sociologický časopis*, 42, č. 4, s. 741-760.
- BOHÁČ, A. (1937): *Populační a národní vývoj jižních Čech*. Národní jednota pošumavská, Praha, 15 s.
- CLOKE P. J. (1985): Counterurbanisation: a Rural Perspective. *Geography*, 70, č. 1, s. 13-23.
- ČAPKA, F., SLEZÁK, L., VACULÍK, J. (2005): *Nové osídlení pohraničí českých zemí po druhé světové válce*. Akademické nakladatelství CERM, Brno, s. 15-125.
- ČEKAL, J. (2006): *Jihočeský kraj: regionálně geografická analýza prostorové mobility obyvatelstva*. Disertační práce. Přírodovědecká fakulta Masarykovy univerzity, Brno, 105 s.
- ČERMÁK, Z. (1991): Základní rysy migrace v ČSFR. *Demografie*, 33, č. 1, s. 28-30.
- ČERMÁK, Z. (1997): Geografické aspekty vnitřní migrace v České republice. *Demografie*, č. 4, s. 242-248.
- ČERMÁK, Z. (2005): Migrace a suburbanizační procesy v České republice. *Demografie*, 47, č. 3, s. 169-176.
- DICKÁ, J. (2007): Diferenciácia sociálno–demografickej štruktúry v zázemí mesta Košice z aspektu suburbanizácie. *Geographia Cassoviensis*, 1, č. 1, s. 19-24.

- DRBOHLAV, D. (1989): Migrační motivace, regionální a sídelní preference obyvatelstva. Kandidátská disertační práce. Praha, Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, katedra ekonomické a regionální geografie.
- EDELMANOVÁ, D. (2016): Důvody stěhování obyvatel na venkov v regionu Českobudějovicka. Bakalářská práce. Katedra geografie, Pedagogická fakulta Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, České Budějovice, 80 s.
- FLORIDA, R. L. (2002): The rise of the creative class: And how it's transforming work, leisure, community and everyday life. New York: Basic Books. 404 s.
- GRAVES, P. E. (1979): A life-cycle empirical analysis of migration and climate, by race. *Journal of Urban Economics*, 6, č. 2, s. 135-147.
- GRULICH, J. (2013): Migrace městského a vesnického obyvatelstva: Farnost České Budějovice 1750-1824. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, České Budějovice, 392 s.
- HAMPL, M. (2005) Geografická organizace společnosti v České republice: transformační procesy a jejich obecný kontext. Praha: PřF UK, DemoArt. 147 s.
- CHÁBERA, S. a kol. (1985): Neživá příroda, Jihočeské nakladatelství, České Budějovice, 269 s.
- CHÁBERA (1998): Fyzický zeměpis jižních Čech: přehled geologie, geomorfologie, horopisu a vodopisu. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, 139 s.
- CHAMPION, A. G. (1992): Urban and Regional Demographic Trends in the Developed World. *Urban Studies*, 29, s. 461-482.
- CHORVÁT, T. (2005): Porovnanie postsocialistickej transformácie priestorových štruktúr Českých Budějovic a Banskej Bystrice. Disertační práce. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědná fakulta, katedra sociální geografie a regionálního rozvoje, 148 s.
- JELEČEK, L. (2001): Historickogeografické zvláštnosti dějinného vývoje jižních Čech. *GR*, 10, č. 3, s. 66–67.
- KLUFOVÁ, R. (2008): Základy demografie. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Ekonomická fakulta, České Budějovice, 228 s.

- KORČÁK (1938): Geopolitické základy Československa: jeho kmenové oblasti. Orbis, Praha, 170 s.
- KUBEŠ., J. a kol. (2009): Urbánní geografie Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace I. Vydal: Ústav vedy a výskumu Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, 166 s.
- KUBEŠ, J., KRAFT, S. (2011): Periferní oblasti jižních Čech a jejich sociálně populační stabilita. Sociologický časopis, 47, č. 4, s. 805-829.
- KÜHNEL, K. (1975): Příspěvek k poznání významu vzdálenosti v migračním pohybu obyvatelstva. Acta UC Geographica, 10, č. 1, UK Praha, s. 101-114.
- KREJČOVÁ, P. (2016): Evaluace migračních toků obyvatel města Prachatice a jeho zázemí. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, 72s.
- KRAJSKÁ SPRÁVA ČESKÉHO STATISTICKÉHO ÚŘADU (2016): Anonymizovaná databáze migrace zpracovaná katedrou geografie Jihočeské univerzity.
- MANGALAM, J. J. (1968): Human Migration: A Guide to Migration Literature in English 1955- 1962, Lexington. 183 s.
- MLÁDEK, J. (1992): Základy geografie obyvatelstva. Slovenské pedagogické nakladateľstvo, Bratislava, 229 s.
- MIŠTERA, L., a kol. (1984): Geografie krajů ČSSR. Praha. 340 s.
- MUSIL, J. (2001): Vývoj a plánování měst ve střední Evropě v období komunistických režimů. Sociologický časopis, 37, č. 3, s. 275-296.
- NOVÁČEK, A. (2012): Jižní Čechy v zrcadle dějin a srovnání. GR, 21, č. 3, s. 2-4.
- OUŘEDNÍČEK, M. (2003): Suburbanizace Prahy. Sociologický časopis, 39, č. 2, s. 235-253.
- OUŘEDNÍČEK, M., ČEJKOVÁ, E. (2009): Rezidenční suburbanizace v zázemí Českých Budějovic. In: Kubeš, J. a kol.: Urbánní geografie Českých Budějovic a Českobudějovické aglomerace II. Ústav vedy a výskumu Univerzity Mateja Bela, Banská Bystrica, s. 47-58.

- OUŘEDNÍČEK, M., POSOVÁ, D. (2006): Suburbánní bydlení v Pražském městském regionu: etapy vývoje a prostorové rozmístění. In: Ouředníček, M. ed.: Sociální geografie Pražského městského regionu. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje. Praha, s. 96-113.
- OUŘEDNÍČEK, M., NOVÁK, J., ŠPAČKOVÁ, P. (2013): Metodika sledování rozsahu rezidenční suburbanizace v České republice. Univerzita Karlova v Praze, Přírodovědecká fakulta, Praha, 20 s.
- PAVLÍK, Z. a kol. (1986): Základy demografie. Praha, Academia, 732 s.
- PAVLÍK, Z. a kol. (2002): Populační vývoj České republiky 1990 – 2002. Katedra demografie a geodemografie, Přírodovědecká fakulta UK, Praha, 98 s.
- POPJAKOVÁ, D. (2012): Súčasný trendy migrácie obyvateľstva regiónu Českých Budějovic. Geografické informácie/Geographical information, Fakulta prírodných vied, Univerzita Konštantína Filozofa v Nitre, 16, č. 2: 105-113.
- POPJAKOVÁ, D. (2013 a): Identifikácia a evaluácia migračných prúdov obyvateľstva v zázemí Českých Budějovic. In: Svobodová, H. (ed.): Nové výzvy pro geografii. Výroční konference České geografické společnosti 3. - 7. září 2012. Masarykova univerzita, Brno, s. 256-266.
- POPJAKOVÁ, D. (2013 b): Populační vývoj jižních Čech. Geografické rozhledy, 23, č. 2, s. 28-29.
- RAVENSTEIN, E. G. (1885): The Laws of Migration. Journal of the Royal Statistical Society, 48, s. 167-227.
- SEMRÁDOVÁ, M. (2015): Migrace obyvatel města České Budějovice a jeho zázemí. Bakalářská práce. Katedra geografie Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice, 123 s.
- SLAVÍK, V., BAČÍK, V. (2007): Mikroregióny ako podklad ku komunálnej reforme v SR. Geographia Cassoviensis, 1, č. 1, s. 169-174.
- SRB (1998): 1000 let obyvatelstva českých zemí. Praha, Karolinum, 276 s.
- SRB, V., ANDRLE, A. (1989): Populační, ekonomický a národnostní vývoj pohraničních okresů ČSR od roku 1930 do roku 2010. Terplan, Praha, 34 s.

- ŠIMON, M. (2011): Únik z měst na venkov. *Geografické rozhledy* 20, č. 3, s. 6-7.
- ŠIMON, M. (2012): Kontraurbanizace: rytmy, identity, domovy. Disertační práce. Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje PŘF UK, Praha, 150 s.
- ŠIMON, M., OUŘEDNÍČEK, M. (2011): Migrace na venkov a kontraurbanizace: přehled konceptů a diskuze jejich relevance pro výzkum v Česku. In: *Geografie pro život ve 21. století: Sborník příspěvků z XXII. sjezdu České geografické společnosti pořádaného Ostravskou univerzitou v Ostravě 31. srpna - 3. září 2010*. Ostrava: Ostravská univerzita v Ostravě s. 738-743.
- ŠUSTROVÁ, K., ŠIMON, M. (2012): Opuštění městského způsobu života? Analýza vybraných aspektů migrace na venkov. In: Temelová, J., Pospíšilová, L., Ouředníček, M. (eds.): *Nové sociálně prostorové nerovnosti, lokální rozvoj a kvalita života*. Plzeň, Aleš Čeněk, s. 99-121.
- SÝKORA, L. (2002): Suburbanizace a její důsledky: výzva pro výzkum, usměrňování rozvoje území a společenskou angažovanost. In: Sýkora, L., ed., *Suburbanizace a její sociální, ekonomické a ekologické důsledky*, Praha, Ústav pro ekopolitiku, o.p.s., s. 9-19.
- SÝKORA, L., ČERMÁK, Z. (1998): City growth and migration patterns in the context of "communist" and "transitory" periods in Prague's urban development. *Espace-Population Sociétés*, 1998, č. 3, s. 405-416.
- TOUŠEK, V. a kol. (2008): *Ekonomická a sociální geografie*. Plzeň, Aleš Čeněk, 411 s.
- ULMANN, E.L. (1954): Amenities as factor in regional growth. *Geographical review*. 44, č. 1, s. 119 – 132.
- VÁCHA, R. (2016): Verifikace kontraurbanizačních procesů na příkladě ORP Tábor. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Pedagogická fakulta, Katedra geografie, s. 70.
- VALÍK, J. (2000): Komplexní fyzicko-geografická charakteristika Budějovického kraje. Diplomová práce. Katedra geografie PF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, České Budějovice, 109 s.
- WALLERSTEIN, I. (1979): *The Capitalist World - Economy*. Cambridge, MA, Cambridge University Press, 305 s.

WHITE, M. J. (2016): International Handbook of Migration and Population Distribution. Springer, Dordrecht, 636 s.

ZELINSKI, W. (1971): The Hypothesis of the Mobility Transition. The Geographical Review, 61, č. 2, s. 219-249.

ZIPF, G. K. (1946): The P1P2/D hypothesis: On the intercity movement of persons. American Sociological Review 11. s. 677- 686.

POUŽITÉ INTERNETOVÉ ZDROJE

ČD (2016): Mapa železničních tratí. <https://www.cd.cz/jihocesky-kraj/cd-jihocesky-kraj/mapa-trati/-5980/> (20. 3. 2018)

ČSÚ (2016): Historický lexikon obcí České republiky - 1869 – 2011. <https://www.czso.cz/csu/czso/historicky-lexikon-obci-1869-az-2015> (20. 12. 2019)

ČSÚ (2017 a): Statistická ročenka Jihočeského kraje – 2017. https://www.czso.cz/documents/10180/45990431/33010517char_cz.pdf/692b9726-e8dd-44fb-b4ee-6fdfb2592f6a?version=1.3 (22. 3. 2018)

ČSÚ (2017 b): Statistická ročenka Jihočeského kraje – 2017. <https://www.czso.cz/csu/czso/4-obyvatelstvo-14px3qt699> (24. 3. 2018)

ČSÚ (2017 c): Věkové složení a pohyb obyvatelstva v Jihočeském kraji – 2016. <https://www.czso.cz/csu/czso/vekove-slozeni-a-pohyb-obyvatelstva-v-jihoceskem-kraji-2016> (21. 3. 2018)

ČSÚ (2017 d): Okresy České republiky – 2016. <https://www.czso.cz/csu/czso/okresy-ceske-republiky-2016> (17. 3. 2018)

ČSÚ (2017 e): Správní obvody. https://www.czso.cz/csu/xc/spravni_obvody (27. 3. 2018)

ČSÚ (2018): Časové řady kraj. https://www.czso.cz/documents/11256/34995526/CZ0310_1.pdf/c1efe954-280a-43ce-a3a3-a70661267362?version=1.61 (15. 3. 2018)

ÚP (2018): Měsíční statistické zprávy za Jihočeský kraj.
<https://portal.mpsv.cz/upcr/kp/jhc/statistiky> (25. 3. 2018)

ŘSD (2017): Dálnice. <https://www.rsd.cz/wps/portal/web/Silnice-a-dalnice/delky-a-dalsi-data-komunikaci> (1. 4. 2018)

ŘSD (2019): Mapa projektů. <https://www.rsd.cz/wps/portal/web/mapa-projektu/> (15. 02. 2019)

WIKIPEDIA (2018): Čtvrtý železniční koridor.
https://cs.wikipedia.org/wiki/%C4%8Ctvr%C3%BD_%C5%BEelezni%C4%8Dn%C3%AD_koridor (2. 4. 2018)

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ČSÚ – Český statistický úřad

HMMO – Hrubá míra migračního obratu

HMMS – Hrubá míra migračního salda

MO – Migrační obrat

MR – Migrační region

MS – Migrační saldo

ORP – Obec s rozšířenou působností

POÚ – Pověřený obecní úřad

SO ORP – Správní obvod obce s rozšířenou působností

SO POÚ – Správní obvod obce s pověřeným úřadem

PBOB - obec předchozího bydliště

PBKO – okres předchozího bydliště

NBOB - obec nového bydliště

NBKO - okres nového bydliště

SEZNAM GRAFICKÝCH A TABULKOVÝCH PŘÍLOH

Seznam tabulek

- Tabulka 1:** Administrativní členění Jihočeského kraje – základní charakteristika
- Tabulka 2:** Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 1991 – 1999
- Tabulka 3:** Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 2000 - 2007
- Tabulka 4:** Vývoj migrační bilance Jihočeského kraje za roky 2008 – 2015
- Tabulka 5:** Migrační saldo Jihočeského kraje ve vztahu k ostatním krajům České republiky v období 1991 - 2015
- Tabulka 6:** Migrační saldo jednotlivých okresů v období 1991 – 2002 a 2003 - 2015
- Tabulka 7:** Migrační saldo jednotlivých okresů v období 1991 – 2015
- Tabulka 8:** Srovnání migračních regionů a správních obvodů ORP v Jihočeském kraji v roce 2016
- Tabulka 9:** Procentuální podíl MO obce Bošilec a Dolního Bukovska s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 10:** Procentuální podíl MO Českých Velenic s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 11:** Procentuální podíl MO obce Křemže a Dolního Třebonína s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 12:** Procentuální podíl MO obce Vyšší Brod, Loučovic a Lipna nad Lužnicí s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 13:** Procentuální podíl MO Budislav, Katov a Sedlečko u Soběslavě s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 14:** Procentuální podíl MO Nová Pec a Želnavy s potenciálními středisky na jejím celkovém MO v letech 1991 – 2015
- Tabulka 15:** Intervalové členění s přidělenými body u jednotlivých kategorií
- Tabulka 16:** Kategorie migračních regionů podle intenzity
- Tabulka 17:** Kategorizace migračních regionů Jihočeského kraje za období 1991 - 2015

Seznam grafů

- Graf 1:** Věková struktura obyvatel Jihočeského kraje v roce 2016
- Graf 2:** Vývoj počtu obyvatel v Jihočeském kraji v letech 1869-2011

Graf 3: Podíl jednotlivých krajů České republiky na imigraci do Jihočeského kraje v období 1991 - 2015

Graf 4: Podíl jednotlivých krajů České republiky na emigraci z Jihočeského kraje v období 1991 - 2015

Graf 5: Vývoj migračních toků migračního regionu Český Krumlov v období 1991 - 2015

Graf 6: Vývoj migrace na venkov v migračním regionu Český Krumlov ve vztahu k městu Český Krumlov v období 1991 - 2015

Graf 7: Vývoj migrace na venkov v migračním regionu Český Krumlov ve vztahu k městu České Budějovice v období 1991 – 2015

Graf 8: Vývoj migrace na venkov v migračním regionu Český Krumlov ve vztahu k hlavnímu městu Praze v období 1991 – 2015

Seznam obrázků

Obrázek 1: Mapa migračních regionů v Jihočeském kraji v období 1992 – 1998 pro dostředivý vektor

Obrázek 2: Mapa migračních regionů v Jihočeském kraji v období 1992 – 1998 pro odstředivý vektor

Seznam map

Mapa 1: Ověřování migračních regionů Jihočeského kraje za období 1991 – 2015

Mapa 2: Administrativní členění Jihočeského kraje podle SO ORP

Mapa 3: Migrační toky z krajů České republiky do Jihočeského kraje za období 1991 – 2015 a migrační toky z Jihočeského kraje do krajů České republiky za období 1991 – 2015

Mapa 4: Hrubá míra migračního salda okresů Jihočeského kraje v období 1991 – 2002 a v období 2003 - 2015

Mapa 5: Hrubá míra migračního salda okresů Jihočeského kraje za období 1991 - 2015

Mapa 6: Hrubá míra migračního salda SO ORP Jihočeského kraje v období 1991 – 2002 a v období 2003 – 2015

Mapa 7: Hrubá míra migračního salda SO ORP Jihočeského kraje v období 1991 - 2015

Mapa 8: Migrační regiony Jihočeského kraje za období 1991 - 2015

Mapa 9: Hrubá míra migračního salda obcí v MR Český Krumlov v období 1991 – 2002 a v období 2003 – 2015

Mapa 10: Hrubá míra migračního salda obcí v MR Český Krumlov za období 1991 – 2015

Mapa 11: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov z vzhledem k Českému Krumlovu v letech 1991 – 2002 a v letech 2003 – 2015

Mapa 12: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov z vzhledem k Českému Krumlovu za období 1991 – 2015

Mapa 13: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov vzhledem k městu České Budějovice v letech 1991 – 2002 a v letech 2003 – 2015

Mapa 14: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov vzhledem k hlavnímu městu Praze v letech 1991 – 2002 a v letech 2003 – 2015

Mapa 15: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov vzhledem k městu České Budějovice v letech 1991 – 2015

Mapa 16: Hrubá míra migračního salda migračního regionu Český Krumlov vzhledem k hlavnímu městu Praze za období 1991 – 2015

Seznam příloh

Příloha 1: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k městu Český Krumlov

Příloha 2: Hrubá míra migračního salda obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991 – 2015 ve vztahu k městu Český Krumlov

Příloha 3: Hrubá míra migračního salda obcí v migračním regionu Český Krumlov podle období 1991 – 2015 ve vztahu k městu Český Krumlov, České Budějovice, Praha

Příloha 4: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k městu České Budějovice

Příloha 5: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k hlavnímu městu Praze

Příloha 6: Střední stav obyvatel obcí v migračního regionu za roky 1991 – 2015

Příloha 7: Migrační regiony dle stanovených ukazatelů

Příloha 8: Vývoj imigračních toků do Jihočeského kraje v letech 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Příloha 9: Vývoj emigračních toků z Jihočeského kraje v letech 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Příloha 10: Hrubá míra migračního salda okresů Jihočeského kraje za období 1991 - 2015 v promile

Příloha 11: Migrační saldo SO ORP Jihočeského kraje za období 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Příloha 12: Emigrace z obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 – 2015 v absolutních číslech

Příloha 13: Imigrace do obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Příloha 14: Migrační saldo obcí migračního regionu Český Krumlov v období 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Příloha 15: Hrubá míra migračního salda obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 – 2015 v promile

PŘÍLOHY

Příloha 1: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k městu Český Krumlov

Obec	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	celkem
Bohdalovice	-3	4	-2	0	0	-3	2	-3	0	3	0	2	2	4	0	2	4	3	-1	3	4	4	15	-4	3	39
Boletice	1	0	2	1	0	8	0	4	1	0	1	2	1	0	2	3	0	0	2	5	3	-2	-3	3	1	35
Brlöh	-5	4	1	1	2	-3	-5	4	4	-1	-5	2	5	0	-2	1	1	3	1	-1	-1	-5	4	5	-4	6
Černá v Pošumaví	0	0	1	-1	1	1	-1	2	4	2	5	3	-3	0	1	2	-9	2	1	2	2	2	0	0	-1	16
Frymburk	1	-5	-1	-10	-2	-2	-5	1	-1	2	3	0	2	2	-2	-4	-5	3	0	5	-5	-7	-6	4	9	-23
Horní Planá	9	-3	4	13	8	9	7	3	6	8	3	-11	-1	8	-3	1	-3	1	-4	1	1	-5	-3	9	-10	48
Hořice na Šumavě	4	1	5	-2	-3	1	8	3	7	-3	-2	3	2	5	0	3	-2	1	4	7	-6	-1	-1	1	-2	33
Chvalšiny	-2	-6	3	2	1	14	-2	8	0	5	3	4	0	2	6	-5	-7	12	-2	12	-2	-3	0	3	-2	44
Kájov	5	-7	23	7	16	13	-2	8	15	12	6	16	25	27	33	31	23	48	18	20	17	7	16	6	23	406
Lípno nad Vltavou	0	-1	2	-3	0	-5	-1	0	0	-1	0	1	2	1	-3	0	2	-1	0	3	0	4	4	2	1	7
Loučovice	-10	1	-2	0	-1	-1	-1	1	-1	0	-4	-3	2	0	2	1	2	1	2	-6	3	-2	-4	-1	5	-16
Malšín	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0	3	0	0	0	1	-1	1	0	2	6	2	3	2	1	19
Mirkovice	7	0	2	-3	4	2	-1	3	-1	7	2	7	5	5	3	-1	5	7	5	1	5	-2	-7	7	4	66

Nová Pec	-1	2	-8	0	-1	1	-1	-1	0	0	0	-1	0	0	3	0	0	0	-1	0	3	-3	1	1	0	-6
Přední Výtoň	0	-1	0	0	0	0	-3	1	0	0	1	2	-1	-4	-2	1	0	0	0	0	1	0	1	3	4	3
Přídolí	-5	-2	5	2	-8	5	4	1	10	5	0	1	7	7	-7	-1	22	18	12	6	3	5	10	-5	3	98
Přísečná	3	2	-2	1	0	-4	1	-2	-3	4	5	1	1	-2	-3	-3	-2	-3	2	4	-2	5	6	-7	-2	0
Rožmberk nad Vltavou	0	0	0	0	-1	0	0	0	-3	0	1	0	-3	0	-1	3	1	-3	0	2	0	-4	1	-2	1	-8
Srnín	-4	3	11	4	1	1	-4	7	4	6	1	9	1	2	0	6	8	11	16	3	4	4	1	3	4	102
Světlik	0	1	1	0	0	0	-1	0	0	-2	0	-5	4	-2	-2	-5	0	0	1	0	-2	0	1	6	-1	-6
Větrní	-19	-14	-11	-5	53	10	-1	21	14	15	4	29	14	26	26	13	48	2	31	-17	17	3	-26	3	-14	222
Vyšší Brod	-3	7	-5	-5	-2	-2	11	1	-4	-2	-7	-3	1	0	-1	1	-4	0	1	-5	5	6	-7	1	-3	-19
Zlatá Koruna	-8	-3	-1	4	-4	-4	-2	-1	-5	3	17	11	-1	6	10	-3	0	13	13	7	-6	-9	2	8	11	58
Želnavá	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
celkové MS	-30	-17	28	6	64	41	2	61	47	63	34	75	65	87	60	47	83	119	101	54	50	-1	8	48	31	

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 2: Hrubá míra migračního salda obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991 – 2015 ve vztahu k městu Český Krumlov

Obec	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdalovice	-11,8	15,0	-7,0	0,0	0,0	-10,8	7,2	-10,8	0,0	11,5	0,0	7,5	7,3	14,4	0,0	7,0	13,4	9,7	-3,2	9,7	13,3	13,7	51,4	-13,9	10,7
Boletice	4,0	0,0	8,7	4,2	0,0	31,9	0,0	14,4	3,5	0,0	3,4	7,1	3,8	0,0	7,7	11,6	0,0	0,0	7,7	18,4	10,2	-6,3	-9,8	10,4	3,5
Brloh	-5,1	4,1	1,0	1,0	2,0	-3,0	-5,0	4,0	3,9	-1,0	-4,9	2,0	4,8	0,0	-2,0	1,0	1,0	2,9	1,0	-1,0	-1,0	-4,8	3,8	4,7	-3,8
Černá v Pošumaví	0,0	0,0	1,3	-1,3	1,3	1,2	-1,3	2,5	4,8	2,4	6,1	3,6	-3,6	0,0	1,2	2,4	-11,0	2,5	1,2	2,5	2,5	2,5	0,0	0,0	-1,2
Frymburk	0,8	-3,9	-0,8	-7,7	-1,5	-1,5	-3,8	0,8	-0,8	1,5	2,3	0,0	1,5	1,5	-1,5	-3,0	-3,8	2,2	0,0	3,7	-3,8	-5,4	-4,7	3,1	7,0
Horní Planá	3,9	-1,3	1,8	5,6	3,4	3,9	3,0	1,3	2,6	3,4	1,3	-4,8	-0,4	3,5	-1,3	0,4	-1,4	0,5	-1,8	0,4	0,5	-2,3	-1,4	4,2	-4,7
Hořice na Šumavě	5,6	1,4	6,7	-2,6	-3,9	1,3	10,0	3,7	8,6	-3,7	-2,5	3,8	2,5	6,3	0,0	3,8	-2,5	1,2	5,0	8,7	-7,4	-1,2	-1,2	1,2	-2,4
Chvalšiny	-1,8	-5,5	2,8	1,8	0,9	12,7	-1,8	7,1	0,0	4,4	2,7	3,5	0,0	1,7	5,1	-4,2	-5,9	10,0	-1,7	10,0	-1,7	-2,4	0,0	2,4	-1,6
Kájov	4,3	-6,1	19,7	5,9	13,4	10,8	-1,6	6,6	12,2	9,7	4,8	12,6	19,4	20,7	24,5	22,2	15,9	31,7	11,4	12,3	10,1	4,1	9,4	3,5	12,9
Lipno nad Vltavou	0,0	-2,1	4,1	-6,0	0,0	-9,7	-1,9	0,0	0,0	-1,8	0,0	1,9	3,8	1,9	-5,4	0,0	3,4	-1,7	0,0	4,8	0,0	6,1	6,1	3,0	1,5
Loučovice	-4,9	0,5	-1,0	0,0	-0,5	-0,5	-0,5	0,5	-0,5	0,0	-2,0	-1,5	1,0	0,0	1,0	0,5	1,0	0,5	1,1	-3,4	1,8	-1,2	-2,4	-0,6	3,0
Malšín	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	-7,9	0,0	0,0	0,0	0,0	26,2	0,0	0,0	0,0	8,2	-8,4	8,2	0,0	15,8	46,2	14,7	21,3	13,7	6,6
Mirkovice	20,3	0,0	5,7	-8,7	11,5	5,6	-2,8	8,5	-2,9	18,9	5,1	17,3	12,0	11,8	7,2	-2,4	11,7	16,1	11,4	2,2	10,5	-4,2	-15,5	15,8	9,1
Nová Pec	-1,5	3,2	-12,6	0,0	-1,6	1,6	-1,6	-1,6	0,0	0,0	0,0	-1,6	0,0	0,0	5,0	0,0	0,0	0,0	-1,9	0,0	6,1	-6,2	2,1	2,2	0,0
Přední Výtoň	0,0	-3,6	0,0	0,0	0,0	0,0	-11,9	3,8	0,0	0,0	3,8	7,7	-3,9	-16,2	-8,6	4,5	0,0	0,0	0,0	0,0	4,7	0,0	4,7	13,9	17,5
Přídolí	-9,9	-3,9	9,6	3,7	-14,4	9,0	7,3	1,8	17,9	9,0	0,0	1,8	12,3	12,0	-12,0	-1,7	36,1	28,2	18,0	8,9	4,4	7,4	14,9	-7,4	4,4
Přísečná	15,8	10,4	-10,4	5,2	0,0	-21,3	5,3	-10,6	-16,2	21,2	25,3	5,0	4,9	-9,6	-14,8	-15,1	-10,2	-15,4	10,1	20,0	-9,9	24,3	29,1	-35,1	-10,3
Rožmberk nad Vltavou	0,0	0,0	0,0	0,0	-2,9	0,0	0,0	0,0	-8,5	0,0	3,0	0,0	-9,0	0,0	-2,9	8,6	2,8	-8,2	0,0	5,3	0,0	-10,8	2,7	-5,5	2,8
Srnín	-20,6	15,4	54,5	19,0	4,7	4,7	-18,7	31,9	17,8	26,9	4,5	39,5	4,4	8,7	0,0	25,6	32,3	41,0	55,2	9,8	12,8	12,8	3,2	9,4	12,3
Světlík	0,0	4,3	4,3	0,0	0,0	0,0	-4,7	0,0	0,0	-8,1	0,0	-19,2	15,4	-7,8	-7,8	-19,2	0,0	0,0	3,9	0,0	-8,9	0,0	4,7	27,0	-4,4
Větrní	-5,3	-3,9	-3,1	-1,4	14,7	2,7	-0,3	5,6	3,7	4,0	1,0	7,5	3,6	6,7	6,6	3,3	11,9	0,5	7,5	-4,1	4,2	0,7	-6,4	0,7	-3,5
Vyšší Brod	-1,2	2,7	-1,9	-1,9	-0,8	-0,8	4,3	0,4	-1,6	-0,8	-2,7	-1,2	0,4	0,0	-0,4	0,4	-1,5	0,0	0,4	-1,9	2,0	2,4	-2,8	0,4	-1,2
Zlatá Koruna	-12,6	-4,8	-1,6	6,5	-6,5	-6,5	-3,3	-1,6	-8,2	4,8	26,3	16,5	-1,5	8,8	14,5	-4,2	0,0	18,0	17,8	9,6	-8,3	-12,4	2,8	10,9	14,5
Želnavá	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	15,5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 3: : Hrubá míra migračního salda obcí v migračním regionu Český Krumlov podle období 1991 – 2015 ve vztahu k městu Český Krumlov, České Budějovice, Praha

Obec	HMMS ve vztahu k městu Český Krumlov			HMMS ve vztahu k městu České Budějovice			HMMS ve vztahu k městu Praha		
	1991 - 2002	2003 - 2015	1991 - 2015	1991 - 2002	2003 - 2015	1991 - 2015	1991 - 2002	2003 - 2015	1991 - 2015
Bohdalovice	0,0	10,2	5,5	2,1	-0,9	0,6	1,2	1,8	1,6
Boletice	6,4	4,2	5,2	2,9	-1,6	0,6	-0,6	0,3	-0,1
Brloh	-0,1	0,5	0,2	0,8	0,6	0,7	1,2	0,7	0,9
Černá v Pošumaví	1,8	-0,1	0,8	0,0	-1,9	-0,9	0,4	-0,1	0,1
Frymburk	-1,2	-0,2	-0,7	0,3	-1,7	-0,7	0,0	-0,4	-0,2
Horní Planá	2,0	-0,3	0,8	0,5	-1,4	-0,4	0,3	0,0	0,1
Hořice na Šumavě	2,4	1,0	1,7	0,3	0,5	0,4	0,8	0,5	0,6
Chvalšiny	2,2	0,9	1,5	0,7	-0,1	0,3	-0,5	-0,6	-0,6
Kájov	7,7	14,6	11,7	-0,3	-2,0	-1,0	0,5	-0,4	0,0
Lipno nad Vltavou	-1,3	1,9	0,5	-1,0	0,6	-0,1	-0,2	0,9	0,4
Loučovice	-0,9	0,2	-0,3	-1,5	-1,7	-1,6	-0,9	-0,7	-0,8
Malšín	1,3	10,1	5,9	-2,6	2,0	-0,3	3,3	3,0	3,1
Mirkovice	6,7	6,5	6,6	1,9	-1,6	0,1	0,5	0,4	0,4
Nová Pec	-1,3	0,6	-0,4	-0,1	-1,6	-0,9	0,8	0,4	0,6
Přední Výtoň	0,0	1,0	0,5	-1,6	0,9	-0,3	0,0	1,0	0,5
Přídolí	2,8	9,6	6,6	1,2	-0,6	0,3	0,6	0,0	0,3
Přísečná	2,6	-2,3	0,0	3,0	0,0	1,4	0,0	-0,4	-0,2
Rožmberk nad Vltavou	-0,7	-1,1	-0,9	1,5	-0,5	0,5	0,2	0,6	0,5
Srnín	15,2	17,4	16,5	2,7	2,7	2,3	0,0	0,0	0,0
Světlík	-2,2	0,0	-1,0	-2,2	-2,5	-2,2	2,2	-0,3	0,8
Větrní	2,2	2,4	2,3	0,0	-0,6	-0,3	0,0	-0,5	-0,3
Vyšší Brod	-0,5	-0,1	-0,3	-0,8	-3,3	-1,9	0,4	-1,1	-0,4
Zlatá Koruna	0,9	5,5	3,4	1,2	0,9	1,0	0,8	0,3	0,5
Želnavá	1,1	0,0	0,6	-0,6	0,6	0,0	0,0	-1,2	-0,6

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 4: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k městu České Budějovice

Obec	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdalovice	0	3	-4	-1	0	2	0	1	-2	1	1	6	0	0	-1	-2	3	0	0	1	1	-4	0	-1	0
Boletice	0	0	0	0	0	2	2	2	2	1	0	0	0	0	1	0	1	2	0	0	0	-4	0	0	-5
Brloh	-4	5	-1	-5	-2	-2	3	5	4	0	4	3	2	0	-4	7	-7	0	-4	5	-3	2	9	0	0
Černá v Pošumaví	-4	1	-1	0	-1	-1	5	0	1	-3	2	1	0	-1	-4	-2	-1	-9	1	1	0	3	0	-4	-2
Frymburk	2	8	0	3	-2	-2	0	1	-6	5	6	-11	1	-6	-6	7	3	-2	-9	3	-11	3	-5	-1	-3
Horní Planá	2	2	4	14	-2	6	3	-4	-5	0	-2	-4	0	-8	-1	-16	-2	5	2	1	-7	1	-1	-6	-7
Hořice na Šumavě	-1	3	-3	3	3	0	-1	-1	0	0	1	-1	3	-1	-1	5	-2	-3	-2	-4	2	2	5	5	-4
Chvalšiny	-2	0	-2	-1	-1	1	2	7	3	6	-4	1	1	-3	8	-3	-3	-4	1	-3	-3	1	1	4	1
Kájov	-3	1	4	-5	0	-2	3	1	-1	-1	0	-2	-5	-2	0	-3	-5	-2	-2	0	-2	-9	-4	5	0
Lipno nad Vltavou	-4	2	0	1	0	-1	1	-7	1	0	2	-1	0	4	3	2	2	-2	0	1	-1	-1	-6	1	1
Loučovice	-7	-5	0	-7	-1	1	2	-1	-15	-6	2	1	-1	-1	-8	-7	-2	-6	-7	0	-4	-2	-6	0	3
Malšín	0	-1	1	-2	0	0	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1	2
Mirkovice	0	0	-2	0	2	1	2	2	1	1	0	1	-4	0	-1	0	0	-1	0	1	3	-3	-1	-1	0
Nová Pec	-2	0	-1	-1	1	1	0	-1	0	0	1	1	3	-2	0	-2	-8	0	-1	0	0	-1	-1	0	0
Přední Výtoň	-1	-1	1	-1	0	0	1	0	-6	2	0	0	-2	-4	1	0	0	-1	0	-3	1	2	2	-1	8
Přídolí	0	2	3	1	-4	0	0	2	0	1	0	3	-3	6	0	1	0	-1	-1	-3	0	0	-3	2	-2
Přísečná	0	0	0	0	0	6	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	2	-2	2	0	-6	0	0
Rožmberk nad Vltavou	0	-1	1	-2	0	-1	1	2	1	3	2	0	-6	1	1	-6	2	0	0	3	-3	1	5	0	0
Srnín	2	0	1	0	0	-1	1	1	0	2	0	1	0	0	-1	0	0	5	-1	3	-3	-1	2	1	2
Světlík	-2	-1	-2	0	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	-1	0	-1	-1	-4	-2	0
Větrní	2	0	-3	-2	-2	1	-1	3	-4	4	0	3	-4	1	5	-6	14	-14	1	-2	-2	-4	-6	-7	-3
Vyšší Brod	1	4	0	-5	-10	0	0	-2	-7	-2	-8	5	-6	3	-15	-1	-16	-21	-7	-3	-5	-4	-9	-4	-13
Zlatá Koruna	2	0	5	-3	2	0	7	0	-1	-2	1	-2	1	-1	3	4	-1	4	-6	0	-1	-1	-2	5	2
Želnavá	0	0	0	2	0	0	0	0	-3	0	-2	2	0	0	2	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
součet	-19	22	1	-11	-17	10	32	11	-37	12	5	6	-21	-13	-17	-21	-22	-48	-34	0	-37	-20	-30	-3	-20

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 5: Migrační saldo obcí v migračním regionu Český Krumlov za roky 1991-2015 v absolutních hodnotách ve vztahu k hlavnímu městu Praze

Obec	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdalovice	1	1	0	0	0	2	0	0	0	0	1	-1	0	-1	0	0	0	0	2	0	-1	7	0	0	0
Boletice	0	1	1	-1	0	1	0	0	0	0	0	-4	0	1	0	1	0	0	0	0	-1	0	0	0	0
Brloh	1	-1	1	0	1	0	0	10	-1	2	0	1	0	0	0	0	8	0	-1	0	1	0	0	0	1
Černá v Pošumaví	-1	1	0	-1	0	3	0	1	1	0	-1	1	-2	1	2	-3	-2	2	0	2	-2	0	4	-3	0
Frymburk	-2	-1	-2	0	0	0	1	2	-2	3	1	0	-2	-2	1	0	-5	4	3	-1	-1	-6	3	-2	1
Horní Planá	-2	1	7	1	3	-3	1	-3	2	-1	-2	3	5	-3	-1	-4	0	1	-3	-7	1	0	3	6	2
Hořice na Šumavě	0	0	0	1	1	0	2	1	0	1	-1	2	-2	2	-2	-2	7	2	-1	0	-1	1	0	0	1
Chvalšiny	0	1	0	-1	-4	1	4	0	0	0	3	-11	-2	2	-2	0	-5	-1	-1	-1	1	0	2	-1	-2
Kájov	1	2	4	0	-2	3	-1	2	0	0	-2	0	-5	0	0	0	1	1	0	-3	4	-1	-1	-2	-2
Lipno nad Vltavou	1	-1	-1	-1	3	1	0	0	-2	0	0	-1	-2	-1	0	3	-1	3	0	4	6	1	-1	-5	0
Loučovice	-9	-2	-2	0	2	1	0	0	-8	-2	3	-5	-2	-3	-1	-5	-2	-4	-1	-1	0	0	2	0	0
Malšín	1	-1	0	2	0	0	0	0	0	2	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	1	0	0
Mirkovice	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	-1	2	-2	0	0	0	-1	1	1	0	2	-1	-1	3	0
Nová Pec	1	-2	8	-1	-2	1	1	0	1	1	-1	-1	0	0	-2	0	0	0	1	0	0	1	1	1	1
Přední Výtoň	0	-4	0	0	0	0	2	0	0	1	0	1	0	-2	-3	2	0	3	3	0	0	-2	0	2	0
Přídolí	0	-1	3	2	0	-1	0	-1	0	1	1	0	1	2	3	-1	3	0	0	-1	0	-4	-2	0	-1
Přísečná	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	-1	0	1
Rožmberk nad Vltavou	0	3	-2	0	0	0	0	0	-1	0	0	1	1	0	-2	2	2	-1	0	0	1	0	0	0	0
Srnín	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	-1	-1	1	2	0	0	0	0	0
Světlík	4	-1	0	0	1	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	-1	1	0
Větrní	1	1	-4	-3	4	-1	0	1	-2	2	0	-1	-1	0	2	-3	-4	0	-3	-5	0	2	-6	-6	0
Vyšší Brod	-1	1	1	2	0	-3	1	-1	-2	4	8	1	-4	-2	3	-3	0	-4	-8	-6	0	-3	0	-5	-5
Zlatá Koruna	4	1	0	0	0	2	-1	0	-1	0	0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	1	-1	1
Želnavá	0	0	0	0	-1	0	-1	1	0	1	0	0	0	0	0	-2	0	0	0	0	0	0	0	0	0
součet	0	-1	14	0	6	7	9	14	-14	15	10	-10	-16	-6	-2	-15	0	7	-6	-16	10	-6	4	-12	-2

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 6: Střední stav obyvatel obcí v migračního regionu za roky 1991 – 2015

obec	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdanovice	255	268	285	285	280	277	279	277	269	262	263	268	273	278	280	287	299	310	317	311	301	293	292	289	280
Boletice	249	232	229	236	246	251	263	278	284	290	292	283	265	256	260	258	255	253	259	272	295	317	305	289	290
Brloh	971	975	979	980	990	997	994	1006	1023	1030	1022	1020	1034	1031	1020	1022	1026	1031	1038	1034	1032	1037	1050	1062	1066
Černá v Pošumaví	794	797	792	788	800	801	800	816	826	821	820	832	838	827	826	831	816	806	812	811	806	816	828	828	835
Frymburk	1283	1290	1292	1295	1307	1304	1302	1306	1306	1312	1330	1342	1333	1323	1321	1320	1321	1334	1342	1334	1311	1288	1273	1272	1287
Horní Planá	2289	2284	2285	2309	2329	2336	2354	2357	2345	2321	2294	2285	2279	2283	2270	2233	2201	2180	2200	2236	2218	2185	2161	2149	2134
Hořice na Šumavě	710	721	748	765	770	784	800	806	813	811	802	799	791	791	798	796	800	808	805	803	808	820	837	836	823
Chvalšiny	1106	1101	1090	1086	1090	1103	1116	1124	1138	1131	1120	1134	1152	1167	1181	1193	1195	1197	1204	1198	1206	1228	1236	1245	1255
Kájov	1159	1152	1168	1194	1195	1204	1214	1221	1233	1236	1243	1271	1291	1305	1350	1399	1443	1513	1574	1628	1679	1693	1711	1731	1778
Lípno nad Vltavou	476	479	492	504	509	515	520	528	538	542	544	536	521	527	552	572	580	599	612	631	652	655	656	658	663
Loučovice	2050	2050	2061	2065	2062	2057	2060	2067	2055	2008	1968	1963	1961	1958	1955	1934	1917	1887	1841	1773	1707	1691	1682	1676	1683
Malšín	133	138	133	131	131	128	127	126	123	119	115	115	117	120	122	122	120	122	126	127	130	136	141	146	151
Mirkovice	345	351	350	344	349	357	356	352	346	370	395	404	416	422	418	416	426	436	437	454	477	471	452	443	439
Nová Pec	646	631	634	630	627	628	634	641	645	641	632	629	624	606	596	595	577	555	537	516	495	483	469	456	450
Přední Výtoň	285	277	272	269	261	257	252	263	269	264	262	260	258	247	232	220	209	208	217	217	213	214	215	216	229
Přídolí	504	508	523	544	555	553	550	556	559	556	549	554	569	581	585	588	609	639	667	677	677	674	673	679	681
Přísečná	190	192	193	194	192	188	189	190	186	189	198	201	205	208	203	199	196	195	198	200	202	206	207	200	195
Rožmberk nad Vltavou	330	337	350	355	349	342	345	352	351	340	331	332	333	337	344	350	361	368	370	378	377	371	371	366	357
Srnín	195	195	202	211	214	213	214	220	225	223	224	228	228	229	232	235	248	269	290	307	313	313	315	319	325
Světlík	233	235	233	227	224	221	211	209	222	247	261	260	261	257	255	260	263	260	257	243	226	218	214	222	229
Větřní	3612	3589	3579	3578	3608	3665	3692	3724	3758	3779	3811	3851	3869	3892	3934	3967	4022	4085	4143	4106	4048	4064	4051	4031	4008
Vyšší Brod	2605	2588	2589	2592	2581	2564	2543	2533	2521	2532	2566	2586	2614	2619	2626	2648	2665	2659	2633	2587	2550	2549	2540	2527	2524
Zlatá Koruna	637	627	620	616	615	615	614	615	610	619	646	666	677	682	692	708	717	723	730	728	724	723	724	736	758
Želnavá	138	155	156	157	154	148	146	147	144	137	131	129	133	133	133	131	134	140	135	122	114	112	112	110	106

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 7: Migrační regiony dle stanovených ukazatelů

	Počet obcí	Počet obyvatel	HMMS (‰)
Bechyně	11	7 060	-2,3
Blatná	26	13 708	1,9
České Budějovice	123	197921	6,4
Český Krumlov	27	35627	-0,4
Dačice	17	15750	-4,2
Jindřichův Hradec	66	53607	0,4
Kaplice	14	15604	-3,8
Milevsko	26	18 349	-8,2
Písek	49	52 521	3,4
Prachatice	32	26601	-2
Soběslav	17	20754	1,1
Strakonice	69	45 290	0,2
Tábor	72	71 929	-0,5
Třeboň	12	13880	-0,6
Týn nad Vltavou	12	12258	0,5
Veselí nad Lužnicí	12	8 847	1,7
Vimperk	22	17377	-0,4
Vodňany	17	11 699	4,3

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 8: Vývoj imigračních toků do Jihočeského kraje v letech 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Počet imigrantů z:	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Praha	1025	1040	1011	811	927	839	889	904	746	773	860	905	782	820	766	875	946	1033	1042	1016	973	1013	952	933	898
Jihomoravský kraj	313	329	303	256	281	220	206	206	180	196	210	286	224	281	237	254	280	252	211	246	196	251	216	262	261
Karlovarský	195	210	164	144	167	183	159	166	145	144	130	172	151	149	141	161	142	183	170	143	136	142	159	120	125
Královéhradecký	174	111	144	110	88	76	81	63	72	85	115	74	110	77	107	110	117	107	112	107	117	106	97	84	87
Liberecký	113	128	119	88	109	101	85	122	65	71	80	114	84	79	70	109	118	112	118	112	112	110	110	107	115
Moravskoslezský	244	243	172	166	163	134	164	142	149	133	159	164	138	150	197	184	133	167	157	175	168	180	178	197	215
Olomoucký	120	100	76	81	76	73	89	78	63	73	103	76	92	90	87	79	89	91	82	75	81	89	96	116	81
Pardubický	131	110	115	123	98	79	106	66	64	70	85	105	88	110	80	82	106	137	96	101	96	104	109	111	107
Plzeňský	534	458	406	341	303	334	272	314	301	317	301	286	306	291	319	359	347	331	327	393	296	386	408	385	457
Středočeský	724	746	615	621	554	524	499	469	473	466	611	572	506	548	570	529	678	741	707	672	650	680	653	733	750
Ústecký	571	401	460	362	271	255	280	290	214	275	285	284	300	288	300	320	341	363	331	339	310	282	298	298	294
Vysočina	612	592	598	456	393	446	399	439	421	388	421	471	381	398	403	423	463	454	390	494	387	403	406	473	412
Zlínský	88	82	73	51	67	52	58	47	46	55	55	47	73	52	79	75	71	54	52	63	74	61	90	87	62
celkem	4844	4550	4256	3610	3497	3316	3287	3306	2939	3046	3415	3556	3235	3333	3356	3560	3831	4025	3795	3936	3596	3807	3772	3906	3864

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

**Příloha 9: Vývoj emigračních toků z Jihočeského kraje v letech 1991 – 2015
v absolutních hodnotách**

Emigrace	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Praha	1118	1049	985	890	812	719	729	735	839	718	930	1183	954	894	1002	1070	1211	1123	1112	1165	1066	1201	1133	1215	1174
Jihomoravský	324	346	242	281	249	164	184	201	217	198	207	229	216	213	202	231	224	280	292	237	248	237	259	250	246
Karlovarský	206	175	129	125	131	131	117	89	98	88	77	109	66	76	70	89	70	73	120	67	77	62	84	84	78
Královéhradecký	125	160	99	107	90	93	80	100	73	87	53	57	100	95	120	111	109	97	102	90	88	72	100	65	86
Liberecký	118	109	82	58	93	108	63	79	59	58	69	78	82	79	101	91	126	92	72	83	83	110	118	113	97
Moravskoslezský	215	193	163	111	77	120	104	86	87	104	91	95	90	94	93	95	66	123	108	88	95	105	112	77	95
Olomoucký	153	446	153	156	103	88	89	73	76	110	85	75	68	83	65	74	78	94	90	76	66	68	52	60	64
Pardubický	123	81	120	79	102	69	80	86	86	75	80	77	116	75	108	110	130	125	107	74	72	75	85	83	82
Plzeňský	395	468	384	329	325	270	310	320	249	279	311	333	312	304	321	342	402	462	380	336	384	376	366	382	368
Středočeský	613	549	599	448	558	549	497	467	516	514	537	571	585	602	692	678	768	842	735	716	758	763	675	715	727
Ústecký	351	303	276	266	220	273	225	236	187	180	208	255	197	203	211	238	199	212	192	240	205	185	208	205	208
Vysočina	430	364	409	329	362	400	332	325	375	372	353	335	333	366	421	346	415	363	343	351	360	340	310	370	345
Zlínský	92	114	111	68	62	92	39	62	52	51	34	62	50	47	41	58	53	43	39	37	53	26	59	47	46
součet	4263	4357	3752	3247	3184	3076	2849	2859	2914	2834	3035	3459	3169	3131	3447	3533	3851	3929	3692	3560	3555	3620	3561	3666	3616

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 10: Hrubá míra migračního salda okresů Jihočeského kraje za období 1991 - 2015 v promile

Okres	1991 - 2002	2003 - 2015	1991 - 2015
České Budějovice	2,4	2,9	2,7
Český Krumlov	0,1	-2,8	-1,5
Jindřichův Hradec	0,3	-1,1	-0,4
Písek	-0,5	0,7	0,1
Prachatice	-0,4	-1,5	-1,0
Strakonice	-0,9	-0,5	-0,7
Tábor	0,5	0,1	0,2

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

**Příloha 11: Migrační saldo SO ORP Jihočeského kraje za období 1991 – 2015
v absolutních hodnotách**

	1991-2002	2003-2015	1991-2015
Blatná	-191	175	-16
České Budějovice	2883	5184	8067
Český Krumlov	-27	-460	-487
Dačice	-110	-836	-946
Jindřichův Hradec	536	-292	244
Kaplice	91	1680	1589
Milevsko	-794	-372	1166
Písek	347	933	1280
Prachatice	1133	1063	70
Soběslav	229	330	559
Strakonice	-702	-535	1237
Tábor	203	-144	59
Trhové Sviny	1120	981	2101
Třeboň	-86	-206	-292
Týn nad Vltavou	1038	151	1189
Vimperk	1394	-264	1658
Vodňany	150	4	154

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSU, vlastní zpracování

Příloha 12: Emigrace z obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 - 2015 v absolutních číslech

Emigrace	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdanovice	12	3	10	9	5	11	7	12	16	12	6	10	9	5	10	12	10	9	8	13	14	26	6	21	17
Boletice	17	9	16	27	15	4	12	8	9	5	21	23	15	6	23	8	18	2	24	9	13	35	17	13	20
Brlloh	28	26	25	30	21	36	23	27	17	16	25	26	32	21	27	25	34	27	29	31	15	21	20	22	20
Černá v Pošumaví	22	10	30	16	10	20	13	10	27	22	21	14	16	28	15	25	24	26	18	18	19	10	27	21	19
Český Krumlov	351	306	285	278	308	292	278	335	308	285	268	368	336	370	386	372	427	406	399	434	362	350	347	410	367
Frymburk	37	39	34	25	15	40	38	25	41	27	22	31	28	22	36	25	31	26	40	39	45	41	35	26	37
Horní Planá	72	62	52	35	54	48	30	54	58	41	48	49	44	44	61	62	50	58	53	80	81	55	52	61	62
Hořice na Šumavě	34	25	24	19	32	6	29	30	10	28	21	26	29	23	22	27	21	36	25	24	16	13	21	36	22
Chvalšiny	24	28	37	22	27	13	22	21	15	37	24	34	44	26	33	33	53	43	32	31	34	31	28	43	34
Kájov	43	42	12	33	27	19	27	18	23	26	14	20	51	29	44	40	57	33	49	46	50	44	47	71	53
Lípno nad Vltavou	30	20	13	11	4	16	8	16	11	19	6	18	22	14	25	19	16	14	17	16	12	11	12	21	14
Loučovice	83	77	54	48	52	40	36	37	62	66	62	38	42	30	53	72	60	76	45	60	43	29	48	34	39
Malšín	5	3	5	10	6	3	4	3	5	3	6	1	4	0	1	7	5	1	5	1	8	1	4	2	4
Mirkovice	19	8	12	20	5	12	8	16	11	6	16	11	13	18	20	6	7	17	30	26	37	37	29	28	33
Nová Pec	33	27	42	20	31	14	5	20	16	25	17	21	16	36	18	22	28	17	29	17	18	23	30	14	21
Přední Výtoň	15	31	21	35	13	10	27	7	26	9	17	10	9	22	20	16	13	5	0	8	2	8	8	4	6
Přídolí	21	33	15	23	21	24	11	16	29	19	15	17	20	31	20	17	25	19	20	20	15	41	18	37	28
Přísečná	5	2	6	6	8	7	9	7	4	0	4	5	1	5	6	6	4	4	4	10	4	5	9	14	8
Rožmberk nad Vltavou	9	12	10	15	12	9	4	10	10	10	4	3	16	3	5	11	9	8	9	12	26	9	20	10	16
Srnín	5	12	3	5	4	8	7	2	1	6	2	4	6	4	5	7	5	8	10	3	18	6	1	1	7
Světlík	22	14	22	15	18	15	21	9	7	10	9	10	13	18	7	10	8	15	9	23	22	12	11	8	13
Větřní	115	129	109	98	66	74	76	73	88	66	56	78	87	59	95	119	109	131	90	158	106	131	147	143	132
Vyšší Brod	104	80	80	90	67	53	61	48	78	46	62	50	63	64	65	82	84	118	86	67	67	66	84	79	74
Zlatá Koruna	24	15	14	13	12	8	11	5	16	14	10	22	20	11	10	17	18	19	17	19	20	26	16	15	19
Želnavá	4	7	1	8	9	12	7	6	4	3	7	2	5	3	4	10	1	0	15	4	4	5	6	3	5
	1134	#####	932	911	842	794	774	815	892	801	763	891	941	892	1011	1050	1117	1118	1063	1169	1051	#####	1043	#####	#####

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 13: Imigrace do obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 - 2015 v absolutních hodnotách

Imigrace	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdanovice	5	28	11	2	3	10	14	6	4	19	6	16	18	9	14	20	23	12	15	11	8	16	15	6	7
Boletice	5	12	18	35	12	25	14	13	11	8	7	5	16	10	7	12	4	22	25	22	11	4	10	16	2
Brluh	27	36	19	27	23	28	27	57	28	20	22	31	34	12	12	30	34	39	37	29	17	26	37	36	31
Černá v Pošumaví	21	18	16	15	20	14	22	29	25	14	21	23	9	16	26	22	9	14	28	26	18	28	32	15	26
Český Krumlov	455	382	361	260	240	253	280	218	218	162	181	197	231	197	278	270	277	220	228	267	239	290	291	353	304
Frymburk	32	42	24	41	20	29	42	22	33	47	43	18	16	20	28	20	28	27	28	44	18	28	29	38	32
Horní Planá	102	70	70	81	87	84	84	62	81	56	47	45	56	62	41	41	42	51	54	92	59	45	33	76	35
Hořice na Šumavě	29	41	40	11	30	20	32	23	22	13	16	18	17	35	20	24	25	30	16	24	28	33	29	13	18
Chvalšiny	27	20	21	28	29	35	30	30	41	30	37	44	43	40	39	28	32	48	34	36	49	40	29	54	30
Kájov	37	23	55	31	28	31	25	32	31	38	30	50	49	59	93	71	73	106	58	79	68	45	73	67	69
Lipno nad Vltavou	29	26	31	11	12	10	15	25	12	8	12	9	15	16	34	24	24	21	8	24	13	17	21	28	20
Loučovice	62	84	49	43	25	39	27	29	27	30	43	34	34	36	33	41	48	19	21	15	18	35	25	46	39
Mašín	21	1	5	8	4	0	3	1	2	2	4	6	6	2	2	7	0	9	5	4	14	7	7	10	6
Mirkovice	26	7	12	13	17	11	7	7	15	15	16	19	19	16	12	6	22	20	25	44	47	10	15	21	14
Nová Pec	20	37	31	17	19	19	3	24	12	9	11	22	8	10	21	9	4	8	10	15	8	15	6	11	11
Přední Výtoň	9	15	24	18	7	3	19	33	10	14	9	11	5	0	4	7	5	9	10	11	8	7	14	7	27
Přídolí	20	30	48	33	23	16	14	15	30	17	5	33	25	34	17	24	50	46	33	17	17	26	28	32	29
Přisecná	6	2	5	8	5	7	11	5	0	6	8	2	9	4	2	2	0	4	9	8	8	8	7	4	6
Rožmberk nad Vltavou	8	22	15	13	3	6	9	9	1	6	4	4	15	12	7	15	24	6	12	9	12	13	13	5	7
Srnín	5	15	15	9	4	5	11	11	5	10	3	10	5	11	7	14	21	24	30	22	14	11	7	12	10
Světlík	20	15	15	6	13	6	10	14	18	6	5	6	9	7	6	17	3	8	11	10	8	6	10	18	7
Větřní	90	77	93	78	140	95	75	111	98	100	98	99	81	96	123	141	180	126	151	95	126	118	93	133	93
Vyšší Brod	82	72	62	72	45	39	34	45	36	66	49	58	63	56	65	85	63	44	55	68	65	57	63	60	57
Zlatá Koruna	16	15	14	14	13	10	14	7	10	14	32	31	25	13	24	27	11	30	28	16	13	27	23	37	40
Želnavá	9	10	3	8	1	6	6	8	0	2	3	4	5	1	6	5	7	2	2	4	1	7	4	2	4

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 14: Migrační saldo obcí migračního regionu Český Krumlov v období 1991 – 2015 v absolutních hodnotách

Migrační saldo	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Bohdanovice	-7	25	1	-7	-2	-1	7	-6	-12	7	0	6	9	4	4	8	13	3	7	-2	-6	-10	9	-15	-10
Boletice	-12	3	2	8	-3	21	2	5	2	3	-14	-18	1	4	-16	4	-14	20	1	13	-2	-31	-7	3	-18
Brioh	-1	10	-6	-3	2	-8	4	30	11	4	-3	5	2	-9	-15	5	0	12	8	-2	2	5	17	14	12
Černá v Pošumaví	-1	8	-14	-1	10	-6	9	19	-2	-8	0	9	-7	-12	11	-3	-15	-12	10	8	-1	18	5	-6	7
Český Krumlov	104	76	76	-18	-68	-39	2	-117	-90	-123	-87	-171	-105	-173	-108	-102	-150	-186	-171	-167	-123	-60	-56	-57	-63
Frymburk	-5	3	-10	16	5	-11	4	-3	-8	20	21	-13	-12	-2	-8	-5	-3	1	-12	5	-27	-13	-6	12	-5
Horní Planá	30	8	18	46	33	36	54	8	23	15	-1	-4	12	18	-20	-21	-8	-7	1	12	-22	-10	-19	15	-27
Hořice na Šumavě	-5	16	16	-8	-2	14	3	-7	12	-15	-5	-8	-12	12	-2	-3	4	-6	-9	0	12	20	8	-23	-4
Chvalšiny	3	-8	-16	6	2	22	8	9	26	-7	13	10	-1	14	6	-5	-21	5	2	5	15	9	1	11	-4
Kájov	-6	-19	43	-2	1	12	-2	14	8	12	16	30	-2	30	49	31	16	73	9	33	18	1	26	-4	16
Lípno nad Vltavou	-1	6	18	0	8	-6	7	9	1	-11	6	-9	-7	2	9	5	8	7	-9	8	1	6	9	7	6
Loučovice	-21	7	-5	-5	-27	-1	-9	-8	-35	-36	-19	-4	-8	6	-20	-31	-12	-57	-24	-45	-25	6	-23	12	1
Mašín	16	-2	0	-2	-2	-3	-1	-2	-3	-1	-2	5	2	2	1	0	-5	8	0	3	6	6	3	8	2
Mirkovice	7	-1	0	-7	12	-1	-1	-9	4	9	0	8	6	-2	-8	0	15	3	-5	18	10	-27	-14	-7	-19
Nová Pec	-13	10	-11	-3	-12	5	-2	4	-4	-16	-6	1	-8	-26	3	-13	-24	-9	-19	-2	-10	-8	-24	-3	-10
Přední Výtoň	-6	-16	3	-17	-6	-7	-8	26	-16	5	-8	1	-4	-22	-16	-9	-8	4	10	3	6	-1	6	3	22
Přídolí	-1	-3	33	10	2	-8	3	-1	1	-2	-10	16	5	3	-3	7	25	27	13	-3	2	-15	10	-5	1
Přísečná	1	0	-1	2	-3	0	2	-2	-4	6	4	-3	8	-1	-4	-4	-4	0	5	-2	4	3	-2	-10	-2
Rožberk nad Vltavou	-1	10	5	-2	-9	-3	5	-1	-9	-4	0	1	-1	9	2	4	15	-2	3	-3	-14	4	-7	-5	-9
Srnín	0	3	12	4	0	-3	4	9	4	4	1	6	-1	7	2	7	16	16	20	19	-4	5	6	11	4
Světlík	-2	1	-7	-9	-5	-9	-11	5	11	-4	-4	-4	-4	-11	-1	7	-5	-7	2	-13	-14	-6	-1	10	-6
Větřní	-25	-52	-16	-20	74	21	-1	38	10	34	42	21	-6	37	28	22	71	-5	61	-63	20	-13	-54	-10	-39
Vyšší Brod	-22	-8	-18	-18	-22	-14	-27	-3	-42	20	-13	8	0	-8	0	3	-21	-74	-31	1	-2	-9	-21	-19	-17
Zlatá Koruna	-8	0	0	1	1	2	3	2	-6	0	22	9	5	2	14	10	-7	11	11	-3	-7	1	7	22	21
Želnava	5	3	2	0	-8	-6	-1	2	-4	-1	-4	2	0	-2	2	-5	6	2	-13	0	-3	2	-2	-1	-1

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování

Příloha 15: Hrubá míra migračního salda obcí migračního regionu Český Krumlov za období 1991 – 2015 v promile

HMMS	1991 - 2002	2003 - 2015	1991 - 2015
Bohdanovice	3,4	3,7	3,6
Boletice	-0,3	-11,6	-6,3
Brloh	3,8	3,7	3,8
Černá v Pošumaví	2,4	0,3	1,3
Český Krumlov	-2,6	-8,6	-5,6
Frymburk	1,2	-4,4	-1,7
Horní Planá	9,6	-2,7	3,4
Hořice na Šumavě	1,2	-0,2	0,4
Chvalšiny	5,1	2,4	3,6
Kájov	7,4	14,7	11,7
Lipno nad Vltavou	4,5	6,6	5,7
Loučovice	-6,7	-9,3	-8,0
Malšín	2,0	21,6	12,3
Mirkovice	4,9	-5,2	-0,9
Nová Pec	-6,2	-22,0	-13,7
Přední Výtoň	-15,4	-2,2	-9,1
Přídolí	6,1	8,1	7,2
Prácheň	0,9	-3,4	-1,4
Rožmberk nad Vltavou	-1,9	-0,9	-1,4
Srnín	17,2	29,7	24,5
Světlík	-13,7	-15,6	-14,7
Větřní	2,8	0,9	1,8
Vyšší Brod	-5,2	-5,9	-5,5
Zlatá Koruna	3,5	9,3	6,7
Želnavá	-5,7	-9,0	-7,3

Zdroj: anonymizovaná databáze ČSÚ, vlastní zpracování